

Neŭtrala Cita Nombro: [2024] EWHC 700 (Administranto)

Kazo n-ro: AC-2022-LON-001745 kaj 1746

EN LA ALTA KORTAGO DE JUSTECO
DIVICIO DE LA BANKO DE LA REĜO
DIVISIONA TRIBUNO

Reĝaj Tribunaloj de Justeco
Strand, Londono, WC2A 2LL

Dato: 26 marto 2024

Antaŭe :

PREZIDANTO DE LA BENKA DIVICIO DE LA REĜO kaj

SINJORO JUSTICE JOHNSON

Inter:

JULIAN PAUL ASSANGE

Kandidato

- kaj -

- (1) REGISTARO DE USONOJ
DE AMERIKO
- (2) Ŝtata sekretario POR LA HEJMO
DEPARTO

Respondantoj

Edward Fitzgerald KC, Mark Summers KC kaj Florence Iveson (instrukciita de Birnberg Peirce) por la Kandidato

Clair Dobbin KC kaj Joel Smith (instrukciita fare de Crown Prosecution Service) por la Unua
Respondanto

Ben Watson KC (instrukciita de la Registaro Jura Sekcio) por la Dua Respondanto

Datoj de aŭdienco: 20 kaj 21 februaro 2024

Aprobata Juĝo

Ĉi tiu juĝo estis donita per liberigo al La Nacia Arkivo la 26an de marto 2024 je la 10:30.

Dame Victoria Sharp P.:

1. Ĉi tio estas la juĝo de la tribunalo.

Enkonduko

2. La kandidato estas Julian Assange. La Registaro de la Usono de Ameriko (kiun ni nomos la respondanto), serĉas lian ekstradicion al Usono sur la tereno ke li kontraŭleĝe petis spionanaliziston en la usona armeo, Chelsea Manning, kaj aliaj, por malkaŝi al li vastaj kvantoj de usona inteligenteco, kaj ke li tiam kontraŭleĝe publikigis la nomojn de homaj spionfontoj, metante ĉe grava kaj baldaŭa risko la vivojn de multaj senkulpaj individuoj. La peto de la respondanto baziĝas sur akuzo (la dua anstataŭanta akuzo) eldonita de federacia akuzĵurio en 2020, akuzante la kandidaton je 18 deliktoj.
3. Permeso por apelacii estinte rifuzita en la artikoloj fare de Swift J en junio 2023, la kandidato renovigas sian petskribon por forpermeso apelacii: unue sub sekcio 103 el la Ekstradicio-Leĝo 2003 (la 2003 Ago) kontraŭ la decido de Senior District Judge Goldspring sendi lia kazo al la ministro por eksteraj aferoj (sed en substanco la apelacio estas kontraŭ pli frua decido de District Judge Baraitser (la juĝisto)); kaj due, sub sekcio 108 el la Ago (2003) kontraŭ la ekstradiciordo farita fare de la ministro por eksteraj aferoj.
4. La aŭdienco antaŭ ni altiris esceptan nivelon de nacia kaj internacia intereso. Ĝi estis tenita publike, kaj aranĝoj estis faritaj por disponigi ligilojn al la centoj da tiuj ene de la jurisdikcio kiuj petis ilin, tiel ke ili povis rigardi kaj aŭskulti al la demandosoj kiam ili okazis. La kandidato, kiu nuntempe estas en malliberejo en HMP Belmarsh, petis al ni permeson ĉeesti la aŭdiencon. Ni koncedis permeson, sed liaj reprezentantoj diris al ni, ke bedaŭrinde li havas konstantan tuson, kiu malfaciligus la ĉeeston al la aŭdienco, ĉu persone, ĉu per videoligo, kiu estis la alia eblo disponigita al li.
5. Ni ricevis enorman kvanton da materialo antaŭ la aŭdienco (pli ol 8 000 paĝoj) kaj iom da plia materialo post la finiĝo de la aŭdienco. La dokumentoj provizitaj post la aŭdienco inkludis, laŭ nia peto, la skribajn finajn submetadojn de la respondanto kaj kandidato antaŭ la juĝisto, kiuj ebligis al ni vidi kiel la kazo estis prezentita al ŝi.
6. Ni estas dankemaj al la juraj teamoj pro la laboro kiu iris en la preparadon de la renovigita kandidatiĝo kaj al konsilado por la submetaĵoj faritaj dum la kurso de la aŭdienco.
7. En liaj kialoj de rifuzado de forpermeso, Swift J komentis malfavore la prolixsecon kaj nefokusitan naturon de la perfektigitaj kialoj de alogo de la kandidato. Li do direktis, ke en okazo de renovigo, la motivoj de renovigo de la kandidato ne superu 20 paĝojn. La kandidato estis poste koncedita permeson arkivi 10-paĝan Renewal Skeleton. La apliko tamen restas ekstreme vasta kaj levas grandan nombron da diskretaj aferoj, tial la longeco de ĉi tiu juĝo. La Renoviga Skeleto kiel servata koncentriĝis nur pri tri aferoj, kiujn la kandidato volas pluevoluigi.

Tiuj ekestas sub la unuaj du kialoj identigitaj ĉe paragrafo 9 malsupre. Ĝi inkluzivas kelkajn novajn apelaciojn, pri kiuj ni aŭdis parolan argumenton de ambaŭ flankoj, sen objeto

de la respondinto. Baldaŭ post la aŭdienco, la kandidato petis ŝanĝi siajn apelaciojn, kiel ni invitis lin fari dum la aŭdienco. Ni koncedas tiun aplikon kaj traktas la temojn levitajn en la ordo en kiu ili estis antaŭenigitaj en parola argumentado.

8. En nuda skizo, la temoj levitaj antaŭ ni estas jenaj.
9. Unue, la kandidato submetas laŭ sekcio 103 el la Ago (2003) ke la decido sendi la kazon al la ministro por eksteraj aferoj estis malĝusta (kaj verŝajne malĝusta por la celoj de ĉi tiu forpermespeto) pro la sekvaj kialoj:
 - i) La traktato pri ekstradicio UK-Usono (la Traktato) malpermesas ekstradicion pro politika delikto (kaj la deliktoj je kiuj la kandidato estas akuzita ene de tio kategorio).
 - ii) La ekstradicipeto estis farita por la celo de procesigado de la kandidato pro liaj politikaj opinioj (kontraŭe al sekcio 81 (a) de la 2003-datita Ago).
 - iii) Ekstradicio estas malkongrua kun artikolo 7 de la Eŭropa Konvencio pri Homaj Rajtoj (la Konvencio) (kiu provizas ke ne devus ekzisti puno sen leĝo).
 - iv) Ekstradicio estas malkongrua kun artikolo 10 de la Konvencio (esprimlibereco).
 - v) Se ekstradiciite, la kandidato eble estos antaŭjuĝita ĉe sia proceso pro sia nacieco (kontraŭe al parto 81 (b) de la 2003-datita Ago).
 - vi) Ekstradicio estas malkongrua kun artikolo 6 de la Konvencio (rajto al justa proceso).
 - vii) Ekstradicio estas malkongrua kun artikoloj 2 kaj 3 de la Konvencio (rajto je vivo, kaj malpermeso de malhoma kaj degradanta traktado).
10. Due, la kandidato submetas ke la decido de la ŝtatsekretario ekstradicii lin estis malĝusta (kaj verŝajne malĝusta por la celoj de ĉi tiu aplikaĵo) ĉar (daŭrigante la numeradon sinsekve):
 - viii) Ekstradicio estas malpermesita de la Traktato; kaj
 - ix) Ekstradicio estas malpermesita per neadekvata specialaĵo/mortpuna protekto.
11. Pro la kialoj prezentitaj malsupre, ni konkludis ke:
 - i) La kandidato establis argumenteban kazon, ke la decido sendi la kazon al la ministro por eksteraj aferoj estis malĝusta ĉar:
 - a) se ekstradiciite, la kandidato eble estos antaŭjuĝita ĉe sia proceso pro sia nacieco (kontraŭe al parto 81 (b) de la 2003-datita Ago), kaj
 - b) kiel sekvo de a), sed nur kiel sekvo de a), ekstradicio estas nekongrua kun artikolo 10 de la Konvencio.

- ii) La kandidato establis argumenteblan kazon ke la decido de la ministro por eksteraj aferoj estis malĝusta ĉar ekstradicio estas malpermesita per neadekvata specialaĵo/mortpuna protekto.
 - iii) La kandidato ne establis argumenteblan kazon rilate al la ceteraj apelacioj.
12. Sekve, kondiĉe de la demando ĉu la zorgoj kiujn ni identigas en ĉi tiu juĝo povas esti traktitaj per asekuroj de la respondantoj, ni donos al la kandidato la permeson apelacii sub kaj sekcio 103 el la 2003-datita Ago (koncerne grundojn iv) kaj v)) kaj sekcio 108 el la Ago (2003) (koncerne grundo ix).
13. Pro la kialoj klarigitaj malsupre, antaŭ ol fari finan decidon pri la peto por permeso apelacii, ni donos al la respondanto ŝancon doni garantiojn. Se certigoj ne estas donitaj, tiam ni permesos apelacii sen plia aŭdienco. Se certigoj estas donitaj, tiam ni donos al la partioj ŝancon fari pliajn submetadojn antaŭ ol ni faros finan decidon pri la peto por forpermeso apelacii.

Ekstradicio ĝenerale

14. Ekstradicio estas kiel formo de internacia kunlaboro en krimaj aferoj, bazita sur kompleteco celita antaŭenigi justecon. Ĝi okazas kiam persono (la Demandita Persono) kiu estas akuzita aŭ juĝita pro krima delikto estas resendita al la ŝtato serĉanta la ekstradicion de la Demandita Persono (la Eldonanta aŭ Petanta Ŝtato) por esti juĝita, juĝita aŭ por servi esprimon de malliberigo. Ekstradiciaj procedoj ne temas pri starigo de senkulpeco aŭ kulpo. Tio estas afero por juĝo en la Petanta Ŝtato.
15. La subesta racio de ekstradicio devas esti komprenita; ĝi estis precize enkapsuligita fare de la Ĉambro de Lordoj-Selektkomisiono sur Ekstradicio-Juro (dua Raporto de Sesio 2014-5, publikigita en marto 2015) kiu estis nomumita por pripensi kaj raporti pri la leĝo kaj praktiko rilatiganta al ekstradicio, aparte, la 2003-datita Ago. . Resume, pro sia kunlabora kaj duflanka naturo, estas propra al ekstradiciaj procedoj, ke ĉiu lando akceptas certagrade la krimjurajn sistemojn de aliaj landoj. Ĉiu lando havas malsamajn vidojn pri malsamaj krimoj kaj kiel ili devus esti punitaj. Tamen ĉi tiu akcepto ne estas absoluta. Ekzemple, ekstradicio el Britio devas esti konforma al la Konvencio. Ekstradicio ankaŭ estas dudirekta procezo; rifuzi ekstradicion al lando povas konduki al tiu lando ne honoru ekstradicion de Britio. Konservado de bonaj ekstradiciaj rilatoj kaj la honorado de internaciaj devoj ĉi-rilate certigas, ke landoj ne fariĝu sekuraj rifuĝejoj de justeco.
16. Ekde 1870, ekstradicio de Britio estis reguligita per primara leĝaro pasigita fare de parlamento.

La Ekstradicio-Leĝo 2003

17. La leĝaro kiu nun postulas la cirkonstancojn en kiuj ekstradicio devas aŭ . La Ago (2003) estis ne devas esti mendita estas la Akto de 2003 ¹kondiĉigita de signifa

¹ La Ago (2003) venis en forton la 1an de januaro 2024.

leĝdona amendo kaj parlamenta ekzamenado de Specialkomisionoj de ambaŭ Domoj ekde ĝia leĝigo².

18. Se baro al ekstradicio preskribita per la Ago (2003) validas, kiel ekzemple tiu ekstradicio estus kontraŭe al Kongreso-raĵoj sub la Homaj Rajtoj-Leĝo 1998 tiam ekstradicio devas esti rifuzita. Se neniu el la stangoj fiksitaj en la Ago (2003) validas, tiam ekstradicio devas esti ordonita. Nek la tribunalo, nek la Ŝtata Sekretario havas ajnan diskreton. La tribunalo ne havas ĝeneralan diskretecon decidi ĉu la kandidato devus aŭ ne devus esti ekstradiciita.

19. La aliro esti prenita de apelacia kortumo ankaŭ estas proksime reguligita per la 2003-datita Akto. La apelacia kortumo havas neniun potencon decidi por si mem ĉu ekstradicio devus esti ordonita. Anstataŭe, estas postulate revizii la decidojn de la juĝisto kaj la ministro por eksteraj aferoj kaj decidi ĉu tiuj decidoj pruvigis esti malĝustaj. Decidante ĉu doni forpermeson apelacii, ni devas decidi ĉu ekzistas reala perspektivo ke la apelacia kortumo konkludus ke la decido de la juĝisto, aŭ la decido de la ministro por eksteraj aferoj, estis malĝusta.

20. Usono estas kategorio 2 teritorio por la celoj de parto 2 el la 2003-datita Akto: Ekstradicio-Leĝo 2003 (Nomo de Parto 2 Teritorioj) Ordo 2003. Parto 2 el la 2003-datita Leĝo faras zorgojn por la farado de ekstradiciopetoj laŭ kategorio. 2 teritorioj (sekcio 69). Post kiam tia peto estas farita, la ministro por eksteraj aferoj devas decidi ĉu atesti la peton sub parto 70, kiu deklaras:

"Ekstradicia peto kaj atestilo

 - (1) La ministro por eksteraj aferoj devas (kondiĉe de subsekcio (2)) eldoni atestilon laŭ ĉi tiu sekcio se li ricevas validan peton por ekstradicio de persono al kategorio 2 teritorio.
 - (2) La Ŝtata Sekretario povas rifuzi eldoni atestilon laŭ ĉi tiu sekcio se:
 - (a) li havas potencon sub parto 126 ordoni ke procedoj sur la peto estu prokrastita,
 - (b) la persono, kies ekstradicio estas petita, estis registrita de la Ŝtata Sekretario kiel rifuĝinto en la signifo de la Konvencio pri Rifuĝintoj, aŭ
 - (c) la persono, kies ekstradicio estas petita, ricevis forpermeson eniri aŭ resti en Britio sur la tereno, ke ĝi estus malobservo de Artikolo 2 aŭ 3.

² Amendoj al la Ago (2003) inkludis zorgaĵojn por malhelpi la ministron por eksteraj aferojn pripensi ĉu ekstradicio estus kongrua kun Kongreso-raĵoj, kaj zorgaĵojn por reestigi la postulon por Usono provizi prima facie indicon kun ĝiaj ekstradiciopetoj al la UK. Por Parlamenta ekzamenado vidu ekzemple, la Ĉefkomisiono de Lordoj pri Ekstradicio-Juro la 10an de marto 2015; la revizio de la Rt Hon Sir Scott Baker, David Perry QC kaj Anand Doobay prezentita al la ministro por internaj aferoj la 30an de septembro 2011; raportoj de la Komitato de la Eŭropa Unio de la Lordĉambro, kaj de la Komuna Komitato pri Homaj Rajtoj kaj la Komitato pri Internaj Aferoj pri la ekstradiciaranĝoj de Britio kun Usono.

³ Vidu sekcion 87 el la 2003-datita Ago.

de la Konvencio pri Homaj Rajtoj por forigi lin al la teritorio al kiu oni petas ekstradicion.

(3) Peto por ekstradicio de persono validas se—

(a) ĝi enhavas la deklaron menciitan en subsekcio (4) ..., kaj

(b) ĝi estas farita laŭ la aprobita maniero.

(4) La deklaro estas tiu, kiu-

(a) la persono estas akuzita en la kategorio 2 teritorio de la faro de delikto precizigita en la peto, kaj

(b) la peto estas farita cele al lia aresto kaj ekstradicio al la kategorio 2 teritorio por esti procesita pro la delikto.

...

(7) Peto por ekstradicio al iu alia kategorio 2 teritorio estas farita laŭ la aprobita maniero se ĝi estas farita—

(a) de aŭtoritato de la teritorio de kiu la Sekretario Ŝtato kredas havas la funkcion fari petojn por ekstradicio en tiu teritorio, aŭ

(b) de persono agnoskita de la Ŝtata Sekretario kiel diplomatia aŭ konsula reprezentanto de la teritorio.

(8) Atestilo sub ĉi tiu sekcio devas

(a) atesti ke la peto estas farita en la aprobita maniero, kaj

(b) identigu la ordon laŭ kiu la koncerna teritorio estas indikita kiel kategorio 2 teritorio.

(9) Se atestilo estas elsendita sub ĉi tiu sekcio, la Sekretario de Ŝtato devas sendi la peton kaj la atestilon al la taŭga juĝisto.

(10) Subsekcio (11) validas ĉiam post kiam la ministro por eksteraj aferoj emisias atestilon sub ĉi tiu sekcio.

(11) La ministro por eksteraj aferoj ne devas pripensi ĉu la ekstradicio estus kongrua kun la Konvenciaj rajtoj en la signifo de la Homaj Rajtoj-Leĝo 1998."

21. La Akto de 2003 faras zorgojn pri eldonado de arestordono por la petita persono (sekcioj 71 kaj 72). Post kiam la petita persono estas arestita, li devas esti alportita antaŭ la konvena juĝisto kiel eble plej baldaŭ (sekcio 72(3)).
22. La juĝisto tiam devas decidi ĉu la dokumentoj senditaj de la ministro por eksteraj aferoj inkluzivas tiujn postulatajn de sekcio 78(2). Se jes, la juĝisto devas daŭrigi sub parto 79: sekcio 78 (7).
23. Sekcio 79 deklaras:
- "79 Baroj al ekstradicio
- (1) Se la juĝisto estas postulata daŭrigi sub ĉi tiu sekcio, li devas decidi ĉu la ekstradicio de la persono al la kategorio 2 teritorio estas malpermesita pro-
- ...
- (b) eksterlandaj konsideroj;
- (c) la paso de la tempo;
- ...
- ...
- (2) Sekcioj 80 ĝis 83E petas por la interpreto de subfako (1).
- (3) Se la juĝisto decidas iun el la demandoj en subsekcio (1) en la jesa li devas ordoni la senŝargiĝon de la persono.
- (4) Se la juĝisto decidas tiujn demandojn en la negativo kaj la persono estas akuzita je la komisiono de la ekstradiciodelikto sed ne estas asertita por esti kontraŭleĝe ĉe granda post konvinkiĝo pri ĝi, la juĝisto devas daŭrigi sub parto 84.
- ..."
24. Sekcioj 81, 82 kaj 87 faras zorgojn respektive pri eksterlandaj konsideroj, la paso de la tempo kaj homaj rajtoj. La efiko de tiuj provizaĵoj estas ke krom se la juĝisto estas postulata per la Ago (2003) por ordigi la senŝargiĝon de la petita persono, la juĝisto devas sendi la kazon al la ministro por eksteraj aferoj por decido ĉu la persono estas ekstradiciota.

25. Sekcio 81 deklaras:

"Eksternaj konsideroj

Ekstradicio de persono al kategorio 2 teritorio estas malpermesita pro eksterlandaj konsideroj se (kaj nur se) ŝajnas ke—

- (a) la peto por lia ekstradicio (kvankam asertante esti farita pro la ekstradiciodelikto) estas fakte farita por la celo procesigi aŭ puni lin pro liaj... politikaj opinioj, aŭ
- (b) se ekstradiciite li eble estos antaŭjuĝita ĉe sia proceso ... pro sia raso, religio, nacieco, sekso, seksa orientiĝo aŭ politikaj opinioj."

26. Sekcio 87 deklaras:

"Homaj rajtoj

- (1) Se la juĝisto estas postulata por daŭrigi sub tiu sekcio (per virto de parto 84 ...) li devas decidi ĉu la ekstradicio de la persono estus kongrua kun la Konvenciorajtoj en la signifo de la Homaj Rajtoj-Leĝo 1998 (ĉ. 42).
- (2) Se la juĝisto decidas la demandon en subsekcio (1) en la negativa li devas ordoni la senŝargiĝon de la persono.
- (3) Se la juĝisto decidas tiun demandon en la jeso li devas sendi la kazon al la ministro por eksteraj aferoj por sia decido ĉu la persono estas ekstradiciota."

27. Sekcio 103 donas rajton de apelacio kontraŭ decido sendi kazon al la ministro por eksteraj aferoj.

28. Sur alogo, la rolo de la apelacia kortumo estas preskribita per parto 104. Section 104(3) permesas apelacion esti permesita nur se la distriktjuĝisto devus esti decidinta demandon antaŭ ŝi alimaniere kun la rezulto ke la kandidato havus devis esti eligita. Sekcio 104 provizas jene:

"104 La potencoj de tribunalo pri apelacio laŭ sekcio 103

(1) Laŭ apelacio laŭ sekcio 103 la Apelacia Kortumo povas-

- (a) permesi la apelacion;

(b) direkti la juĝiston decidi denove demandon (aŭ demandojn) kiujn li decidis ĉe la ekstradicia demandosio;

(c) malakcepti la apelacion.

(2) La tribunalo povas permesi la apelacion nur se la kondiĉoj en subsekcio (3) aŭ la kondiĉoj en subsekcio (4) estas kontentigitaj.

(3) La kondiĉoj estas tio -

(a) la juĝisto devus esti decidinta demandon antaŭ li ĉe la ekstradicia demandosio alimaniere;

(b) se li estus decidinta la demandon en la maniero kiel li devus esti farinta, li estintus postulata por ordigi la senŝargiĝon de la persono.

(4) La kondiĉoj estas tio -

(a) temo estas levita kiu ne estis levita ĉe la ekstradicia demandosio aŭ indico estas havebla kiu ne estis havebla ĉe la ekstradicia demandosio;

(b) la temo aŭ indico rezultintus, ke la juĝisto decidus demandon antaŭ li ĉe la ekstradiciodemando alimaniere;

(c) se li estus decidinta la demandon tiamaniere, li estus postulata por ordigi la senŝargiĝon de la persono.

(5) Se la tribunalo permesas la apelacion, ĝi devas-

(a) ordoni la malŝarĝon de la persono;

(b) nuligi la ordonon por lia ekstradicio.

..."

29. La rolo de la apelacia kortumo kiel preskribita de sekcio 104 (3) estis klarigita en *Love v United States of America* [2018] EWHC 172 (Admin); [2018] 1 WLR 2889 per Lord Burnett CJ ĉe paragrafoj 25 ĝis 26:

"25. La laŭleĝa apelacia potenco en parto 104 (3) permesas apelacion esti permesita nur se la distriktjuĝisto devus esti decidinta demandon antaŭ li alimaniere kaj se, se li decidus ĝin kiel li devus esti farinta, li devintus maldungi. la kandidato. La vortoj "devus esti decidinta demandon

malsame” (nia kursivo) donas klaran indikon pri la grado de eraro, kiun oni devas montri. La apelacio devas temigi eraron: kion la juĝisto devus esti decidinta alimaniere, por signifi ke la apelacio devus esti permesita. Ekstradiciaj pledoj ne estas re-aŭdoj de indico aŭ nuraj ripetoj de submetadoj kiel al kiel faktoroj devus esti pesitaj; tribunaloj normale devas respekti la rezultojn de fakto faritaj fare de la distriktjuĝisto, precipe se li aŭdis buŝan indicon. La vera fokuso ne estas pri establado de jura revizia speco de eraro, kiel ŝlosilo por malfermi decidon por ke la apelacia kortumo povu denove entrepreni la tutan taksadon. Tio povas konduki al mislokigita fokuso sur preterlasoj de juĝoj aŭ en punktoj ne eksplicite traktitaj por inviti la tribunalon por komenci denove, aliro kiu riskas malpliigi la bonordan apelacian funkcion. ...

26. La vera aliro estas pli simple esprimita postulante la apelacian kortumon decidi ĉu la decido de la distrikta juĝisto estis malĝusta. ... La apelacia kortumo rajtas retiriĝi kaj diri ke demando devus estinti decidita alimaniere ĉar la totala taksado estis malĝusta: decidaj faktoroj devus estinti pezitaj tiel signife alimaniere por fari la decidon malĝusta, tia ke la apelacio en sekvo devus esti pesita. estu permesita.”

30. La fokuso estas tiel sur la juĝo de la unua instanco juĝisto, prefere ol la propra taksado de la apelacia kortumo de la laŭleĝa testo (sed por la aliro kie Konvenrajto estas en temo, vidu para 121 malsupre).

31. Sekcio 93 deklaras:

“La konsidero de kazo de ŝtatsekretario

(1) Ĉi tiu sekcio validas se la konvena juĝisto sendas kazon al la Sekretario de Ŝtato sub ĉi tiu Parto por sia decido ĉu persono estas ekstradiciota.

(2) La ministro por eksteraj aferoj devas decidi ĉu li estas malpermesita ordigi la ekstradicion de la persono laŭ iu el ĉi tiuj sekcioj—

(a) sekcio 94 (mortpuno);

(b) sekcio 95 (specialaĵo);

...

(3) Se la ministro por eksteraj aferoj decidas pri iu ajn el la demandoj en subsekcio (2) jese li devas ordoni la senŝargiĝon de la persono.

- (4) Se la ministro por eksteraj aferoj decidas tiujn demandojn en la negativa li devas ordoni la personon esti ekstradiciita al la teritorio al kiu lia ekstradicio estas petita ... "

32. Sekcio 108 donas rajton de apelacio kontraŭ ekstradiciordo farita fare de la ministro por eksteraj aferoj.

33. Sur alogo, la rolo de la apelacia kortumo estas preskribita per sekcio 109:

"La potencoj de tribunalo pri apelacio laŭ sekcio 108

(1) Laŭ apelacio laŭ sekcio 108 la Apelacia Kortumo povas—

(a) permesi la apelacion;

(b) malakcepti la apelacion.

(2) La tribunalo povas permesi la apelacion nur se la kondiĉoj en subsekcio (3) aŭ la kondiĉoj en subsekcio (4) estas kontentigitaj.

(3) La kondiĉoj estas tio -

(a) la ministro por eksteraj aferoj devus esti decidinta demandon antaŭ li alimaniere;

(b) se li decidis la demandon en la maniero kiel li devus esti farinta, li ne ordonintus la ekstradicion de la persono.

(4) La kondiĉoj estas tio -

(a) temo estas levita kiu ne estis levita kiam la kazo estis pripensita fare de la ministro por eksteraj aferoj aŭ informoj estas haveblaj kiuj ne estis haveblaj en tiu tempo;

(b) la temo aŭ informoj rezultigus ke la ministro por eksteraj aferoj decidas demandon antaŭ li alimaniere;

(c) se li estus decidinta la demandon tiamaniere, li ne ordonintus la ekstradicion de la persono.

(5) Se la tribunalo permesas la apelacion, ĝi devas—

(a) ordoni la malŝarĝon de la persono;

(b) nuligi la ordonon por lia ekstradicio."

La sveda eŭropa arestordono

34. Por kompreni kelkajn el la fonoj, necesas mallonge raporti al pli frua peto por ekstradicio de la kandidato, farita de la svedaj juĝaj aŭtoritatoj.

La 2an de decembro 2010, eŭropa arestordono estis emisiita fare de sveda jura aŭtoritato, asertante la komisionon de la kandidato de deliktoj de kontraŭleĝa devigo, seksperforto kaj molestado. La 7an de decembro 2010, la kandidato estis arestita laŭ la mandato. La 24an de februaro 2011, ordono estis farita por la ekstradicio de la kandidato al Svedio. Li estis liberigita sub kaŭcio.

35. La 30an de majo 2012, la kasacia kortumo malakceptis la apelacion de la kandidato kontraŭ la ekstradiciordo:

Assange v The Swedish Prosecution Authority [2012] UKSC 22; [2012] 2 AC 471. La 19an de junio 2012, la kandidato eniris la Ambasadon de Ekvadoro en Londono. Li ne kapitulacis al la tribunalo kiel postulite per la kondiĉoj de sia kaŭcio. Mandato por lia aresto estis emisiita. Li restis en la ekvadora ambasado dum la venontaj sep jaroj.

36. La 12an de aŭgusto 2015, tri el la akuzoj en Svedio (sed ne la akuzo de seksperforto) iĝis preskribitaj. La 19an de majo 2017, la sveda prokuroro sciigis ke ŝi ĉesigis la procesigon de la kandidato.

La usona ekstradiciopeto

37. La 21an de decembro 2017, federacia magistrata juĝisto en la Komunumo de Virginio eligis kriman plendon kontraŭ la kandidato, akuzante lin je komploto fari delikton de komputila entrudiĝo. En la sama tago, la kandidato ricevis diplomatian statuson fare de la ekvadora registaro. La 6an de marto 2018, federacia akuzĵurio resendis akuzon kontraŭ la kandidato por tiu delikto.

38. La 23an de majo 2019, federacia akuzĵurio resendis anstataŭan akuzon enhavantan 18 kalkulojn pledante pliajn deliktojn rilatajn al la akiro, ricevo kaj malkaŝo de "Nacia Defenda Informo". En la sama tago, mandato estis emisiita fare de la Usono Distrikta Tribunalo por la Orienta Distrikto de Virginio por la aresto de la kandidato.

La 6an de junio 2019, la respondinto prezentis per diplomatiaj kanaloj peton por ekstradicio de la kandidato bazita sur la akuzoj en la anstataŭa akuzo.

39. La 24an de junio 2020, federacia akuzĵurio en Aleksandrio, Virginio resendis la duan anstataŭan akuzon akuzante la kandidaton je 18 deliktoj.

40. Titolo 18 de la Usono-Kodo koncernas "Krimojn kaj Krimproceduron". La akuzoj kontraŭ la kandidato estas (krom kalkulo 2) alportitaj sub 18 USC-paragrafo 793. Paragrafo 793 koncernas "kolekti, transdoni aŭ perdi defendinformojn." La koncernaj partoj de paragrafo 793 diras:

"(b) Kiu ajn, por la celo [akirado de informoj pri la nacia defendo kun intenco aŭ kialo kredi ke la informoj estas uzotaj al la vundo de Usono, aŭ al la avantaĝo de iu eksterlanda nacio], kopias, prenas, faras aŭ akiras, aŭ provas kopii, preni, fari aŭ akiri ajnan... dokumenton... ligitan kun la nacia defendo; aŭ

(c) Kiu ajn, por la supre dirita celo, ricevas aŭ akiras aŭ konsentas aŭ provas ricevi aŭ akiri de iu ajn persono, aŭ de iu ajn fonto, ajnan dokumenton ... de io ajn ligita kun la nacia defendo, sciante aŭ havante kialon por kredi, ĉe la tempo kiam li ricevas aŭ akiras, aŭ konsentas aŭ provas ricevi aŭ akiri ĝin, ke ĝi estis aŭ estos akirita, prenita, farita aŭ forigita de iu persono kontraŭe al la dispozicioj de ĉi tiu ĉapitro; aŭ

(d) Kiu ajn, laŭleĝe havante posedon de, aliron al, kontrolon de, aŭ estanta konfidita kun iu ajn dokumento... rilatanta al la nacia defendo, aŭ informojn rilate al la nacia defendo, kiujn informojn la posedanto havas kialon kredi povus esti utiligitaj por la vundo. de Usono aŭ al la avantaĝo de iu fremda nacio, intence komunikas, liveras, transdonas aŭ kaŭzas esti komunikitaj, liveritaj aŭ transdonitaj aŭ provas komuniki, liveri, transdoni aŭ kaŭzi esti komunikitaj, transdonitaj aŭ transdonitaj la saman al iu ajn. persono ne rajtigita ricevi ĝin, aŭ intence retenas la saman kaj ne liveras ĝin laŭpeto al la oficiro aŭ dungito de Usono rajtigita por ricevi ĝin; aŭ

(e) Kiu ajn havanta neaŭtorizitan posedon, aliron aŭ kontrolon de iu ajn dokumento... rilate al la nacia defendo, aŭ informojn rilate al la nacia defendo, kiujn informojn, kiujn la posedanto havas kialon kredi, povus esti uzataj al vundo de Usono aŭ al la avantaĝo de iu fremda nacio, intence komunikas, liveras, transdonas aŭ kaŭzas esti komunikitaj, liveritaj aŭ transdonitaj, aŭ provas komuniki, liveri, transdoni aŭ kaŭzi esti komunikitaj, transdonitaj aŭ transdonitaj la saman al iu ajn persono ne rajtigita. ricevi ĝin, aŭ intence retenas la saman kaj ne liveras ĝin al la oficisto aŭ dungito de Usono rajtigita ricevi ĝin; aŭ

...

Estos monpunita sub ĉi tiu titolo aŭ malliberigita ne pli ol dek jarojn, aŭ ambaŭ.

(g) Se du aŭ pli da personoj konspiras por malobservi iujn ajn el la antaŭaj dispozicioj de ĉi tiu sekcio, kaj unu aŭ pli el tiaj personoj faras ajnan agon por realigi la objekton de la komploto, ĉiu el la partioj al tia komploto estos submetita al la puno antaŭvidita por la delikto kiu estas la objekto de tia komploto."

41. La deliktoj akuzitaj sur la dua anstataŭa akuzo, kun la akuzoj faritaj en ĉiu kazo, estas:

	<u>Ofendo</u>	<u>Akuzo</u>
1	Konspiro por Akiri, Ricevu kaj Diskonigu Nacia Defendo Informoj, male al Titolo 18, USC-sekcio 793 (g)	Inter 2009 kaj 2015 la kandidato konspiris por akiri dokumentojn rilate al nacia defendo kaj por komuniki, al tiuj, kiuj ne rajtis ricevi ilin, la nomojn de tiuj, kiuj riskis sian sekurecon kaj liberecon, provizante informojn al Usono kaj ĝiaj aliancanoj.
2	Konspiro por Transigi Komputila enstrudiĝo kontraŭe al Titolo 18 USC-sekcio 371	Inter 2009 kaj 2015 la kandidato konspiris por aliri komputilon sen rajtigo por akiri konfidencajn informojn, kredante, ke la informoj estus uzataj al vundo de Usono aŭ al avantaĝo de fremda nacio; intence aliris protektitan komputilon sen rajtigo por akiri informojn; konscie kaŭzis la transdonon de informoj kaŭzante damaĝon kaj precizigis perdon al la komputilo; kaj intencite aliris protektitan komputilon kaŭzanta la saman precizigitan perdon.
3	Neaŭtorizita Akiro de Nacia Defendo Informoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (b)	Inter novembro 2009 kaj majo 2010 la kandidato konscie kaj kontraŭleĝe akiris, helpis, instigis, konsilis, induktis, havigis kaj intence igis Ms Manning ricevi kaj akiri sekretajn diplomatajn kablojn, havante kialon kredi ke la informoj estus utiligitaj por damaĝi la interesojn de Usono aŭ uzata al la avantaĝo de fremda nacio.
4	Neaŭtorizita Akiro de Nacia Defendo Informoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (b)	Inter novembro 2009 kaj majo 2010 la kandidato konscie kaj kontraŭleĝe akiris, helpis, instigis, konsilis, induktis, havigis kaj intence igis Ms Manning ricevi kaj akiri sekretajn irakajn regulojn de engaĝiĝdosieroj, havante kialon kredi ke la informoj estus utiligitaj por damaĝi la interesojn de Usono aŭ uzata al la avantaĝo de fremda nacio.
5	Provita Neaŭtorizita Akiro de Nacia Defendinformoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (c)	Inter novembro 2009 kaj majo 2010, la kandidato konscie kaj kontraŭleĝe provis ricevi kaj akiri sekretajn informojn rilatigantajn al nacia defendo, sciante kaj havante kialon kredi ke ili estis kontraŭleĝe akiritaj.

6	Neaŭtorizita Akiro de Nacia Defendo Informoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (c)	Inter novembro 2009 kaj majo 2010, la kandidato konscie kaj kontraŭleĝe ricevis kaj akiris pritaksajn raportojn, kiuj estis dokumentoj ligitaj kun la nacia defendo kaj klasifikitaj kiel sekretaj, sciante kaj havante kialon kredi ke ili estis kontraŭleĝe akiritaj.
7	Neaŭtorizita Akiro de Nacia Defendo Informoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (c)	Inter novembro 2009 kaj majo 2010, la kandidato konscie kaj kontraŭleĝe ricevis kaj akiris diplomatajn kablojn, kiuj estis dokumentoj ligitaj kun la nacia defendo kaj klasifikitaj kiel sekretaj, sciante kaj havante kialon kredi ke ili estis kontraŭleĝe akiritaj.
8	Neaŭtorizita Akiro de Nacia Defendo Informoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (c)	Inter novembro 2009 kaj majo 2010, la kandidato konscie kaj kontraŭleĝe ricevis kaj akiris irakajn regulojn de engaĝiĝo, kiuj estis dokumentoj ligitaj kun la nacia defendo kaj klasifikitaj kiel sekretaj, sciante kaj havante kialon kredi ke ili estis kontraŭleĝe akiritaj.
9	Neaŭtorizita malkaŝo de Nacia Defendo Informoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (d)	Inter novembro 2009 kaj majo 2010, la kandidato helpis, instigis, konsilis, induktis, havigis kaj intence kaŭzis al Ms. Manning transdoni al li sekretajn arestitajn taksajn raportojn al kiuj ŝi havis laŭleĝe aliro.
	Neaŭtorizita malkaŝo de Nacia Defendo 10 Informoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (d)	Inter novembro 2009 kaj majo 2010, la kandidato helpis, instigis, konsilis, induktis, havigis kaj intence kaŭzis al Ms. Manning transdoni al li sekretajn diplomatajn kablojn al kiuj ŝi havis laŭleĝe aliro.
11	Neaŭtorizita malkaŝo de Nacia Defendo Informoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (d)	Inter novembro 2009 kaj majo 2010, la kandidato helpis, instigis, konsilis, induktis, havigis kaj intence kaŭzis al Ms. Manning transdoni al li sekretajn regulojn de engaĝiĝo dosierojn al kiuj ŝi havis laŭleĝe aliro.
	Neaŭtorizita malkaŝo de Nacia Defendo 12 Informoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (e)	Inter novembro 2009 kaj majo 2010, la kandidato helpis, instigis, konsilis, induktis, havigis kaj intence igis Ms Manning elsendi al li sekretajn pritaksajn raportojn al kiuj ŝi havis neaŭtorizitan aliron.

	Neaŭtorizita malkaŝo de Nacia Defendo 13 Informoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (e)	Inter novembro 2009 kaj majo 2010, la kandidato helpis, instigis, konsilis, induktis, havigis kaj intence igis Ms Manning transdoni al li sekretajn diplomatajn kablojn al kiuj ŝi havis neaŭtorizitan aliron.
	Neaŭtorizita malkaŝo de Nacia Defendo 14 Informoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (e)	Inter novembro 2009 kaj majo 2010, la kandidato helpis, instigis, konsilis, induktis, havigis kaj intence igis Ms Manning transdoni al li sekretajn irakajn regulojn de engaĝiĝdosieroj al kiuj ŝi havis neaŭtorizitan aliron.
	Neaŭtorizita malkaŝo de Nacia Defendo 15 Informoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (e)	Inter julio 2010 kaj aprilo 2019, la kandidato, havante neaŭtorizitan posedon de, aliro al kaj kontrolo de dokumentoj rilataj al nacia defendo (signifaj agadraportoj de la Afgania milito), kaj enhavantaj la nomojn de individuoj kiuj riskis sian sekurecon per liverado de informoj al la Usono kaj ĝiaj aliancanoj komunikis ĉi tiujn dokumentojn al personoj ne rajtigitaj ricevi ilin, distribuante kaj poste publikigante ilin kaj igante ilin publikigi en la interreto.
	Neaŭtorizita malkaŝo de Nacia Defendo 16 Informoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (e)	Inter julio 2010 kaj aprilo 2019, la kandidato, havante neaŭtorizitan posedon, aliron kaj kontrolon de dokumentoj rilataj al nacia defendo (signifaj agadraportoj de la Iraka milito), kaj enhavante la nomojn de individuoj kiuj riskis sian sekurecon donante informojn al la Usono kaj ĝiaj aliancanoj komunikis ĉi tiujn dokumentojn al personoj ne rajtigitaj ricevi ilin, distribuante kaj poste publikigante ilin kaj igante ilin publikigi en la interreto.
	Neaŭtorizita malkaŝo de Nacia Defendo 17 Informoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (e)	Inter julio 2010 kaj aprilo 2019, la kandidato, havante neaŭtorizitan posedon, aliron kaj kontrolon de dokumentoj rilataj al nacia defendo (diplomatiaj kabloj), kaj enhavante la nomojn de individuoj, kiuj riskis sian sekurecon provizante informojn al Usono kaj ĝiaj aliancanoj, komunikis tiujn dokumentojn al personoj ne rajtigitaj ricevi ilin, disdonante kaj poste publikigante ilin kaj igante ilin publikigi en la interreto.

	Neaŭtorizita Akiro de Nacia Defendo 18 Informoj kontraŭe al Titolo 18, USC-sekcio 793 (e)	Inter novembro 2009 kaj majo 2010, la kandidato helpis, instigis, konsilis, induktis, akiris kaj intence igis s-inon Manning akiri pritaksajn raportojn pri arestito, havante kialon kredi, ke la informoj estus utiligitaj por damaĝi la interesojn de Usono aŭ utiligitaj al la avantaĝo de fremda nacio.
--	--	---

42. La maksimuma puno por ĉiu delikto estas 10-jara malliberigo, krom ke la maksimuma puno rilate al grafo 2 estas 5-jara malliberigo. La deliktoj povas esti oportune grupigitaj en tri kategoriojn. En la unua kategorio estas kalkuloj 1, 3-14 kaj 18. Tiuj koncernas la kvazaŭan kunkulpecon de la kandidato en la kontraŭleĝa konduto de Ms Manning en akirado de la materialo. En la dua kategorio estas grafo 2, kiu koncernas konspiri kun retpiratoj por fari komputilentrudiĝojn por profiti WikiLeaks. En la tria kategorio troviĝas la kalkuloj 15, 16 kaj 17. Ĉi tiuj eldonaj kalkuloj t.e. kalkuloj, kiuj asertas, ke la kandidato distribuis kaj publikigis la materialon en la interreto, estas eksplicite limigitaj al dokumentoj, kiuj enhavis la nomojn de homaj fontoj, kiuj riskis sian sekurecon provizante informojn al Usono kaj ĝiaj aliancanoj.

43. Gordon D Kromberg estas Asistanto de Usona Prokuroro en la Orienta Distrikto de Virginio. Liaj respondecaj kampoj inkludas la procesigon de personoj akuzitaj je deliktoj rilatigantaj al komputilentrudiĝo kaj la mistraktado de naciaj sekurecaj informoj. Li disponigis kvin deklarojn (ĵurajn deklarojn) en subteno de la ekstradiciopeto. La kandidato ne defiis sian bonan fidon antaŭ ni, aŭ antaŭ la juĝisto.

44. S-ro Kromberg klarigas, ke li funkcias laŭ publikigitaj "Principoj de Federacia Prokuroro", kiuj similas al la Kodo por Kronaj Prokuroroj. La Principoj de Federacia Prokuroro postulas ke prokuroraj decidoj estas faritaj racie kaj objekte laŭ la merito de ĉiu kazo, kaj ke federaciaj prokuroroj eble ne enkalkulas la "politikajn asociajn agadojn aŭ kredojn" de persono. Li diras ke la dua

anstataŭanta akuzo reflektas tiujn principojn kaj ne reflektas ajnan politikan antaŭjuĝon aŭ instigon. La akuzoj estas "bazitaj sur la indico kaj la jurŝateco, ne la politikaj opinioj [de la kandidato]."

45. S-ro Kromberg diras, ke ĉiu el la akuzoj, kiuj rilatas al la publikigo de informoj, estas eksplicite limigita al la dissendo de "dokumentoj klasifikitaj ĝis la SEKRETA nivelo enhavantaj la nomojn de individuoj en Afganio, Irako kaj aliloke tra la mondo, kiuj riskis ilian sekurecon kaj liberecon provizante informojn al Usono kaj niajn aliancanojn al publiko." Ĉi tio estas klara de la vortigo de akuzoj 15, 16 kaj 17. Intenca decido estis farita ne akuzi la kandidaton rilate iujn aliajn publikaĵojn faritajn de la kandidato. Do, la akuzoj ne kovras la publikigon de materialo, kiun la kandidato diras, elmontras la implikiĝon de la respondanto en militkrimoj kaj aliaj miskondutoj.

La Ekstradiciaj Procedoj

46. La 29an de julio 2020, la ministro por eksteraj aferoj emisiis atestilon laŭ sekcio 70(8) de la Akto de 2003 atestantan ke la peto por ekstradicio estis valida. La kandidato tiam estis arestita laŭ tiu ĉi peto.
47. La aŭdienco de la ekstradicia peto okupis 4 tagojn en februaro, de 24 ĝis 27 februaro, kaj pliajn tri semajnojn de 7 septembro 2020 ĝis 1 oktobro 2020. Parola pruvo estis donita pri ĉiuj aferoj. La 4an de januaro 2021, la juĝisto transdonis ŝin juĝo. Ĝi estis 132 paĝoj longa. Ekzistis kroma apendico de 79 paĝoj, enhavanta la resumon de la juĝisto de la ampleksa atestantoindico kiun ŝi aŭdis. La juĝisto finis ke la ekstradicio de la kandidato estus subprema, precipe konsiderante la eblecon ke li povus esti kondiĉigita de "specialaj administraj iniciatoj" de la respondanto. Ŝi tial maldungis lin. Krom la demando de subpremo, la juĝisto malaprobis ĉiun el la aliaj objektoj de la kandidato kontraŭ ekstradicio.
48. La respondanto tiam apelaciis sub sekcio 105 el la 2003-datita Ago ⁴. Ĉu la kandidato mem apelacius (sub sekcio 103 el la Ago) (2003) dependis de la rezulto de la apelacio de la respondanto: vidu Registaro de la Usono de Ameriko v Assange [2021] EWHC 2528 (Admin), Holroyde LJ kaj Farbey J, ĉe paragrafo 31.
49. Post la demandosesio antaŭ la juĝisto kaj antaŭ ol la sekcio 105 apelacio de la respondanto okazis, la respondanto disponigis certigojn kiel al kiel la ⁵ kandidato estus traktita. Tiuj inkludis certigon ke li ne estus kondiĉigita de specialaj administraj iniciatoj kaj ke se li estus kondamnita, la respondanto konsentus al petskribo ke li servas sian punon en Aŭstralio. La Sekcia Tribunalo (Lord Burnett CJ kaj Holroyde LJ) permesis la apelacion de la respondanto en la lumo de tiuj asekuroj: vidu Registaro de la Usono de Ameriko v Assange [2021] EWHC 3313 (Admin); [2022] 4 WLR 11.
50. La Sekcia Tribunalo sendis la kazon al la Westminster Magistrates' Court kun direkto sendi la kazon al la ministro por eksteraj aferoj. Konforme al la instrukcio de la tribunalo, la altranga magistrato sendis la kazon de la kandidato al la ŝtatsekretario por decido ĉu li devus esti ekstradiciita. La 17an de junio 2022, la ministro por eksteraj aferoj ordigis la ekstradicion de la kandidato al Usono.
51. La 30an de junio 2022, la kandidato arkivis avizon de apelacio sub kaj sekcio 103 kaj sekcio 108 el la Ago (2003), sekvita per perfektigitaj kialoj kaj peto por alsendi plian indicon. La ministro por eksteraj aferoj kaj la respondanto arkivis la avizojn de respondanto la 28-an kaj 31-an de oktobro 2022, kontraŭbatalante la petojn por forpermeso kaj permeso alporti pliajn pruvojn; kaj la 1an de decembro 2022, la kandidato servis respondon. Permeso alporti plian indicon, kaj forpermeson apelacii, estis rifuzita en la artikoloj fare de Swift J la 6an de junio 2023.
52. Estas kontraŭ ĉi tiu fono, ke la kandidato nun renovigas sian peton por forpermeso apelacii.

⁴ Se ĉe la ekstradicia demandosesio la juĝisto ordigas la senŝargiĝon de persono, apelacio al la Apelacia Kortumo kontraŭ la koncerna decido povas esti prezentita laŭ sekcio 105 el la Ago (2003) nome de la kategorio 2 teritorio.

⁵ Asekuro en la kunteksto de ekstradicioprocesoj estas entrepreno donita fare de la Petanta Ŝtato kutime traktanta zorgojn pri la homaj rajtoj de Demandita Persono en la okazaĵo de ekstradicio.

La supozata konduto

53. En 2006, la kandidato fondis WikiLeaks. Ĝi estas priskribita kiel "... multi-jurisdikcia organizo por protekti internajn disidentojn, fajfilojn, ĵurnalistojn kaj blogantojn kiuj alfrontas laŭleĝajn aŭ aliajn minacojn ligitajn al eldonado." La respondanto asertas, ke WikiLeaks petis materialon publikigante liston de informoj, kiujn ĝi deziris akiri; kaj ke tio inkludis armeajn kaj spiondokumentojn, fotojn montrantajn la fitraktadon de arestoj kiuj estis "retenitaj fare de la Obama registaro" kaj "Guantanamo Bay".
- funkciado kaj pridemandado Standard Operating Procedures".
54. En 2009, Chelsea Manning (tiam konata kiel Bradley Manning) estis spionanalizisto en la Usono-Armeo. Ŝi estis deplojita al Irako. Ŝi tenis "Pran Sekreton" sekurecpermeso. Ŝi subskribis interkonsenton pri nediskonigo de konfiditaj informoj. Oni supozas, ke s-ino Manning respondis al la peto de WikiLeaks uzante usonan konfidencan inform-retan serĉilon. La serĉterminoj kiujn ŝi uzis indikis ke ŝi serĉis materialon rilatigantan al la esplordemandado kaj/ aŭ fitraktado de irakaj arestoj de usonaj trupoj, kaj Guantanamo Bay arestitoperacioj, esplordemandadoj, kaj normaj operaciproceduroj. Ekzemple, ŝi prizorgis la serĉajn terminojn "reteno+de+demandado+vidbendoj" kaj "arestito+misuzo" per klasifikita serĉilo. Ŝi ankaŭ serĉis Guantanamo Bay arestitajn operaciojn, esplordemandadojn, kaj normajn operaciprocedurojn. Ŝi alŝutis dosierojn al Secure File Transfer Protocol (SFTP) konekto al nuba falkesto funkciigita de WikiLeaks kaj en specifan dosierujon kiu estis kreita por ŝi de la kandidato. Ŝi uzis la SFTP-konekton por alŝuti 250,000 diplomaciajn kablojn al la nuba falkesto.
55. La 22an de marto 2010, s-ino Manning elŝutis la irakajn regulojn de engaĝiĝdosieroj, kaj inter 28 marto kaj 9 aprilo 2010 ŝi elŝutis la diplomaciajn kablojn, kiuj ĉiuj estis kongruaj kun materialoj serĉitaj de WikiLeaks.
56. Inter novembro 2009 kaj majo 2010, S-ino Manning estis en rekta kontakto kun la kandidato uzante babilejon. Ili diskutis rimedojn por malhelpi la malkovron de s-ino Manning kiel la fonto de la kandidato, kiel malplenigo de protokoloj, la uzo de "kriptofono", kaj kodfrazo por uzi se io misfunkciis.
57. La 8an de marto 2010, estas asertite ke la kandidato konsentis helpi Ms Manning fendi pasvortan haŝiŝon stokitan sur Department of Defense-komputilo. Li indikis, ke li estas "bona" pri "haŝ-krakado" kaj ke li havas ilojn, kiuj povus esti uzataj por fendi pasvortajn haŝojn. S-ino Manning provizis la kandidaton per alfanombra ĉeno, kiu estis identa al ĉifrita pasvorta haŝo konservita en la registrodosiero de sekura komputilo, kiu estis uzata de S-ino Manning. La kandidato poste diris al ŝi, ke li ankoraŭ ne havis bonŝancon kaj petis pliajn "sugestojn". Oni supozas, ke se ili sukcesus fendi la ĉifritan pasvortan haŝiŝon, s-ino Manning eble povus ensaluti al komputiloj konektitaj al klasifikita reto sub uzantnomo kiu ne apartenis al ŝi, malfaciligante al esploristoj identigi ŝin kiel la fonto de la malkaŝoj. Estas specife asertite ke la kandidato eniris ĉi tiun interkonsenton por helpi la daŭrajn klopodojn de S-ino Manning por ŝteli klasifikitan materialon.
58. En marto 2010, la kandidato instigis Ms Manning por akiri arestitajn taksajn raportojn. Li diris al ŝi, ke ili volas "tute minigi" la Malfermfontan Centron de la Central Intelligence Agency (CIA). Kiam S-ino Manning indikis ke ŝi ne havis

plian materialon por provizi, la kandidato respondis, "scivolemaj okuloj neniam sekiĝas laŭ mia sperto".

59. Estas supozite ke inter januaro kaj majo 2010, s-ino Manning elŝutis pli ol 700,000 dokumentojn. Multaj el la dokumentoj estis klasifikitaj kiel "sekretaj". Tio estas la sekurecklasifiko kiu validas kie estas dirite ke neaŭtorizita malkaŝo povus racie atendi kaŭzi gravan damaĝon al usona nacia sekureco. S-ino Manning disponigis la dokumentojn, kiujn ŝi elŝutis al la kandidato kaj WikiLeaks.

60. Dum 2010 kaj 2011 WikiLeaks publikigis la materialojn kiuj estis akiritaj de s-ino Manning. Tiuj inkludis dosierojn rilatigantajn al irakaj reguloj de engaĝiĝo, diplomaciaj kabloj, kaj afganaj kaj Irakaj signifaj agadraportoj.

61. La respondanto diras, ke tio kaŭzis damaĝon en tio:

- i) Ravelo de la irakaj reguloj de engaĝiĝdosieroj permesis al malamikaj trupoj en Irako antaŭvidi agojn aŭ respondojn de usonaj armetrupoj kaj fari pli efikajn atakojn.
- ii) Ravelo de la diplomaciaj kabloj inkludis la nomojn de sekretaj homaj fontoj kies sekureco estis tiel metita en riskon.
- iii) Ravelo de Afganio kaj Irako signifaj agadraportoj inkludis la nomojn de lokaj afganoj kaj irakanoj kiuj disponigis informojn al Usono kaj koaliciaj fortoj, tiel metante sian sekurecon en riskon.
- iv) Centoj da homoj estis identigitaj de usonaj fortoj kiel "en risko": kelkaj estis translokigitaj; iuj "malaperis" (kvankam la respondanto ne povas pruvi, ke ilia malapero estis rezulto de esti eldonita de WikiLeaks) kaj iuj estis arestitaj aŭ esploritaj de la landoj en kiuj ili vivas.
- v) Korespondado trovita en 2011 ĉe la kunmetaĵo de Osama Bin Laden en Pakistano indikis ke li akiris la Afganiajn signifajn agadraportojn kaj diplomaciajn kablojn de la WikiLeaks retejo.
- vi) La 30an de julio 2010, la New York Times publikigis artikolon kiu deklaris ke membro de la talibano asertis studi la raporton cele puni tiujn kiuj estis "vere spionoj laborantaj por Usono".

62. Kiel klarigite supre, kvankam la respondanto diras ke multaj el la publikaĵoj faritaj de WikiLeaks kaŭzis damaĝon, la dua anstataŭanta akuzo estas limigita al la publikigo de materialo kiu inkludis la nomojn de homaj fontoj.

63. La ekstradiciopeto deklaras ke la kandidato sciis pri la danĝeroj. Li estis avertita pri la riskoj antaŭ publikigo. Li estas registrita kiel agnoskis ke homoj eble estos damaĝitaj, ke estis bedaŭrinde ke fontoj eble renkontos iun minacon, sed ke li ne havis devon protekti ilin. La 27an de novembro 2010, baldaŭ antaŭ ol li publikigis la diplomaciajn kablojn, li estis informita de la jura konsilisto de la Ŝtata Departemento de Usono, ke ilia publikigo "metus en riskon la vivojn de sennombraj senkulpuloj.

individoj - de ĵurnalistoj ĝis homarajtaj aktivuloj kaj blogantoj ĝis soldatoj ĝis individuoj provizantaj informojn por plia paco kaj sekureco”.

La kazo de la kandidato pri la subesta konduto

64. Por la celoj de ĉi tiu forpermeso apelacii aplikaĵon, la kandidato ne kontestas la kazon de la respondanto ke li konspiris kun Ms Manning por certigi grandan volumon de protektita spiondokumentado kiun li tiam publikigis. Lia aserto estas ke tio estis farita en la kurso de tute legitima ĵurnalisma klopodo, ĝi malkaŝis gravan delikton de la respondanto, ĝi estis pravigita je la publika intereso, neniue kaŭzis ajnan damaĝon kiel rezulto, kaj estas konduto kiu estas protektita. per artikolo 10 de la Kongreso kaj la Unua Amendo al la Usona Konstitucio.

65. La kandidato disponigis ampleksajn pruvojn por subteni ĉi tiun kazon. Ĉio el ĝi estis antaŭ la juĝisto (krom kie deklariĝis alie). Ĉi tio inkluzivas pruvojn, ne kontestatajn de la respondanto, ke liaj malkaŝoj elmontris krimecon flanke de la respondanto "en amasa kaj senprecedenca skalo." La krimeco inkludas signojn de kontraŭleĝa interpretado, torturo, nigraj CIA-malliberejoj tra Eŭropo, eksterjuĝaj atencoj en Afganio kaj Pakistano, subfosado de procesigoj de usona personaro, virabelatakoj en Jemeno (kiu estis neita fare de la respondanto) kaj la Unuiĝinta. Regno trejnanta morttaĉmentojn en Bangladeŝo. Unu vidbendo montris la mortigon de 11 senarmaj civiluloj per usona helikoptero en Bagdado dum la pilotoj "interŝanĝis ŝercon."

66. La kandidato diras, ke ĉi tiuj malkaŝoj rezultigis la esploron kaj persekuton de ŝtata krimeco kaj kontribuis al la savo de sennombraj vivoj. La malkaŝoj faligis despotaĵajn kaj aŭtokratajn reĝimojn. En *El Masri v Makedonio* (2013) 57 EHRR 25 la Granda Ĉambro de la Eŭropa Kortumo pri Homaj Rajtoj ordonis al Makedonio kompensi germanan civitanon kiu estis transdonita al la usonaj aŭtoritatoj por eksterordinara transdono al Afganio. Ĉe paragrafo 77 la tribunalo diris:

“La kandidato prezentis plurajn diplomaciajn kablojn en kiuj la usonaj diplomaciaj misioj en la respondita ŝtato, Germanio kaj Hispanio raportis al la usona ŝtatestro pri la kazo de la kandidato kaj/aŭ la supozataj flugoj de CIA kaj la esploroj en Germanio kaj Hispanio. Tiuj kabloj estis publikigitaj fare de WikiLeaks (priskribita fare de la BBC la 7an de decembro 2010 kiel "fajf-blova retejo") en 2010.

67. Ĉe para 205 la tribunalo priskribis la konduton de "speciala CIA-prezenta teamo" ĉe Skopjo

Flughaveno:

“La kandidato, mankatenita kaj okulkovrita, estis prenita de la hotelo kaj veturita al Skopjo Flughaveno. Metita en ĉambron, li estis forte batita fare de pluraj alivestitaj viroj vestitaj en nigra. Li estis nudigita kaj sodomigita kun objekto. Li estis metita en vindotukon kaj vestita per malhelblua mallongmanika vetkostumo.

Katenita kaj kufovestita, kaj submetita al totala sensa senigo, la kandidato estis perforte marŝita al CIA-aviadilo (Boeing

737 kun la Vosto No.N313P), kiu estis ĉirkaŭita de makedonaj sekurecaj agentoj kiuj formis kordonon ĉirkaŭ la aviadilo. Kiam en la aviadilo, li estis jetita sur la plankon, ĉenigita kaj perforte trankviligita. Dum en tiu pozicio, la kandidato estis flugita al Kabulo (Afganio) tra Bagdado."

68. La kandidato diras, ke la usona respondo al la malkaŝoj "estas lernolibro ekzemplo de politika persekuto." Li asertas ke la respondanto konspiris por enmiksiĝi kun juĝistoj kiuj esploris la aferojn kiuj estis elmontritaj fare de la kandidato kaj ĝi serĉis silentigi la Internacian Punan Kortumon. Li ankaŭ asertis ke ekzistas indico (referita ĉe paragrafoj 70 ĝis 75 malsupre) ke la respondanto planis kidnapi kaj transdoni la kandidaton de la stratoj de Londono, aŭ alie murdi lin en Londono.
69. La kandidato diras pri la proponita procesigo de li ke: "(a) Ĝi estas senprecedenca en leĝo. (b) Ĝi purigas trans establitajn principojn de libera sinesprimo. (c) Por trakti tion, la kandidato antaŭvidas teston ĉe kiu li, kiel eksterlandano, povas esti rifuzita dependeco de la Unua Amendo. (d) Efektive, proceso ekster la protektoj de la Usona Konstitucio entute, kaj (e) Estas akompanata de eksponiĝo al ege misproportia puno." Koncerne la ekstradiciopeton, "(f) Ĝi malobservas la malpermeson de ekstradicio por politikaj deliktoj eksplicite antaŭvidite en la koncerna traktato kaj laŭ internacia juro. (g) Ĝi intence misformas la kernajn faktojn."

La supozata intrigo por veneni/kidnapi/murdi/sendi la kandidaton

70. La hispanaj advokatoj de la kandidato prezentis kriman plendon en Hispanio kontraŭ la posedanto de UC Global, kiu respondecis pri provizi sekurecon ĉe la Ekvadora Ambasado en Londono. Du anonimaj atestantoj kiuj estis dungitaj fare de UC Global disponigis deklarojn antaŭ publika notario. Atestanto 1 diris, ke krom provizi ĉiumonatajn sekurecajn raportojn al la registaro de Ekvadoro, UC Global ankaŭ sekrete liveris kopiojn de la raportoj al la usonaj aŭtoritatoj. La posedanto de UC Global faris regulajn vojaĝojn al Usono por paroli kun la CIA. Lia riĉaĵo kreskis konsiderinde. La informoj provizitaj al Usono inkludis detalojn de renkontiĝoj inter la kandidato kaj liaj advokatoj.
71. Atestanto 2 asertas la sekvantan (supozante ke kiam la atestanto diras "amerikaj amikoj" tio estas referenco al la CIA). Guy Goodwin Gill (advokato kiu vizitis la kandidaton) estis postulata por lasi sian iPad kun sekureco kiam li eniris la ambasadon. La enhavo de lia iPad estis kontraŭleĝe kopiita. Atestanto 2 estis petita ŝteli la vindotukon de bebo kiu vizitis la kandidaton ĉar la CIA deziris establi la patrecon de la infano. Sugestoj estis faritaj fare de la CIA pri ekstremaj iniciatoj por fini la restadon de la kandidato en la ambasado, inkluzive de lasi la pordon malfermita por ebligi lian kidnapon aŭ veneni lin. Kontraŭleĝa registra ekipaĵo estis metita en la ambasadon laŭ peto de la CIA. Li estis petita meti glumarkojn sur la eksterajn fenestrojn de la ambasado, kio ebligis al la CIA (uzante direktajn mikrofonojn ekster la ambasado) ĉerpi la konversaciojn de la kandidato (malgraŭ blanka brua maŝino kiun la kandidato uzis kiel kontraŭgvatadiniciato). Sekurecpersonaro estis petita akiri la fingrospurojn de la kandidato de premsigno sur vitro. Sekureca personaro ŝtelis dokumentojn de la kandidato. Sekurecpersonaro estis instrukciita celi la advokatojn de la kandidato, kaj al

foti ilian dokumentadon. Li instalas FTP-servilon kiu stokis la ĉiutagajn sekurecraportojn de la ambasado kaj kiu povus esti (kaj estis) alirita malproksime de Usono fare de la CIA. UC Global faris monatajn pagojn de €20,000 al la respondeculo pri sekureco ĉe la ambasado por certigi ke ne ekzistas negativaj raportoj pri ĝia laboro.

72. La 26an de septembro 2021, raporto estis publikigita fare de Yahoo News titolita "Kidnapping, assassination and a London shoot-out: Inside the CIA's secret war plans against WikiLeaks" sub la atesto de Zach Dorfman, Sean D Naylor kaj Michael Isikoff.
- La artikolo de Yahoo News kaj la konsekvencaj deklaroj de s-ro Dratel kaj atestanto 2 (vidu sube) postdatas la decidon de la juĝisto. La kandidato serĉas fidi ilin kiel freŝajn pruvojn.

73. La 26-an de septembro Yahoo-raporto asertas la jenon inter aliaj aferoj. La malkaŝo fare de WikiLeaks de escepte sentema inteligenteco, rilata al CIA-hakaj iloj kaj konata kiel "Vault 7", igis la CIA-direktoron, Mike Pompeo, kaj aliajn altrangajn oficialulojn ene de la CIA, iĝi "tute dekroĉitaj de realeco ĉar ili estis tiel embarasitaj. ... Ili vidis sangan." En 2017, s-ro Pompeo publike priskribis WikiLeaks kiel "neŝtatan malamikan spionservon". La nomo kiel neŝtata malamika spionservo ebligis al la CIA fari multe pli agresemajn agojn. Iuj altrangaj oficistoj ene de la CIA kaj la Trump-administrado diskutis pri mortigi la kandidaton, petante eblojn pri kiel murdi lin.

Diskutoj pri kidnapo aŭ mortigo de la kandidato okazis "ĉe la plej altaj niveloj".

Ok iamaj usonaj oficialuloj rakontis al Yahoo News pri la proponoj de la CIA forkapti la kandidaton. Blankdomo-advokatoj protestis kontraŭ tiuj proponoj. La Justicministerio estis koncerna ke la planoj de la CIA dereligis krimajn procedojn kontraŭ la kandidato, kaj akcelis la redaktadon de agendaĵoj tiel ke ili estis modloko se la kandidato estus alportita al Usono.

74. Joshua Dratel, Usona Prokuroro, disponigis deklaron por la kandidato en kiu li faras komparon inter la uzo de la esprimo "neŝtata malamika spionservo" kaj tiu de "malamikobatalisto" por pravigi arestadon ĉe Guantanamo Bay. Li diris, ke la esprimo estis uzata "por meti [la kandidaton] ekster iu ajn konebla jura kadro, kiu povus protekti ilin kontraŭ usonaj agoj bazitaj sur laŭdira "nacia sekureco"

imperativoj". Ĝi povus esti rigardata kiel celita provizi laŭleĝan aŭtoritaton kaj kovrilon por la kidnapo kaj/ aŭ mortigo de la kandidato. S-ro Dratel konsideris, ke ĉi tiuj diskutoj inkluzivus dungitaron de la Justicministerio, inkluzive de la Ĝenerala Prokuroro, advokatoj de National Security Division kaj la akuzteamo.

75. La 17an de aŭgusto 2022, atestanto 2 disponigis subskribitan atestan deklaron. Li konfirmis, ke la enhavo de lia deklaro de 2019 estis ĝusta. Li konfirmis, ke UC Global estas en pozicio por provizi esencajn informojn por "opcioj pri kiel murdi [la kandidaton]".

La apelacioj laŭ sekcio 103 el la 2003-datita Ago

Grundo i): Ekstradicio estas kontraŭa al la Traktato

76. Tiu apelacio ekestiĝas pro la diferenco inter la kondiĉoj de la Traktato kaj la 2003-datita Ago. Ni raportas pli detale al la Traktato sube. En resume tamen, artikolo 4.1 de la Traktato diras ke "Ekstradicio ne estas koncedita se la delikto por kiu ekstradicio estas petita estas politika delikto". Ne ekzistas tia vortigo en la Ago de 2003. La kandidato diras, ke lia ekstradicio estas petita por politika delikto; ekstradicio pro politika delikto estas kontraŭa al la devoj de Britio laŭ la Traktato; tiuj devontigoj devus esti legitaj en la 2003-datita Agon.
77. La juĝisto ne konsideris ke la Traktato estis signifa al ŝia takso de la aferoj.
Tio estis ĉar ĝi estis neasimilata internacia traktato kiu ne kaŭzis iujn ajn individuajn rajtojn, kaj kiu ne povis tial disponigi bazon por ŝi por rifuzi plusendi la kazon al la ministro por eksteraj aferoj.
78. Edward Fitzgerald KC, kiu aperis por la kandidato antaŭ ni kaj sube, submetas la juĝisto eraris en leĝo atingante tiun konkludon. Li diras ke ekzistas nenio por indiki ke parlamento intencis ekskludi de la amplekso de la Ago (2003) la bone agnoskitan principon ke ekstradicio por politikaj deliktoj estas malaprobinda. Li submetas ke sekcio 81 (a) de la Ago (2003) devas esti interpretita kiel kovrado de ekstradicio por politikaj deliktoj.
79. Alternative, dum li akceptas ke la Ago de 2003 "povas esti" la reganta instrumento, li submetas ke ĝi ne sekvas ke ĝi estas ĝisfunda de la potencoj de la juĝisto. Estas, li submetas, du aliajn vojojn al la sama konkludo.
80. Unue, li submetas ke la nura bazo por la aresto de la kandidato estas la ekstradiciopeto kiu estas malpermesita per artikolo 4 de la Traktato. Sekvas, ke tiu de la kandidato aresto estas arbitra malobee al artikolo 5 el la Kongreso (kiu estas integrita en la Ago (2003) pro parto 87 (1)). Due, li submetas ke ĝi estas misuzo de la procezo de la tribunalo por la respondanto peti la ekstradicion de la kandidato kie tio estas malpermesita per la kondiĉoj de la Traktato. En subteno de tiu submetado li diras ke parlamento estis konscia ke la operacio de la Ago estus kondiĉigita de la misuzo de la tribunalo de procesjurisdikcio dum realigado de la 2003-datita Ago: R (Kashamu) v Guberniestro de Brixton Prison [2001] EWHC 980 (Admin) ; [2002] QB 887.
81. Ni pensas, ke la simpla respondo al la kazo de la kandidato sur ĉi tiu grundo estas tiu identigita de la juĝisto. Resume, la Traktato ne estas integrita en enlandan juron, kaj ne reflektas kutiman internacian juron. Sekvas ke, sole, ĝi ne kreas personajn rajtojn por individuaj civitanoj rekte devigeblaj de la tribunaloj. Ni ne konsideras la malon argumentebla.
82. Por meti karon sur ĉi tiujn ostojn, ni devas diri ion pri la Traktato kaj la diversaj aŭtoritatoj pri ĉi tiu afero.
83. La 31-an de marto 2003, Britio kaj Usono interkonsentis pri ekstradicia traktato.
Ĝi estis ratifita la 26an de aprilo 2007, kaj ĝi venis en forton en la sama tago. Artikolo 1 trudas reciprokan devon "eksterdicii unu al la alia, laŭ la dispozicioj de

ĉi tiu Traktato, personoj serĉataj de la aŭtoritatoj en la Petanta Ŝtato por juĝo aŭ puno por ekstradiciaj deliktoj."

84. Artikolo 4 de la Traktato diras:

"Politikaj kaj Militaj Ofendoj"

1. Ekstradicio ne estas koncedita se la delikto por kiu oni petas ekstradicion estas politika delikto.

...

3. ... ekstradicio ne estas koncedita se la kompetenta aŭtoritato de la Petita Ŝtato determinas ke la peto estis politike motivita..."

85. La kandidato diras, ke ĉi tiu dispozicio reflektas bone establitan praktikon kaj atentigas, ke Britio ratifis ekstradiciajn traktatojn kun 158 aliaj landoj, el kiuj 156 havas ekvivalentan "politikan delikton" provizon.

86. Britio funkcias sub Parlamenta demokratio. Sub la reĝa prerogativo, la Ekzekutivo povas fini internaciajn traktatojn; sed estas bone konstatite ke tiaj traktatoj funkcias nur sur la internacia ebena krom se korpigitaj fare de Parlamento (aŭ ĝia delegito) en enlandan juron. La Oficulo havas neniun potencon ŝanĝi hejman juron per eniĝado en internacia traktato. Kaj estas bone konstatite, ke la reĝa prerogativo (sub kiu traktatoj estas finitaj) "ne etendiĝas al ŝanĝado de la leĝo aŭ donado de rajtoj al individuoj aŭ senigado de individuoj je rajtoj kiujn ili ĝuas en hejma juro sen la interveno de parlamento": *Maclaine Watson & Co Ltd v International Stan Council* [1990] 2 AC 418 per Lord Templeman ĉe 476F-477A kaj *Lord Oliver* ĉe 449F-500C, R v ministro por eksteraj aferoj por la Enlanda Ministerio eks parte *Brind* [1991] 1 AC 696, R v *Lyons* [2003] 1 AC 976 per Lord Hoffmann ĉe para 27. Vidu ankaŭ *R (SC) v ministro por eksteraj aferoj por Laboro kaj Pensioj* [2021] UKSC 26; [2022] AC 223 ĉe paragrafoj 79 ĝis 84 kaj *Heathrow Airport Ltd kaj aliaj v Her Majesty's Treasury* [2021] EWCA Civ 783; [2021] STC 1203 kie Green LJ fiksas la cirkonstancojn en kiuj internaciajura iniciato "iĝas enigita aŭ supozas piedtenejon en hejman juron" iĝi justiciable de la tribunaloj.

87. En *R (Miller) v Ŝtata sekretario por Eliro de Eŭropa Unio* [2017] UKSC 5; [2018] AC 61 (Lord Neuberger, Baronino Hale, Lord Mance, Lord Kerr, Lord Clarke, Lord Wilson, Lord Sumption kaj Lord Hodge) la tribunalo diris, ĉe paragrafo 55:

"Konservate al iuj ajn restriktaj truditaĵoj de primara leĝaro, la ĝenerala regulo estas ke la potenco fari aŭ malfari traktatojn estas ekzercebla sen leĝdona aŭtoritato kaj ke la praktikado de tiu potenco ne estas reviziebla de la tribunaloj ... Lord Coleridge CJ diris ke la reĝino agas dum la farado de la traktato kaj rilate al ĉi tiu kaj ĉi tiu el ĝiaj kondiĉoj en ŝia suverena karaktero, kaj de sia propra eneca aŭtoritato: *Rustomjee v The Queen* (1876) 2 QBD 69, 74. Tiu principo ripozas sur la tielnomita

dualisma teorio, kiu baziĝas sur la propono ke internacia juro kaj enlanda juro funkcias en sendependaj sferoj. La prerogativa potenco fari traktatojn dependas de du rilataj proponoj. La unua estas ke traktatoj inter suverenaj ŝtatoj havas efikon en internacia juro kaj ne estas regitaj de la enlanda juro de iu ŝtato. Kiel Lord Kingsdown esprimis ĝin en *Ministro por Eksteraj aferoj en Konsilio de Hindio v Kamachee Boye Sahaba* (1859) 13 Moo PC 22, 75, traktatoj estas regitaj per aliaj leĝoj ol tiuj kiujn municipaj tribunaloj administras. La dua propono estas ke, kvankam ili devigas Brition en internacia juro, traktatoj ne estas parto de brita juro kaj kaŭzas neniujn leĝajn rajtojn aŭ devontigojn en hejma juro."

(emfazo aldonita)

88. La pozicio ne estas malsama en la ekstradicia kunteksto. En *R (Ian Norris) v ministro por Eksteraj aferoj por la Enlanda Sekcio* [2006] EWHC 280 (Admin); [2006] 3 Ĉio ER 1011 estis argumentite ke ekstradicipo devus esti rifuzita ĉar la petanta ŝtato ne establis prima facie kazon, kiel postulite per la (tiam) UK-US ekstradiciotraktato. Tiu argumento estis malakceptita. Sir Igor Judge, P. diris ĉe paragrafo 44:

"S-ro Jones ne povis montri ajnan antaŭan aŭtoritaton en Britio kiu sugestis ke la Traktato de 1972, starante sole, kreis personajn rajtojn plenumebajn de siaj individuaj civitanoj. La traktato precizigis la cirkonstancojn en kiuj la registaroj de Britio kaj Usono konsentis ke ekstradicio okazus, aŭ ne, kaj ili ligis sin al serio de antaŭkondiĉoj kiuj regus la ekstradioproceton. Poste, la rajtoj de civitanoj de Britio estis regitaj per hejmaj leĝdonaj aranĝoj kiuj certigis ke la ekstradioprocezo devus esti kondiĉigita de jura inspektado, en konvena kazo, etendiĝante ĝis la Lordĉambro en ĝia kapacito kiel la fina apelacia kortumo. . La traktato reflektis la rilaton interkonsentitan inter Britio kaj Usono por la celoj de ekstradicio, prefere ol la municipaj rajtoj de Unuiĝintaj Reĝlandaj civitanoj, devigeblaj kontraŭ sia propra registaro. Mallonge, tial iliaj rajtoj estis disponigitaj kaj garantiitaj, ne per traktato, sed per hejma leĝaro."

89. S-ro Fitzgerald serĉas distingi Norris de ĉi tiu kazo. Li submetas ke ĝi ne estis

surprize ke en Norris la tribunalo malkreskis apliki neasimilita traktaton en maniero kiel kiu kaŭzis konflikton kun la eksplicitaj kondiĉoj de hejma leĝaro. Kiel estas klare de la trairejo citita supre tamen, la decido en Norris ne estis farita sur tiu bazo. Ĝi baziĝis sur la principo, bone establita en ĉi tiu jurisdikcio kiel ni diris, ke traktatoj starantaj sole ne kreas personajn rajtojn plenumebajn de individuaj civitanoj.

90. Ekzistas neniuj argumenteblaj meritoj ankaŭ en la submetado ke pro la Traktato, la "politika delikto-" drinkejo estas legenda en la 2003-datita Agon (argumento Clair Dobbin KC por la respondanto precize karakterizita kiel provo enigi la Traktaton per la malantaŭa pordo, kiam ĝi ne povis eniri tra la antaŭo).

91. La "politika delikto" baro certe aperis en pli frua leĝaro. Sekcio 3 (1) de la Ago (1870) malpermesis ekstradicion "se la delikto en respekto de kiu lia kapitulaco estas postulita estas unu el politika karaktero". La Ekstradicio-Leĝo 1989, la tuja antaŭulleĝaro al la Ago, (2003) per parto 6 (1) (a), malpermesis ekstradicion en similaj esprimoj t.e. "se ĝi ŝajnas al konvena aŭtoritato ... ke la delikto de kiu tiu persono estas akuzita aŭ kondamnita. estas delikto de politika karaktero." Estas ankaŭ notite ke per parto 6 (1) (c), la Ago (1989) ankaŭ malpermesis ekstradicion se la "peto por lia reveno (kvankam asertante esti farita pro ekstradicikrimo) estas fakte farita por la celo de procesigi aŭ puni lin pro liaj... politikaj opinioj."

92. Turnante tamen al la Ago de 2003, la deirpunkto estas ke la lingvo de sekcio 81(a) estas klara. Ĝi malhelpas ekstradicion kie ekstradicio estas por la celo de procesigo de la petita persono pro iliaj politikaj opinioj. Ĝi tamen diras nenion pri malebligo de ekstradicio pro politika delikto. Kvankam povas ekzisti certa grado da interkovro, la du estas apartaj konceptoj. Parlamento leĝdonis por kovri la unuan, ne la duan. Ekzistas, plue, nenio en la Ago de 2003 aŭ ĝiaj Klarigaj Notoj por sugesti ke la Parlamento intencis Parton 2 el la Ago (2003) ĝuste por reprodukti la kondiĉojn de la Traktato. Kiel ĝi estas, la Ago (2003) re-realis sekciojn 6 (1) (c) de la Ago (1989) sed ne sekciojn 6 (1) (a). Se Parlamento intencis asimili la politikan delikton escepton tio povus esti simple atingita per la resursceno de sekcio 6(1)(a) de la 1989 6

Akto. Parlamento ne faris tion .

93. La partioj faris referencon al aferoj dirita dum la Parlamentaj debatoj pri la Ekstradicia Leĝpropono, tamen la kondiĉoj por akcepti materialon el Hansardo ne estas kontentigitaj. La leĝdona vortigo ne estas ambigua aŭ obskura kaj ne kondukas al absurdaĵo: Pepper v Hart [1992] UKHL 3; [1993] AC 593. Ni konsideris ilin de bene esse. Ŝajnis al ni ĉiuokaze, ke la deklaroj, pri kiuj fidis la partioj, ne montras klaran kontraŭan Parlamentan intencon.

94. El ĉi-supra sekvas tiu subjekto al la misuzo de proceza argumento (vidu paragrafojn 97 al 103 malsupre), en la kunteksto de la temoj kiujn ni pripensas, la Ago (2003) disponigas ĝisfandan kodon de la cirkonstancoj en kiuj kazo devus esti sendita al la ministro por eksteraj aferoj tiel ke kie laŭleĝa baro ne estas establita, la kazo devas esti. sendite al la ministro por eksteraj aferoj: sekcio 87(3).

95. Ni turnas nin apud la argumento bazita sur artikolo 5 de la Konvencio. Deteno estas arbitra kaj nekongrua kun artikolo 5 de la Konvencio se ĝi ne konformas al proceduro preskribita de leĝo. Ĉi tie, la aresto de la kandidato estas pravigita sub la Ago de 2003. La ministro por eksteraj aferoj (ĝuste) atestis, ke la ekstradicio-peto validas en la signifo de sekcio 70 (3). Ŝi sendis la peton kaj la atestilon al la

⁶ Ni mencias kiel flanken, ke la koncepto de "politika delikto" kapablas kaŭzi malfacilon kaj necertecon, precipe kiam temas pri la ekstradicio de terorismaj krimuloj. Vidu, ekzemple, la observaĵojn de Lord Mustill ĉe p753 en T v Immigration Officer [1996] AC 742. Vidu ankaŭ la 1977-datita Eŭropa Konvencio sur la Subpremado de Terorismo; kaj la Subpremado de Terorismo-Leĝo 1978 kiu ŝanĝis la Ekstradicio-Leĝon 1870 por igi ĝin malbari ke certaj deliktoj estis ekskluditaj de la medio de "politikaj deliktoj".

konvena juĝisto sub parto 70(9). La juĝisto emisiis mandaton por la aresto de la kandidato sub parto 71 (2). Tiu mandato tiam estis ekzercita.

96. Ne estas argumentebla, ke la aresto de la kandidato estas arbitra: li estis arestita laŭ la laŭleĝa kadro preskribita de la Parlamento. Se la ekstradiciopeto ne estis konforma al la Traktato, tio ne igas lian arestadon arbitra. Pro la kialoj jam donitaj, la Traktato ne influas la rajtojn de la partioj, kaj nerespekto de la Traktato ne igas la areston arbitra. Nerespekto de neasimilita traktato ankaŭ estas negrava kiam oni konsideras Konvenrajtojn: vidu R (SC) v Ministro por eksteraj aferoj por Laboro kaj Pensioj [2021] UKSC 26; [2022] AC 223 per Lord Reed ĉe paragrafoj 2 (7) (i) kaj 74 ĝis 79.
97. Ni turnas finfine al la temo de misuzo de procezo. Krimprocesoj estas fitraktado de la procezo de la tribunalo se la akuzito ne povas ricevi justan teston, aŭ se estas maljuste por la akuzito esti provita. La misuza jurisdikcio validas por ekstradiciaj procedoj. Ĉi tie, ekzistas neniuj sugestoj ke la kandidato ne povus havi justan aŭdon de siaj objetoj kontraŭ ekstradicio. La temo estas ĉu la (asertita) rompo de la Traktato igas la ekstradiciajn procedojn maljusta.
98. La kandidato dependas de R v Uxbridge Magistrates' Court eks parte Adimi [2001] QB 667. En tiu kazo, la kandidatoj faris deliktojn por veni al Britio por postuli azilon. Artikolo 31 de la Konvencio pri Rifuĝintoj malpermesas la trudon de punoj al kontraŭleĝaj enirantoj kiuj venas rekte el loko de persekuto kaj prezentas sin senprokraste al la aŭtoritatoj kaj montras bonan kialon por sia kontraŭleĝa eniro. La kandidatoj serĉis juran revizion de la decidoj procesigi ilin. En unua petskribo, Simon Brown LJ (kun kiu Neuberger J konsentis) diris ke la surtroniĝo de Britio al la Rifuĝinto-Konvencio kreis legitiman atendon en la mensoj de azilpetantoj ke ili ricevus la avantaĝon de artikolo 31. Tiu rezonado ŝajnas esti. egalas al havigi hejman juran forton al neasimilita traktato.
99. La decido en Adimi tamen devas esti legitima kondiĉigita de la posta decido de la Apelacia kortumo en R (Eŭropa Roma Rajtoj) v Praga Immigration Officer [2003] EWCA Civ 666; [2004] QB 811. En ĉi tiu lasta kazo, Simon Brown LJ (kiu estis parto de la konstitucio de la Apelacia kortumo) diris ke liaj komentoj en Adimi "estas rigardotaj kiel en la plej bona kazo supraĵa" kaj ke lia konkludo "kun konsidero". al la legitimaj atendoj de azilpetantoj al la avantaĝoj de artikolo 31, estas suspektinda." Ni respektas konsentas. Adimi ne devigas nin. Ni rifuzas sekvi ĝin.
100. La kandidato ankaŭ dependas de la decido de la Lordĉambro en R v Asfaw [2008] UKHL 31; [2008] 1 AC 1061. La faktoj estis similaj al Adimi. En la signifa tempo, male al la pozicio en Adimi, artikolo 31 estis integrita en hejma juro per sekcio 31 el la Enmigrado kaj Azilo-Leĝo 1999. La Lordĉambro diris ke la procedoj pri unu el la kalkuloj (kiu havis la efikon de eviti. sekcio 31 por neniuj legitima celo) estis fitraktado de la procezo de la tribunalo. Ĉi tiu decido ne helpas la kandidaton. La kritika punkto estis ke artikolo 31 el la Rifuĝinto-Konvencio estis integrita en hejma juro per primara leĝaro. Kontraste, artikolo 4 de la Traktato ne estis integrita en enlandan juron.
101. La kandidato plue fidus sur serio de kazoj kiuj diris ke procesigoj de viktimoj de homa kontrabando, kontraŭe al internaciaj iniciatoj, estis misuzo de

la procezo de la tribunalo. S-ino Dobbin diras, ke ĉi tiuj kazoj povas esti distingitaj, ĉar la Moderna Sklaveca Leĝo 2015 havas la efikon integri internaciajn mezurojn pri homa kontrabando en la hejman juron. Tio do disponigas la necesan "piedtenejon" por ekigi misuzon de proceza jurisdikcio. La malfacileco kun tiu argumento estas ke la misuzo de procesjurisdikcio en homaj kontrabandaj kazoj estis evoluigita antaŭ la leĝigo de la Ago (2015) (kaj por plenigi lakunon kiu ekzistis antaŭ tiu punkto): R v M (L) [2010] EWCA Crim 2327; [2011] 1 Cr App R 12, R v N [2012] EWCA Crim 189; [2013] QB 379, R v L (C) [2013] EWCA Crim 991; [2013] 2 Cr App R 23, R v AFU [2023] EWCA Crim 23; [2023] 1 Cr App R 16.

102. Tamen, ni ne konsideras, ke la modernaj sklavecaj aŭtoritatoj helpas la kandidaton. Sekcio 10(1)(a)(i) de la Prosecution of Offences Act 1985 devigas la Direktoron de Publikaj Prosekutoj eldoni Kodon por Crown Prosecutors donanta konsiladon pri la ĝeneralaj principoj por esti aplikitaj kiam determinante ĉu procedoj por delikto devus esti starigitaj. La Kodo devigas kronprokurorojn ekzerci liberan juĝon dum decidado ĉu por alporti krimajn procedojn. Unu aspekto de la Kodo kiu devas esti kontentigita antaŭ procesigo povas esti prezentita, estas ke la procedoj estas je la ĝenerala intereso. Kroma laŭleĝa konsilado disponigita al Crown Prosecutors postulas ke konsidero estu donita al la demando ĉu la leĝrompinto estis viktimo de kontrabando. Laŭ tiu mezuro, la internaciaj iniciatoj sur kontrabando ricevis nerektan enlandan juran efikon ĉar decidantoj estis postulataj por enkalkuli konsiladon kiu reflektis tiujn iniciatojn. Tio kategoriigas ene de unu el la agnoskitaj kategorioj en kiuj, kontraŭe al la ĝenerala regulo, traktato povas havi hejman laŭleĝan efikon: R v ministro por eksteraj aferoj por la Enlanda Ministerio eks-parto Launder [1997] 1 WLR 839 ĉe 867B-D.

103. La modernaj sklaveckazoj, ĝuste komprenitaj, kaj laŭ la aŭtoritataj principoj, kiuj regas la efikon de nekorpigitaj traktatoj, ne donas do ekzemplon de rekta efiko donita al neasimilita traktato.

Pli specife, en la kunteksto de ĉi tiu kazo, ili ne disponigas argumenteban bazon por doni efikon al la Traktato tra la prismo de la misuzo de procesjurisdikcio.

Grundo ii): Ĉu la ekstradicio estis farita por la celo procesigi la kandidaton pro liaj politikaj opinioj

104. Kiel dirite supre, sekcio 81 (a) provizas ke la ekstradicio de persono estas malpermesita se la peto estas farita por la celo de procesigi lin pro liaj politikaj opinioj.

105. La kandidato asertas, ke ĉi tie estas la kazo, tio estas, ke li estas procesita pro sia malkovro de la supozata implikiĝo de la akuzito en krudaj krimoj de "universala jurisdikcio"⁷, kaj ke tio sumiĝas al protektita politika ago por la celoj de la Ago (2003) : Voitenko v Ministro por Enmigrado kaj Multicultural Affairs [1999] FCA 428 per Hill J ĉe para 32-23, Grava v Enmigrado kaj Naturalization Service (2000) 205 f.3d 1177 (USCA 9-a Cir marto 7) ĉe p2, Klinko v Kanado (Ministro de Civitaneco kaj Enmigrado) [2000] 3 FCR 327 ĉe paragrafoj 24 ĝis 31. Pro la samaj kialoj, li

⁷ Tio estas, militkrimoj kontraŭe al la Ĝenevaj Konvencioj, pri kiuj ŝtatoj estas devigataj ekzerci jurisdikcion, kie ajn en la mondo la krimoj okazis.

asertas, ke lia ekstradicio estas malkongrua kun artikolo 18 (legita kun artikoloj 5 kaj/aŭ 10) de la Konvencio.

106. La kandidato submetas ke la juĝisto ne traktis ĉi tiun aferon. Plue, la kandidato diras ke la malakcepto de la juĝisto de la kazo de la kandidato pri malbona kredo estis "ne la rezulto de bonorda konsidero de la temoj aŭ indico". Li submetas ke "estas tute evidente" ke la respondanto estis instigita por alporti la procesigon por konservi ĝian senpunecon por la krimoj kiujn la kandidato malkaŝis, kaj por malhelpi pliajn rivelojn.

107. La kandidato fidis, kiel li faris antaŭ la juĝisto, sur pruvoj kiujn li diras montras interalie: Usono politika enmiksiĝo kun iu juĝisto en iu lando kiu serĉis esplori aŭ procesigi aferojn kiujn la kandidato helpis malkaŝi; Usono planas kidnapi kaj veneni la kandidaton; decido en 2017 komenci kriman procesadon, kvankam decido estis farita en 2013 ne procesigi; kaj publikaj atakoj kontraŭ tiuj, kiuj elmontras la krimojn de la respondanto kiel malamikojn de la homoj kaj pruvojn, ke prokuroroj ekzistis en protesto kontraŭ la prefero de la anstataŭa akuzo en majo 2019.

108. La juĝisto diris ke la ŝarĝo estis sur la kandidato por establi, al la civila normo de pruvo, ke la ekstradicio estis malpermesita fare de sekcio 81 el la 2003-datita Ago. Ŝi trovis ke la kandidato estis malfavora al militkrimoj kaj homarajtaj fitraktadoj, kaj ŝi akceptis ke tiuj sumiĝis al "politikaj opinioj" en la signifo de sekcio 81 (a). Ŝi konsideris la pruvan kazon de la kandidato por sugesti ke la peto por ekstradicio estis farita por la celo procesigi aŭ puni lin pro liaj politikaj opinioj sed

konkludis ke li ne establis tiun kazon sur la probableco. La federaciaj prokuroroj kiuj decidis alporti la akuzojn faris tion en bona kredo kaj la kandidato ne establis ke li estis la celo de politike motivita procesigo. Ŝi malaprobis la kazon de la kandidato ke decido estis farita ne procesigi lin en 2013 kaj ke federaciaj prokuroroj estis metitaj sub premon por alporti agendaĵojn.

109. Nia konkludo resume pro ĉi tiu grundo estas, ke la juĝisto ĝuste traktis la demandon, kiun ŝi devis respondi laŭ sekcio 81(a), nome ĉu la peto por ekstradicio estis farita por la celo procesigi la kandidaton pro lia politika opinio; kaj ŝi konkludis pri la faktoj, ke ĝi ne estis. Ŝi rajtis atingi tiun konkludon sur la indico antaŭ ŝi, kaj sur la nekontestata ĵurkonfirmita indico de la prokuroro (kiu refutas la kazon de la kandidato). La malo ne estas argumentebla.

110. La demando antaŭ la juĝisto estis ĉu la ekstradicio estis farita por la celo de procesigo aŭ puno de la kandidato pro liaj politikaj opinioj.
Tio postulis enketon en la celo de farado de la ekstradicio.

111. La juĝisto konsideris la diversajn indicojn sur kiuj la kandidato fidis kun granda zorgo. Ni prenas unu ekzemplon. Kvar paĝoj de ŝia decido estis dediĉitaj al ekzameno de la materialo, sur kiu la kandidato fidis en subteno de la disputo, ke decido ne procesigi lin estis farita en 2013. Kaj ses kialoj estis donitaj fare de la juĝisto por ŝia konkludo ke tiu disputo ne estis elfaris. Unue, la kazo de la kandidato dependis de gazetartikolo, sed sur proksima analizo tiu artikolo ne diris ke decido estis farita ne procesigi la kandidaton. Ĝi diris ke la kazo ne estis formale fermita. Due, la kandidato fidis je atestantoj kiuj estis simple

esprimante opinion bazitan sur materialo, kiu estis jam antaŭ la juĝisto kaj tio ne plu portis la aferon. Trie, decidoj de federaciaj tribunaloj en 2015 kaj 2016 montris, ke enketo pri la akuzoj kontraŭ la kandidato estas daŭranta.

Kvare, en 2016 la kandidato petis, ke la enketo estu ĉesigita.

Ĉi tio estis malkongrua kun lia kazo, ke decido estis farita ne procesigi lin en 2013. Kvine, kontoj, ke la enketo restis en la sama stato ekde 2013, estis "pura konjekto". Kaj sese akuzĵurio restas kunigita longe post 2013.

112. Mark Summers KC, kiu argumentis ĉi tiun aspekton de la kazo nome de la kandidato, nun ne kontraŭas la konstaton de la juĝisto, ke ne estis decido ne procesigi.

la kandidato en 2013. Tio, li submetas, ne gravas, kaj ne ŝanĝas la logikon de la kazo de la kandidato.

113. Ĉi tiu submetiĝo prefere preteratentas kiel la kazo de la kandidato estis prezentita antaŭ la juĝisto. La skribaj finaj submetaĵoj nome de la kandidato diris:

"Decido ne procesigi Julian Assange en 2013

Ni nun scias, ke decido estis farita sub la administrado de Obama ne procesigi Julian Assange en 2013 pro la sama indico, sur kiu oni fidis por kulpigi lin en 2018.

...

... ekzistis neniuj procesigoj sub la Obama registaro ĉar estis ankoraŭ opiniite malĝuste procesigi la amaskomunikilaron por aŭ ricevado aŭ publikigado de ŝtatsekretoj de registaroficisto...

Tamen la principa kaj konsekvenca starpunkto prenita sub la Obama registaro estis renversita sub la nuna Trump-administrado de frua 2017 pluen. La kialo de tio kuŝas ĉefe en la naturo de la malkaŝoj de Julian Assange al la mondo kaj la naturo de liaj politikaj opinioj, kiuj neeviteble altiris la malamikecon de la Trump-administrado kaj la CIA."

114. S-ro Summers diras nun, ke la grava punkto estas, ke ne iniciatinte persekuton antaŭe, decido procesigi estis farita post anonco farita de la Internacia Kriminala Kortumo fine de 2016, ke ĝi antaŭeniras enketon pri aferoj malkaŝitaj de WikiLeaks; kaj ke en tiu tempo, altrangaj politikaj figuroj denunciis la kandidaton kaj planis mortigi aŭ transdoni lin. La procesigo estis parto de la interpreta plano por certigi ke post kiam li estis resendita al la

Usono li alfrontus krimajn akuzojn. La kronologio pravas ke la procesigo estas politike motivita.

115. Neniu el ĉi tio provizas bazon por kontesti la rezonadon de la juĝisto. La kazo de la kandidato antaŭ ni sumiĝas simple al reaserto de lia kazo pri ĉi tiu afero, kaj malkonsento.

kun la konkludo de la juĝisto. Ĝi ne engaĝiĝas kun la rezonado de la juĝisto. Multe malpli ĝi identigas ajnan difekton en ĝiaj faktaj konkludoj.

116. La ĉefa plendo kiun la kandidato nun faras estas ke la juĝisto ne traktis argumenton ke li elmontris kriman agadon de la respondanto, kaj ke tiu malkovro sumiĝis al protektita politika ago. La unua afero por diri pri ĉi tiu argumento estas ke la juĝisto akceptis, kiel ni jam diris, ke la motivoj de la kandidato estis politikaj. La punkto de substanco, aliflanke, estas ke la argumento de la kandidato kunfandas lian motivon por lia konduto kun la celo de la respondanto serĉante lian ekstradicion. La du estas apartaj.

117. Ni kontentiĝas (kiel la juĝisto) supozi, ke la kandidato agis pro politika konvinko, kaj ke liaj agadoj malkaŝis ŝtatan implikiĝon en gravaj krimoj. Tamen ne sekvas, ke la peto por lia ekstradicio estas farita pro liaj politikaj opinioj. La aŭtoritatoj, sur kiuj fidis S-ro Summers, ne establas la malon.

118. La juĝisto rajtis konkludi pri la pruvoj antaŭ ŝi kaj pro la kialoj kiujn ŝi donis, ke la peto por ekstradicio estis farita por la celo procesigi la kandidaton pro la ekstradiciodeliktoj, kaj ne pro liaj politikaj opinioj. Tio reflektis la ĵurkonfirmitan indicon donitan de sinjoro Kromberg, la federacia prokuroro en la kazo (vidu paragrafon 43 supre). Li donis detalan raporton pri la paŝoj kiuj rezultigis la decidon procesigi la kandidaton kaj serĉi lian ekstradicion. S-ro Summers klarigis, laŭ terminoj, ke la kandidato ne akuzas sinjoron Kromberg pri malhonesteco. Tio, en si mem, estas fatala al ĉi tiu aspekto de la kazo de la kandidato.

Tero iii) Ekstradicio nekongrua kun artikolo 7 de la Konvencio (neniu puno sen leĝo)

119. Kiel ni klarigis supre, la Akto de 2003 disponigas "paŝon post paŝo" procezon por decidi ĉu ekstradicia kazo devus esti sendita de juĝisto al la Sekretario de Ŝtato.

120. La lasta paŝo, se ekzistas neniuj aliaj laŭleĝaj baroj al ekstradicio, devas decidi laŭ sekcio 87 (1) de la Ago de 2003, ĉu ekstradicio estas kongrua kun Konvenciaj rajtoj en la signifo de la Homaj Rajtoj-Leĝo 1998. Se ĝi ne estas, la juĝisto devas ordoni la malŝarĝon de la persono. Se ĝi estas, la juĝisto devas sendi la kazon al la ministro por eksteraj aferoj, por la decido de la ministro por eksteraj aferoj ĉu la persono devus esti ekstradiciita.

121. Sur apelacio, tribunalo devas decidi ĉu la juĝisto malpravus decidi ke ekstradicio estas kongrua kun Konvencrajtoj: vidu paragrafojn 28 ĝis 30 supre. Ĉar homaj rajtoj estas en temo sub parto 87 (1), estas por la apelacia kortumo atingi sian propran decidon kiel al ĉu ekstradicio estus kongrua kun Kongreso-raĵtoj (aŭ verŝajne tiel sur forpermespeto): vidu Norris v Government of United. Ŝtatoj de Ameriko [2010] UKSC 9; [2010] AC 487, per Lord Phillips ĉe para 68. Tio estas la aliro kiun ni aplikis al ĉiu el la sekcio 87 (1) defioj.

122. La kandidato defiis sian ekstradicion surbaze ke ĝi estis malkongrua kun artikolo 7 de la Konvencio, kiu postulas ke individuo povas scii (se necese post preni taŭgan juran konsilon), ĉu aparta konduto igos lin respondeca laŭ la puna juro, kaj kia puno povus esti trudita. Artikolo 7 diras:

“Nenia puno sen leĝo

1. Neniu devas esti kulpigita pri ia krima delikto pro ia ago aŭ preterlaso, kiu ne konsistigis kriman delikton laŭ nacia aŭ internacia juro en la tempo kiam ĝi estis farita. Nek pli forta puno devas esti trudita ol tiu kiu estis aplikebla en la tempo kiam la krima krimo estis farita.

2. Ĉi tiu Artikolo ne malhelpas la juĝon kaj punon de iu ajn persono pro iu ajn ago aŭ preterlaso, kiu, en la momento, kiam ĝi estis farita, estis krimaj laŭ la ĝeneralaj principoj de juro agnoskitaj de civilizitaj nacioj.

123. Konsiderante la Konvencio-defiojn al ekstradicio sub sekcio 87 (1), inkluzive de la artikolo 7-defio, la juĝisto daŭrigis surbaze ke estis por la kandidato montri ke ekzistis reala risko de flagra neo de tiuj Konvenciorajtoj. , aplikante la principojn prononcitajn en R (Ullah) v Special Adjudicator [2004]

UKHL 26; [2004] 2 AC 323 de Lord Steyn ĉe para 40, Lord Carswell ĉe para 67 kaj (konsentante ĝenerale kun Lord Steyn) Lord Bingham ĉe para 25 kaj Baroness Hale ĉe para 53 . Vidu plu, paragrafojn 125 kaj 135 malsupre.⁸ En Ullah, la Lordĉambro prenis la

flagra neotesto de la decido de la ECtHR en Soering v Unuiĝinta Reĝlando (1989)

11 EHRR 439. Tio estis kazo en kiu la kandidato rezistis ekstradicion al Usono por esti juĝita en Virginio sur la tereno ke ĝi malobeus lian rajton al justa proceso laŭ artikolo 6 de la Kongreso. La aplikiĝo estis malakceptita, sed ĉe paragrafo 113 la tribunalo diris: "La Kortumo ne ekskludas ke temo povus escepte esti levita sub Artikolo 6 per ekstradicia decido en cirkonstancoj kie la fuĝanto suferis aŭ riskas suferi flagran neon de justa proceso. en la petanta lando."

124. La kandidato diras ke procesigo estis neantaŭvidebla ĉar ĝi estas senprecedenca kaj kontraŭa al la Unua Amendo de la Usona Konstitucio (kiu, en lia kazo, efike provizas ĵurnalistojn per imuneco de procesigo koncerne konduton kiu alie estus krima sed pri kiu okupiĝas pro ĵurnalismaj kialoj). Eldonado likitaj usonaj naciaj sekurecaj informoj estis kaj laŭleĝaj kaj ordinaraj. Krimigi tian konduton retrospektive rompas la protekton postulitan de artikolo 7 de la Konvencio. La juĝisto devus esti decidinta por si ĉu la ekstradicio de la kandidato estis kongrua kun artikolo 7, prefere ol lasi ĉi tiun temon al usona tribunalo por determini tra la prismo de la Kvina.

Amendo . Plue,⁹ estas almenaŭ argumentebla ke la ĝusta testo ne estas tiel strikta kiel devi montri realan riskon de evidenta neo de la protekto postulita per artikolo 7 el la Konvencio: Arranz v Hispana Jura Aŭtoritato [2013] EWHC 1662 (Admin) per Sir John Thomas P., ĉe paragrafo 38.

125. Ni turnas unue al la afero "ĝusta testo". Laŭ nia opinio, estas ne argumentebla ke la juĝisto malpravus apliki la teston de flagrato (t.e., ĉu ekzistas reala risko de evidenta neo de la protekto de Konvenciaj rajtoj en ĉi tiu ekstradicia kunteksto). La leĝo estas

⁸ Vidu paragrafon 245 de ŝia decido.

⁹ Vidu plu, paragrafo 126 malsupre.

klara pri ĉi tiu punkto. Vidu Ullah ĉe paragrafo 45 kie Lord Steyn diris "[Artikolo 7] estas inter la unua parto de kerndevoj sub la [Konvencio]. Ĝi estas absoluta kaj nederogable... Konsiderante la principojn fiksitajn de la ECtHR rilate al ekstradicio... implikante realan riskon de evidenta malobservo de justa procesraĵo, la sama devas esti la kazo kun ĉi tiu devo". Plue, en Arranz, ĉe para 38, Sir John Thomas P. eksplicite rekonis ke Lord Steyn metis malsupren la teston por esti aplikita kaj ke la Sekcia Tribunalo estis ligita per tiu testo. Tial ne ekzistas kialo por konkludi, ke apelacio bazita sur la aplikadota testo havus realan perspektivon

sukceson.

126. Ni turnas nin apud la substanco de la kazo de la kandidato pri artikolo 7. La rezonado de la juĝisto estis jena:

"252. Mi estas kontenta, ke la flagra nea sojlo ne estas atingita en ĉi tiu kazo. Ĉi tio estas ĉefe ĉar Mr.

La Artikolo 7-raĵoj de Assange estas protektitaj en Ameriko fare de la Usona Konstitucio kaj, aparte, de la Kvina Amendo.

253. La Kvina Amendo, interalie, malpermesas al persono esti senigita de sia libereco sen konvena procezo de leĝo ("konvena procezo klaŭzo"). Ĝi deklaras:

"Neniu persono devas respondi pri kapitala, aŭ alie fifama krimo, krom se sur prezento aŭ akuzo de akuzĵurio, krom en kazoj ekestantaj en la tero aŭ ŝipartrupoj, aŭ en la Milico, kiam en fakta servo ĝustatempe. de Milito aŭ publika danĝero; nek iu ajn estu submetita pro la sama delikto dufoje endanĝerigita de vivo aŭ membro; nek devas esti devigita en iu krima kazo esti atestanto kontraŭ li mem, nek esti senigita je vivo, libereco aŭ posedaĵo, sen konvena proceso de leĝo; nek privata posedaĵo estu prenita por publika uzo, sen justa kompenso".

254. Laŭ ĉi tiu konstitucia protekto, du rilataj sed apartaj doktrinoj estis evoluigitaj fare de usonaj tribunaloj; (i) la doktrinoj de "malprecizeco", kiu estas direktita al manko de sufiĉa klareco kaj precizeco en statuto; kaj (ii) la doktrino de "trolarĝo" kiuj nuligas statutojn kiuj "malobservas esprimon al grado pli granda ol pravigita per la legitima registara bezono" (vidu Usono v. Morison, 844 F.2d 1057). La vagecdoktrino estas premiita sur la principo ke konvena procezo de leĝo postulas la registaron provizi eblajn akuzitojn per justa averto ke ilia konduto povas esti proskribita, kaj ke neklaraj statutoj povas instigi arbitran kaj diskriminacian devigon (vidu Usono v. Rosen). Kiel la tribunalo en Morison (supre) deklaris, "[i] t sufiĉas ... kontentigi postulojn de "akceptebla certeco" ke dum la malpermesoj de statuto eble ne kontentigas tiujn intencojn pri trovado de kulpo je iu kosto, ili estas metitaj. en terminoj, kiujn la ordinara persono ekzercanta ordinaran prudenton povas sufiĉe kompreni kaj plenumi, sen ofero al la publika intereso." La konvena procezo

klaŭzo kaj la evoluo de la "malpleno por vageco" kaj "trolarĝo" doktrinoj ŝajnas disponigi la samajn protektojn al akuzito en Usono kiel Artikolo 7 de la ECHR disponigas ĉi tie.

255. La defendo ne kritikas la usonan juran sistemon aŭ ĝiajn procezojn. Ĉi tiu tribunalo atendas ke usona tribunalo konsideros defiojn, al la malprecizeco aŭ trolarĝo de ĉi tiuj dispozicioj, juste kaj diligente. Oni diras al mi, ke defioj de ĉi tiu naturo povas esti faritaj aŭ en la antaŭprocesa stadio aŭ dum la substantiva proceso kaj la defendo havas laŭleĝan apelacian rajton kontraŭ iu ajn verdikto farita de la malsupra kortumo kaj plian liberan rajton de apelacio al la Supera. Kortumo.

256. Ekzemplo de usonaj tribunaloj aplikanta ĉi tiujn doktrinojn rilate al 18 USC §793 povas esti vidita en la Court of Appeals-decido en Usono v Morison, 844 F.2d 1057. La akuzito estis ŝipa spionoficiro kiu elsendis klasigitajn satelitfotojn. de sovetiaj maramearaj preparoj al brita periodaĵo. Li estis akuzita, interalie, je deliktoj kontraŭe al 18 USC §793 (d) kaj (e). La tribunalo malaprobis kaj vagecon kaj Unua Amendo-defiojn al la provizaĵoj.

La tribunalo fiksas la principojn subtenantajn la vagecdoktrinon:

"estas plurfoje deklarite ke statuto kiu "aŭ malpermesas aŭ postulas la faradon de ago en esprimoj tiel neklaraj ke viroj de komuna inteligenteco devas nepre diveni ĝian signifon kaj diferenci koncerne ĝian aplikon, malobservas la unuan esencon de konvena procezo de leĝo." Ĝi ankaŭ notis ke "[i] t sufiĉas, tamen, kontentigi postulojn de "akceptebla certeco", ke dum "la malpermesoj [de statuto] eble ne kontentigas tiujn intencojn pri trovado de kulpo je ajna kosto, ili estas fiksitaj en terminoj, kiujn la ordinara persono ekzercanta ordinaran prudenton povas sufiĉe kompreni kaj plenumi, sen ofero al la publika intereso. . . [kaj ili] ne estos forigitaj kiel neklaraj, eĉ se marĝenaj kazoj povus esti metitaj kie duboj povus ekesti." Arnett v Kennedy, 416 Usono

134, 159, 40 L. Red. 2d 15, 94 S. Ct. 1633 (1974)2".

257. Ĝi daŭrigis por klarigi:

"..ĉiaokaze, estas decidite preter konflikto ke se oni ne estas el la maloftaj "kaptitaj" senkulpuloj sed unu al kiu la statuto klare validas, sendepende de iuj asertoj de vageco, li havas neniun reputacion por defii sukcese la statuton sub. kiun li estas akuzita pro malprecizo. Parker v.

Levy, supra, 417 Usono ĉe 756. Finfine, la statuto devas esti legita en sia tuteco kaj ĉiu malprecizeco povas esti korektita per jura konstruo kiu malvastigas la svingon de la statuto ene de la intervalo de akceptebla certeco."

258. Rilate al la aserto de trolarĝo, la tribunalo agnoskis ke la doktrino estas escepto al la "tradiciaj" reguloj de praktiko ne rekonitaj ekster la kunteksto de la Unua Amendo; tamen, ĝi estis "forta medikamento" aplikata.

259. La tribunalo finfine malakceptis la asertojn de sinjoro Morrison sub ambaŭ doktrinoj. Ĝi trovis la statuton mem esti kaj konstitucie tro larĝa kaj neklara, tamen pripensis ke tio estis solvita fare de la procesjuĝisto limigante la amplekson de la esprimo "informoj rilatigantaj al la nacia defendo" en siaj indikoj al la ĵurio. La tribunalo finis:

"La aviza postulo certigas, ke parolantoj ne estos sufokitaj de la timo, ke ili povus fari malobservon, pri kiu ili ne povus scii. La limigaj instrukcioj de la distriktjuĝejo konvene limigas procesigon sub la statuto al niveloj de konfidencaj informoj eble damaĝaj al la armea sekureco de Usono. Tiamaniere la postuloj de la malprecizeco kaj trolarĝdoktrinoj bremsas la eblecon ke la larĝa lingvo de ĉi tiu statuto iam estus uzata kiel rimedo por puni nuran kritikon de nekompetenteco kaj korupto en la registaro. Sen entreprenado de la detala ekzameno de la intereso de la registara en sekreteco kiu estus postulata por tradicia ekvilibra analizo, la striktemo de ĉi tiuj limigaj instrukcioj limigas procesigon al kazoj de grava sekvo por nia nacia sekureco."

260. La kazo montras la aliron al usona tribunalo se ĉi tiuj argumentoj estus antaŭenigitaj de sinjoro Assange. Ĝi montras, ke tribunaloj longe vivis pri la temoj de vageco kaj trolarĝo rilate al 18 USC §793 kaj jam interpretis ĝin kiel kondiĉigita de limigoj kiuj limigis ĝian amplekson.

261. Estas malfacile vidi kiel s-ro Assange estos elmontrita al vera risko suferi malobservon de sia Artikolo 7 rajto en Usono. Usona tribunalo faros principan determinon de ajna malprecizeco kaj trolarĝo rilate al la provizaĵoj de 18 USC §793 kaj la CFAA. Ĝi konsideros la amplekson de la provizaĵoj mem kaj iujn ajn rafinadojn al ilia interpreto de juraj verdiktoj (ekzemple kiuj okazis en Morrison, supre). Se, surbaze de sia analizo, ĝi trovas la lingvon de la statuto tiel larĝa aŭ malklara, ke ĝi ne konformas al la normoj de alirebleco kaj antaŭvidebleco, ĝi trovos la dispoziciojn kontraŭkonstituciaj kaj tial neplenumebaj. Se necese iuj malsupraj kortumaj verdiktoj estos reviziitaj de la altrangaj tribunaloj.

262. Tial, ne necesas, ke ekstradicia kortumo komenci la detalan diskuton pri alirebleco kaj

antaŭvidebleco invitita de la defendo. Usona tribunalo estas bone ekipita por interpreti sian propran leĝaron kaj atingi konkludon kongruan kun la konstituciaj rajtoj de sinjoro Assange.

Per ĉi tiu procezo, mi estas kontenta, ke liaj Artikolo 7-rajtoj estos plene protektataj.

...

266. La defendo ne eligis sian ŝarĝon por establi realan riskon de "flagranta neo" de la Artikolo 7-rajtoj de sinjoro Assange se li estas ekstradiciita por alfronti juĝon en Ameriko. "

127. La argumentoj de la kandidato ne faras justecon al ĉi tiu zorgema analizo. Ne estas argumentebla, ke la juĝisto malpravis konkludi, ke la usonaj tribunaloj estas "vivaj al la aferoj de vageco kaj trolarĝo rilate al 18 USC §793". Nek estas argumentebla ke la juĝisto malpravis konkludi, ke la kandidato ne estus elmetita al reala risko suferi malobservon de siaj artikolaj 7-rajtoj en Usono. Ŝi, laŭ terminoj, decidis ĉi tiun aferon por si mem. Por determini la temon, la juĝisto pravis konsideri la protekton kiun la kandidato havus sub la Kvina Amendo kiu havigas larĝe similan protekton al artikolo 7 el la Kongreso. En la lumo de tiu protekto, estas ne argumentebla ke ekstradicio kaŭzus realan riskon de evidenta neo de la rajtoj protektitaj per artikolo 7 de la Konvencio.

128. Ĉi tiu apelacio ne havas argumenteblan meriton.

Tero iv) Ekstradicio nekongrua kun artikolo 10 de la Konvencio (esprimlibereco)

129. Libera sinesprimo estas fundamenta rajto agnoskita de la komuna juro kaj de internaciaj kaj enlandaj instrumentoj pri homaj rajtoj. Ĝi ricevas fortan sed kvalifikitan protekton en tiu jurisdikcio fare de la ĝenerala juro, artikolo 10 el la Kongreso kaj sekcioj 6 kaj 12 el la Homaj Rajtoj-Leĝo 1998. En Usono ĝi estas protektita per la Unua Amendo al la Usona Konstitucio.

130. Artikolo 10 diras:

"Esprimlibereco

1. Ĉiu havas la rajton je libereco de esprimo. Ĉi tiu rajto inkluzivas liberecon opinii kaj ricevi kaj transdoni informojn kaj ideojn sen enmiksiĝo de publika aŭtoritato kaj sendepende de limoj. Ĉi tiu artikolo ne malhelpas la ŝtatojn postuli la licencon de elsendaj, televidaj aŭ kinejoj.

2. La ekzercado de tiuj liberecoj, ĉar ĝi kunportas devojn kaj respondecojn, povas esti submetita al tiaj formalaĵoj, kondiĉoj, limigoj aŭ punoj kiuj estas preskribitaj de la leĝo kaj estas necesaj en demokrata socio, por la intereso de nacia sekureco, teritoria integreco aŭ publika sekureco, por la prevento

de malordo aŭ krimo, por la protekto de sano aŭ moralo, por la protekto de la reputacio aŭ rajtoj de aliaj, por malhelpi la malkaŝon de informoj ricevataj konfidence, aŭ por konservi la aŭtoritaton kaj nepartiecon de la juĝistaro."

131. Artikolo 10 de la Konvencio estis centra al du apartaj objektoj kontraŭ ekstradicio kiuj estis levitaj fare de la kandidato. Unue, la kandidato asertis, ke la ekstradiciaj deliktoj ne kontentigis la regulon de "duobla krimeco". Due, kiel demando pri praktiko, la konduto engaĝita de la kandidato estis normala ĵurnalisma praktiko, kaj ekzistis multaj ekzemploj de la akiro kaj publikigo de "ŝtataj sekretoj" kiuj rezultigis neniun procesigon. La kandidato asertis ke procesigo por tia konduto en tiu jurisdikcio estus malkongrua kun artikolo 10 el la Kongreso, kaj ke lia ekstradicio rezultigus flagran neon de liaj artikolo 10-rajtoj, kontraŭe al parto 87 (1).

132. La juĝisto traktis aparte la argumentojn kiuj estis prezentitaj koncerne duoblan krimecon kaj artikolon 10 de la Konvencio. Ŝi malaprobis la duoblan krimdefion de la kandidato. Ŝi trovis ke la duobla krimregulo estis kontentigita, kaj ke procesigo de la kandidato en Britio ne ofendus artikolon 10 el la Kongreso. Ne estas apelacio kontraŭ la decido de la juĝisto pri ĉi tiu afero.

133. Kiam la juĝisto venis por trakti la disputon ke ekstradicio estas nekongrua kun artikolo 10, ŝi registris ke la kandidato asertis ke "Usono tribunalo devas konkludi ke la Unua Amendo malhelpas ĉi tiun procesigon, kaj ĉi tio estas certa indikilo ke Artikolo 10 estas engaĝita"¹⁰. La argumento de la kandidato al tiu efiko, farita en liaj skribaj fermaj submetadoj, estis eksplicite premiita sur la supozo ke "kontraŭe al la deklarita pozicio de [s-ro Kromberg ... la Unua Amendo estos pripensita entute [ĉe testo]".

134. La juĝisto tiam referencis, kaj fidis je, ŝia konkludo ke procesigo de la kandidato en Britio ne ofendus artikolon 10. Ŝi diris:

"272. Unue, rilate al iu ajn sugesto, ke la Unua Amendo ne aplikiĝos al sinjoro Assange, mi ripetas miajn observojn supre. Oni ne raportis min al iu ajn aŭtoritato, kiu subtenas la proponon, ke eksterlanda ŝtatano, kiu estas sur usona grundo kaj alfrontas proceson antaŭ usona tribunalo, estus rifuzita la protektojn provizitajn de la Usona Konstitucio. Tio ne estis la decido de la Usona Supera Kortumo en *USAID v Alliance for Open Society* (2020) 140 SC 2082).

273. Due, rilate al la defenda submetaĵo ke Mr. La konduto de Assange estis laŭleĝa, mi jam determinis ne nur ke la konduto de s-ro Assange kapablas konsistigi krimajn deliktojn en Anglio kaj Kimrio sed ankaŭ ke lia procesigo en ĉi tiu jurisdikcio ne estus malhelpita de la

¹⁰ S-ro Fitzgerald diris dum la aŭdienco, ke ĉi tiu parto de la decido estis erara, sed sufiĉe ĝuste. tion korektis en letero sendita al ni post la aŭdienco.

funkciado de Artikolo 10. Ĉi tio klare pruvas, ke persekuto de s-ro Assange pro la sama konduto en Usono ne implicus nuligon de liaj rajtoj laŭ Artikolo 10.

274. Trie, la Unua Amendo al la Usona Konstitucio protektas sinesprimliberecon, disponigante similan protekton al tiu donita de Artikolo 10. Ĝi deklaras:

"La Kongreso faros neniun leĝon respektantan starigon de religio, aŭ malpermesante la liberan ekzercon de ĝi; aŭ mallongigante la sinesprimliberecon, aŭ de gazetaro; aŭ la rajton de la homoj pace kunveni, kaj peti la Registaron pri kompenso de plendoj".

275. Kiel notite supre, la defendo ne kritikas la usonan juran sistemon, kaj mi akceptas, ke la defioj starigitaj de la defendo pri libera sinesprimo estos ĝuste konsiderataj. Kiel mi notis, la defendo povas levi ĉi tiujn aferojn ĉe la antaŭprocesa etapo aŭ dum la substantiva proceso kaj ekzistas laŭleĝa rajto de apelacio kontraŭ decidoj faritaj de la malsupera kortumo, kaj plia libervola rajto de apelacio al la Supera Kortumo. Ĉi tiu tribunalo fidas, ke post ekstradicio, usona tribunalo konvene konsideros la rajton de sinjoro Assange al liberesprimo kaj determinos ajnajn konstituciajn defiojn al ilia ekvivalenta leĝaro.

276. Kvare, rilate al la defendosubmetado ke usonaj statutoj ne enhavas ekvivalentajn sekurigilojn por denunciintoj, Usono identigas la fajfilajn avenuojn kiuj estintuntaj al s-ino Manning en 2010. La defendo plendas ke tiu indico estis ne prezentitaj formale aŭ metita al defendo atestantoj, tamen, ĉi tiuj vojoj estas enhavitaj en laŭleĝaj provizaĵoj disponeblaj por ĉiuj, kaj la defendo havis ampleksan ŝancon en siaj fermaj submetadoj komenti ĉi tiun materialon. Ĉiuokaze, la kaŝmemoro de dokumentoj malkaŝitaj en ĉi tiu kazo estas prave priskribita kiel "vasta" kaj enhavis la nomojn de informantoj. Mi akceptas ke estas nereale argumenti ke rajtigo povus esti donita al ilia malkaŝo aŭ ke tribunalo povus sankcii ilian rivelon post juĝa revizio.

277. La defendo ne eligis sian ŝarĝon establi ke ekstradicio konsistigus flagran neon de la rajtoj de sinjoro Assange tiel ke ili estus tute neitaj aŭ nuligitaj."

135. La juĝisto klare aplikis la ĝustan teston de "flara neo" al kvalifikita Konvencio dekstre: vidu Ullah ĉe paragrafo 24 per Lord Bingham:

"Kvankam la strasburga jurisprudenco ne malhelpas fidadon je artikoloj krom artikolo 3 kiel bazo por rezisti ekstradicion aŭ elpelon, ĝi klarigas sufiĉe ke sukcesa dependeco postulas prezenton de tre forta kazo... Kie fido estas metita sur artikolo 6, ĝi devas esti montrita ke persono suferis aŭ riskas suferi flagran neon de justa proceso en la akceptanta ŝtato... Sukcesa fidado je artikolo 5 devus renkonti ne malpli postulatan teston. La manko de sukceso de kandidatoj fidantaj je artikoloj 2, 5 kaj 6 antaŭ la tribunalo de Strasburgo elstarigas la malfacilecon renkonti la severan teston kiun tiu tribunalo trudas. Ĉi tiu malfacilaĵo ne estos malpli, kie oni dependas de artikoloj kiel 8 aŭ 9, kiuj zorgas pri la frapado.

de ekvilibro inter la rajto de la individuo kaj la pli larĝaj interesoj de la komunumo eĉ en kazo kie serioza enmiksiĝo estas montrita. Ĉi tio ne estas ekvilibro, kiun la Strasburgo-tribunalo devus ordinare bati en la unua kazo, nek ĝi estas ekvilibro, kiun tiu tribunalo estas bone metita por taksu en foresto de reprezentantaroj de la envenanta ŝtato kies leĝoj, institucioj aŭ praktikoj estas la temo de kritiko. Aliflanke, la foriga ŝtato ĉiam havos kio kutime estos fortaj kialoj por pravigi sian propran konduton: ... la granda dezirindeco honori ekstradiciajn traktatojn faritajn kun aliaj ŝtatoj. La ĝusta aliro en kazoj implikantaj kvalifikitajn rajtojn kiel tiuj sub artikoloj 8 kaj 9 estas laŭ mi tio indikita fare de la Immigration Appeal Tribunal (S-ro CMG Ockelton, vicprezidanto, S-ro Allen kaj S-ro Moulden) en *Devaseelan v Ministro por Eksteraj aferoj* Sekcio [2002] IAT 702, [2003] Imm AR 1, paragrafo 111:

"La kialo, kial flagra neo aŭ kruda malobservo estas konsiderata, estas ke nur en tia kazo - kie la rajto estos tute neita aŭ nuligita en la cellando - oni povas diri, ke forigo malobservos la traktaton. devo de la subskribintŝtato tamen tiuj devontigoj povus esti interpretitaj aŭ kio ajn povus esti dirita de aŭ nome de la celŝtato."

136. La juĝisto do malakceptis la kazon de la kandidato sub artikolo 10, larĝe pro du kialoj. Unue, ŝi diris, ke la Unua Amendo al la Usona Konstitucio protektanta sinesprimliberecon disponigas similan protekton al tiu donita de artikolo 10 de la Konvencio; kaj ŝi ne akceptis ke la kandidato montris ke al li estus neita la protekto disponigitaj per la Unua Amendo. Due, ŝi konsideris ke la procesigo de la kandidato en Anglio kaj Kimrio estus kongrua kun artikolo 10 de la Konvencio.
137. Koncerne la Unuan Amendon, ekzistas aparta demando ĉu al la kandidato estos rifuzita ĝia protekto pro sia nacieco. Ni traktas tiun demandon sub tero v) malsupre. Por ĉi tiuj celoj sufiĉas supozi, ke la kandidato ricevos la samajn rajtojn pri la Unua Amendo kiel usona civitano. Laŭ tiu supozo,

la propra kazo de la kandidato estis ke la Unua Amendo funkciigus por malhelpi a procesigo. Eĉ se la kandidato troigis la protekton de la Unua Amendo por krimmedicinaj celoj, la fakto ke lia sinesprimlibereco estos plene konsiderata en iu procesigo signifas ke li ne pruvis ke lia ekstradicio implikis flagran neon de liaj rajtoj sub artikolo 10.

138. Koncerne ĉu artikolo 10 malhelpus procesigon en Britio pro ekvalenta konduto, la juĝisto referencis al ŝiaj rezultoj pri duobla krimeco kiuj nun ne estas kontestitaj. En respekto de tiu temo, la juĝisto (nature sufiĉe) traktis la argumentojn kiuj estis avancitaj antaŭ ŝi. La kazo de la kandidato estis ke procesigo de Ms Manning estus kontraŭe al artikolo 10, kaj ke la pozicio de la kandidato (kiel eldonisto prefere ol likanto) estis pli fortike. La juĝisto malaprobis ĉi tiun argumenton. Ŝi pripensis ke deviga hejma aŭtoritato en la Lordĉambro montris ke procesigo estus kongrua kun artikolo 10 el la Kongreso: R v Shayler [2002] UKHL 11; [2003] 1 AK 247

11.

139. Antaŭ ni, la kandidato ripetas sian aserton, ke s-ino Manning estis denunciato, kies malkaŝoj al la kandidato estus pravigitaj laŭ artikolo 10 kaj fiksas precipe sur la decido de la Granda Ĉambro de la ECtHR en Halet v Luksemburgio (2023) 55 BHRC 348 (decido kiu datas post la decido de la juĝisto en tiu kazo). Ĝi sekvas, li submetas, a fortiori, ke ĉiu procesigo de li konsistigus flagran neon de liaj artikolo 10 rajtoj. Plue, kiel ĝi estas metita en la perfektigita

apelacioj por ĉi tiu demandosio: "publikigado de likitaj naciaj sekurecaj informoj estis (kaj estas) ordinara ĉar ĝi estas konduto protektita de fortikigitaj principoj de liberesprimo, principoj kiuj estas same konataj al la Unua Amendo kiel al Artikolo 10 ECHR". Sekvas, ke la procesigo de ĵurnalisto pro akiro aŭ publikigado de konfidencaj informoj estas fundamente malkongrua kun (kaj flagra neo de) gazetaraj liberecoj. La juĝisto ne rekonis, ke la supozata konduto de la kandidato instigante s-inon Manning liki sekretajn informojn estas "la aĝo de ĉiutaga enketĵurnalismo; estas fakte mildaj ekzemploj de ĝi, kaj estas klare ene de Artikolo 10".

140. Neniu povas dubi pri la graveco de la protekto donita por fajfiloj kaj ĵurnalistoj de la artikolo 10 de la Konvencio. Ĝi estas tamen kvalifikita ne absoluta rajto. Necesas ekvilibrigi la publikan intereson en publikigo kontraŭ la legitimaj celoj persekutitaj de leĝaro, kiu celas protekti naciajn sekurecon. Tio estas fakto-sentema ekzerco en la cirkonstancoj de iu individua kazo. La graveco de ĉi tiu ekzerco estas emfazita en la jurisprudenco de Strasburgo, inkluzive de la aŭtoritatoj, sur kiuj la kandidato aparte fidis. La strasburgaj aŭtoritatoj ne subtenas la proponon de la kandidato, ke fajfiloj aŭ ĵurnalistoj havas imunecon de procesigo rilate kriman konduton dum ĵurnalisma aktiveco.

141. En Gîrleanu v Rumanio (2019) 68 EHRR 19, la tribunalo diris (ĉe paragrafo 84):

"...la protekto donita de arto 10 de la Konvencio al ĵurnalistoj estas kondiĉigita de la kondiĉo ke ili agas en bona kredo por disponigi precizajn kaj fidindajn informojn konforme al la dogmoj de respondeca ĵurnalismo. La

¹¹ Para 273 de la decido de la juĝisto, legita kun paragrafoj 110 ĝis 118.

koncepto de respondeca ĵurnalismo, kiel profesia agado kiu ĝuas la protekton de arto 10 de la Konvencio, ne estas limigita al la enhavo de informoj kiuj estas kolektitaj kaj/aŭ disvastigitaj per ĵurnalismaj rimedoj. Tiu koncepto ankaŭ ampleksas la laŭleĝecon de la konduto de ĵurnalisto, kaj la fakto ke ĵurnalisto malobservis la leĝon estas signifa, kvankam ne decida, konsidero kiam determinante ĉu li aŭ ŝi agis respondece." [emfazo aldonita].

142. En *Stoll v Svislando* (2008) 47 EHRR 59 la tribunalo diris, ĉe para 102:

"La Kortumo plue ripetas ke ĉiuj personoj, inkluzive de ĵurnalistoj, kiuj ekzercas sian sinesprimliberecon entreprenas "devojn kaj respondecojn", kies amplekso dependas de sia situacio kaj la teknikaj rimedoj kiujn ili uzas (vidu, ekzemple, *Handyside v Unuiĝinta Reĝlando* . 1979-80) 1 EHRR 37 ĉe [49]). Tiel, malgraŭ la esenca rolo ludita de la gazetaro en demokratia socio, ĵurnalistoj principe ne povas esti liberigitaj de sia devo obei la ordinaran punan leĝon surbaze ke Artikolo 10 havigas al ili protekton. Paragrafo 2 el Artikolo 10 ne, krome, garantias tute senliman sinesprimliberecon eĉ kun respekto al gazetara raportado de aferoj de grava publika zorgo (vidu, ekzemple, *Bladet Tromsø kaj Stensaas v Norvegio* (2000) 29 EHRR 125 ĉe [65], kaj *Monnat v Svislando*, no 73604/01 ĉe [66])." [emfazo aldonita].

143. En *Doryforiki Tileorasi Anonymi Etairia v Grekio* (aplikaĵo 72562/10, 22 februaro 2018) la tribunalo diris (ĉe paragrafo 61):

"...ĵurnalistoj kiuj ekzercas sian sinesprimliberecon entreprenas "devojn kaj respondecojn"... Artikolo 10 ne garantias tute senliman sinesprimliberecon, eĉ kun respekto al amaskomunikila kovrado de aferoj de grava publika zorgo. Precipe, kaj malgraŭ la esenca rolo ludita de la amaskomunikiloj en demokratia socio, ĵurnalistoj principe ne povas esti liberigitaj de sia devo obei la ordinaran punan leĝon sur la bazo, ke, kiel ĵurnalistoj, Artikolo 10 donas al ili gisferon. defendo... Alivorte, ĵurnalisto ne povas postuli ekskluzivan imunecon de krima respondeco pro la sola kialo ke, male al aliaj individuoj ekzercantaj la rajton al sinesprimlibereco, la koncerna delikto estis farita dum la plenumado de siaj ĵurnalismaj funkcioj..."

[emfazo aldonita].

144. Depende de la cirkonstancoj, la procesigo de ĵurnalistoj pro krima konduto povas esti kongrua kun la artikolo 10 de la Konvencio. Ni ne estis referitaj al ekzemploj en ĉi tiu jurisdikcio; sed ili inkluzivas procesigojn por kontraŭleĝa telefonkapto (Phillips v News Group Newspapers Ltd [2012] UKSC 28; [2013] 1 AC 1 ĉe paragrafoj 19 al 21), devontigaj procedoj por malobservado de tribunalaj ordonoj (Prokuroro Ĝenerala v Punch Limited [2002] UKHL 50; [2003] 1 AC 1046) kaj procesigoj por pagado de oficistoj por konfidencaj informoj: R v Francio [2016] EWCA Crim 1588; [2016] 4 WLR 175; R v Chapman, Gaffney kaj Panton [2015] EWCA Crim 539.

145. Koncerne fajfilojn, en Halet la Granda Ĉambro de la ECtHR konstatis, ke la kondamno kaj monpuno de 1 000 € de dungito pro la malkaŝo de informoj pri la impostpraktikoj de multnaciaj kompanioj (kiujn la dungito malkovris dum sia dungado) sumiĝis al neproporcia enmiksiĝo kun liaj rajtoj laŭ artikolo 10 de la Konvencio. Ĝi rilatis al antaŭa Strasburga aŭtoritato, inkluzive de la decido de la Granda Ĉambro en Guja v Moldavio (2011) 53 EHRR 16 kiu estis, mem, fajfilkazo. Ĉe paragrafo 112 la tribunalo diris:

"Protekto de esprimlibereco en la laborejo do konsistigas konsekvencon kaj bone establitan aliron en la jurisprudenco de la Kortumo, kiu iom post iom identigis postulon de speciala protekto kiu, kondiĉe de certaj kondiĉoj, devus esti disponebla por ŝtatoficistoj. aŭ dungitoj kiuj, malobee al la reguloj aplikeblaj al ili, malkaŝas konfidencajn informojn akiritajn en sia laborejo. Tiel, korpo de jurisprudenco estis evoluigita kiu protektas "fajfilojn", kvankam la Kortumo ne specife uzis tiun terminologion.

146. La tribunalo diris ĉe paragrafo 114, ke la sekvaj faktoroj devus esti enkalkulitaj por decidado ĉu, kaj kiomgrade, fajfilo povus fidi je artikolo 10 de la Konvencio: ĉu aŭ ne alternativaj kanaloj por la malkaŝo estis disponeblaj; la publika intereso en la malkaŝitaj informoj; la aŭtentikeco de la malkaŝitaj informoj; la malutilo al la dunganto; ĉu la fajfisto agis bonfide; kaj la severeco de la sankcio.

147. La tribunalo donis ampleksan gvidadon pri la aliro al ĉiu el ĉi tiuj faktoroj. Koncerne la ĝeneralan intereson en la malkaŝitaj informoj, ĉe paragrafoj 133 ĝis 135, ĝi identigis certajn specojn de informoj kiuj estis aferoj de ĝenerala intereso, inkluzive de nedeca konduto de altranga politikisto, aferoj implikantaj altrangajn oficialulojn kaj influantaj la demokratan. fundamentoj de la Ŝtato, informoj kiuj koncernis agojn implikantajn "misuzon de ofico", "nedeca konduto" kaj "kontraŭleĝa konduto aŭ delikto", kaj informoj raportantaj pri "dubinda" kaj "diskutebla"

konduto aŭ praktikoj flanke de la armitaj fortoj. Ĉe paragrafo 136 ĝi diris:

"La Kortumo emfazas, ke en kazoj koncerne situaciojn en kiuj dungitoj postulas la specialan protekton al kiu fajfiloj povas havi rajton post malkaŝado de informoj al kiuj ili akiris aliron en la laborejo, malgraŭ la fakto ke ili estis sub la devo observi sekretecon aŭ devo

de konfidenco, la publika intereso kapabla funkcii kiel pravigo por tiu revelo ne povas esti taksita sendepende de la devo de konfidenco aŭ de sekreteco kiu estis malobservita. Ĝi ankaŭ ripetas ke, laŭ Artikolo 10 § 2 de la Konvencio, preventado de la malkaŝo de informoj ricevita konfidence estas unu el la kialoj eksplicite disponigitaj por permesi limigon al ekzerco de sinesprimlibereco.

Ĉi-rilate, estas konvene noti, ke multaj sekretoj estas protektita perleĝe por la specifa celo de protekti la interesojn eksplicite listigitaj en tiu Artikolo. Tio estas la kazo koncerne nacian sekurecon, teritorian integrecon aŭ publikan sekurecon, la preventadon de malordo aŭ krimo, la protekto de sano aŭ moralo, konservado de la aŭtoritato kaj nepartieco de la juĝistaro aŭ la protekto de la reputacio aŭ rajtoj de aliaj.

La ekzisto kaj enhavo de tiaj devontigoj kutime reflektas la amplekson kaj gravecon de la rajto aŭ intereso protektita per la laŭleĝa devo de sekreteco. Sekvas, ke la takso de la publika intereso en la malkaŝo de informoj kovritaj de devo de sekreteco devas nepre konsideri la interesojn kiujn tiu devo celas protekti. Ĉi tio estas precipe tiel kie la malkaŝo implikas informojn koncerne ne nur la agadojn de la dunganto sed ankaŭ tiujn de triaj partioj."

148. Ne necesas decidi ĉu procesigo de s-ino Manning en Britio, en ekvivalentaj cirkonstancoj, estus malobservo de ŝiaj artikolo 10-rajtoj. La afero kiun ni devas decidi estas ĉu estas argumentebla ke la ekstradicio de la kandidato kaŭzus realan riskon de flagra neado de liaj artikoloj 10-a rajtoj. Ni ne konsideras, ke jes.

149. Unue, la solaj kalkuloj, kiuj rekte koncernas sinesprimliberecon, estas kalkuloj 15 ĝis 17. (ni referencas al la artikoloj 10 konsideroj koncerne la aliajn kalkulojn malsupre). Kaj koncerne ĉi tiujn kalkulojn, la artikolo 10-ekvilibro ne klare falas en favoro de la kandidato. Ne estas forta publika intereso pri la publikigo aŭ malkaŝo de la nomoj; kaj fortaj kontraŭstaraj interesoj protekti ilin. La aŭtoritatoj montras ke la bezono protekti konfidencajn homajn fontojn povas esti peza faktoro en la artikolo 10-ekvilibro: vidu Shayler per Lord Bingham ĉe paragrafo 33.

150. La deirpunkto, kiel s-ro Kromberg klarigis, estas, ke ĉiu el la publikaj akuzoj (kalkuloj 15 ĝis 17) estas eksplicite limigita al dokumentoj, kiuj enhavas la nomojn de homaj spionfontoj. Ĉi tio estas klara de ilia vortumo. Efektive, intencita decido estis farita ne akuzi la kandidaton rilate la publikigon de iu alia

materialon de li. La publikigo de la kandidato de materialo, pri kiu li supozas, malkaŝis la implikiĝon de la respondanto en grava krimo, povas bone levi fortan publikan intereson. faktoroj pravigantaj altan nivelon de protekto. Sed la respondanto ne serĉas procesigi la kandidaton rilate tiujn aferojn.

151. La kandidato diras ke li klopodis por protekti la nomojn de fontoj, kaj ke li publikigis ilin nur post kiam ili jam estis publikigitaj de aliaj kun kiuj li laboris, malobservante klaran komprenon ke nomoj estus redaktitaj. Tiuj

kiu publikigis la identecojn de homaj fontoj povis fari tion nur ĉar li havigis al ili la nomojn. Ĉi tio ne donis al la kandidato publikinteresan pravigon por publikigi ilin ankaŭ.

152. S-ro Summers emfazis ankaŭ, ke neniuj damaĝoj estis kaŭzita kiel rezulto de la malkaŝo de fontnomoj. Ni ne akceptas, ke tio estas preciza reflektado de la evidenteco. La indico estas ke grava damaĝo estis kaŭzita (inkluzive de arestoj, aresto kaj malvolaj forigoj). Ekzistas ankaŭ indico ke la riveloj riskis fizikan damaĝon aŭ morton al kelkaj el la homaj fontoj (vidu para 61 supre). Ĉe paragrafo 130, la juĝisto resumis la signojn de damaĝo jene:

"pli ol cent homoj estis metitaj en riskon pro la malkaŝoj kaj proksimume kvindek homoj serĉis kaj ricevis helpon de Usono. Por iuj, Usono taksis ke estas necese kaj konsilinde por ili fuĝi de siaj hejmlandoj kaj ke ili, iliaj geedzoj kaj iliaj familioj estas helpitaj en translokiĝo al Usono aŭ al sekuraj triaj landoj. Kelkaj el la damaĝoj suferita estis kvantigebla, per referenco al ilia perdo de dungado aŭ iliaj aktivoj estantaj frostigitaj fare de la registaroj de kiuj ili fuĝis, kaj alia damaĝo estis malpli facile kvantigebla. Oni supozas, ke s-ro Assange bone konsciis pri la danĝero por ĉi tiuj informantoj; ekzemploj de liaj komentoj de 2010 estas inkluditaj supre. Krome, estas supozite ke liaj riveloj damaĝis nacian defendon malinstigante informantojn volontajn fidi la registaron konservi siajn detalojn sekuraj en la estonteco."

153. Krome, tute krom la pezo esti donita al la rekta (fizika) damaĝo kiun tiu publikigo povas kaŭzi, kiel la tribunalo en Halet klarigis ĉe paragrafoj 145 ĝis 148, damaĝoj kiel ekzemple perdo de fido je la Ŝtataj spionservoj, aŭ damaĝo, al komercaj interesoj aŭ profesia reputacio povas ĝuste esti konsiderata en la artikolo 10 bilanco. Ĉi tio sendube estas faktoro en ĉi tiu kazo.

154. Plue, dum kompensa faktoro en subteno de la publika intereso en publikigo en iu aparta kazo povas esti konduto kiu povas konvene esti karakterizita kiel respondeca ĵurnalismo (kaj ĉi tio estas faktoro kiu estas tre emfazita en ĉi tiu apliko, kiel ĝi estis malsupre), ekzistis fortaj kialoj, kiel la juĝisto trovis, por konkludi ke la agadoj de la kandidato ne kongruas kun la "domoj de respondeca ĵurnalismo".

155. En ĉi tiu kunteksto, ni referencas, same kiel la juĝisto, al la opinioj esprimitaj de la gazetaro mem, inkluzive de la Guardian, la New York Times, El Pais, Der Spiegel kaj Le Monde. Ŝi diris ĉe paragrafo 132:

"Ege kontraste kun la fina, sendistinga malkaŝo de ĉiuj datumoj de s-ro Assange, ĵurnaloj, kiuj laboris kun li de ambaŭ flankoj de Atlantiko, kondamnis lian decidon. Ĉi tiuj tradiciaj novaĵmedioj kontrastis siajn proprajn zorgajn redakciajn decidojn ne publikigi ĉi tiujn nomojn, kun tio, kion ili priskribas kiel "datuman rubejon" faritan de s-ro Assange. La

Guardian publikigis la sekvan raporton la 2an de septembro 2011 ...:

"WikiLeaks publikigis sian plenan arkivon de 251,000 sekretaj usonaj diplomaciaj kabloj sen redaktoj, eble elmontrante milojn da individuoj nomitaj en la dokumentoj al aresto, damaĝo aŭ endanĝerigado de siaj vivoj. La movo estis forte kondamnita de la kvin antaŭaj amaskomunikilaj partneroj, The Guardian, The New York Times, El Pais, Der Spiegel kaj Le Monde, kiuj laboris kun WikiLeaks publikigante zorge elektitajn kaj redaktitajn dokumentojn. Ni bedaŭras la decidon de WikiLeaks publikigi la neredaktitajn kablojn de Ŝtata Departemento, kiuj povas riski fontojn, diris la organizoj en komuna deklaro... Ni ne povas defendi la nenecesan publikigon de la kompletaj datumoj. Efektive, ni estas unuigitaj en kondamni ĝin."

156. La revuo The New York Times diris:

"De la komenco, ni konsentis, ke en niaj artikoloj kaj en ajnaj dokumentoj, kiujn ni publikigis el la sekreta arkivo, ni ekscizos materialon, kiu povus riski la vivon. Gvidite de raportistoj kun vasta sperto en la kampo, ni redaktis la nomojn de ordinaraĵoj, lokaj oficialuloj, aktivuloj, akademianoj kaj aliaj kiuj parolis kun usonaj soldatoj aŭ diplomatoj. Ni redaktis iujn ajn detalojn, kiuj povus malkaŝi daŭrajn spion-kolektajn operaciojn, armeajn taktikojn aŭ lokojn de materialo, kiu povus esti uzata por formi teroristajn armilojn...

[La kandidato] koleris, ke ni rifuzis ligi nian interretan priraportadon de la Militregistroj al la retejo de WikiLeaks, decido kiun ni faris ĉar ni timis - prave, kiel montriĝis - ke ĝia amaso enhavos la nomojn de malaltnivelaĵoj. Informantoj kaj fari ilin talibanaĵoj celoj...

Koncerne al la riskoj prezentitaj de ĉi tiuj eldonoj, ili estas realaj. La unua datumrubejo de WikiLeaks, la publikigo de la Afgana Militregistroj, inkludis la nomojn de dudekopo de afganoj kiujn The Times kaj aliaj novaĵorganizoj zorge elpurigis de nia propra priraportado. Pluraj novaĵorganizoj, inkluzive de la nia, raportis ĉi tiun danĝeran forpason, kaj monatojn poste talibana propagolanto asertis, ke afganaj ribelantoj trarigardis la retejojn de WikiLeaks kaj faris liston. Mi antaŭvidas, kun timo, la tagon kiam ni ekscios, ke iu identigita en tiuj dokumentoj estis mortigita."

157. La kandidato nun kritikas la juĝiston pro malsukceso rilati al la superforta publika intereso en elmontrado de la misfarado kiu estis rivelita per la materialo publikigita de li. Ĉi tiu submetaĵo simple ignoras la limigitan naturon de la akuzkazo: vidu para 150 supre. Ni aldonus, ke la kandidato ne identigis ajnan publikan intereson malkaŝi la nomojn de la kaŝitaj homaj fontoj.

158. Koncerne la ceterajn kalkulojn (kalkuloj 1 ĝis 14 kaj 18) la akuzoj estas de kio povas esti priskribita kiel ordinara krimaj deliktoj viz, en ordinara lingvo, komploto por akiri naciajn sekurecajn informojn kaj hakado; tia konduto estas kontraŭa al la puna juro kaj ne rekte koncernas liberesprimrajtojn. Kiel la respondanto submetas, en la akuzkazo, la rolo de la kandidato en akirado de klasigita materialo iris multe preter la nura starigo de gutujo aŭ aliaj rimedoj de deponado de konfidencaj materialoj. Kiel la akuzo klarigas, la akuzo-akuzo estas ke WikiLeaks kaj la kandidato serĉis instigi ŝtelon kaj kodrompadon rekrutante kaj laborante kun individuoj kun aliro al konfidencaj informoj, aŭ la kapablo fari malicajn komputilajn atakojn. Tiel, ĝenerale, la kandidato instigis fontojn por eviti laŭleĝajn sekurigilojn pri informoj; provizi tiujn informojn al WikiLeaks por publika disvastigo; kaj daŭrigis la kontraŭleĝan akiron kaj liveradon de protektitaj informoj al WikiLeaks por distribuado al publiko. Koncerne s-inon Manning, ŝi respondis al la peto de la kandidato de klasigitaj materialoj. Plue, dum la tempo, kiam s-ino Manning liveris informojn al WikiLeaks, ŝi estis en rekta kontakto kun la kandidato, kiu instigis ŝin ŝteli konfidencajn dokumentojn kaj provizi ilin al WikiLeaks. Por antaŭenigi ĉi tion, la kandidato konsentis helpi sinjorinon Manning en krakado de ĉifrita pasvorta haŝiŝo stokita en komputiloj de la Usona Departemento pri Defendo. Sekvante direkton kaj instigon de la kandidato, s-ino Manning daŭre ŝtelis dokumentojn el Usono. Ĉi tio estas ĉio ordinara krima konduto. Kaj kiel ni klarigis supre, artikolo 10 ne donas al ĵurnalistoj imunecon de la ordinara puna juro, eĉ rilate al kondutoj, kiuj estas aŭ povas esti engaĝitaj por ĵurnalismaj celoj. La procesigo de tia konduto ne do verŝajne implikas flagran neon de artikolo 10 el la Kongreso.

159. Ni ne nepre akceptus la aserton de la respondanto ke la decido en Shayler estas respondo, en si mem, al ĉi tiu apelacio. Lord Bingham igis ĝin malbari ĉe paragrafo 37, ke la kazo ne koncernis ĵurnalismajn publikaĵojn.

160. Tamen, ni konsentas kun la juĝisto ke ekstradicio de la kandidato ne implikis flagran neon de liaj artikolo 10 rajtoj. En resumo, tio estas ĉar:

- i) La Unua Amendo donas fortan protekton al sinesprimlibereco, kiu larĝe reflektas la protekton havigitan de artikolo 10 de la Konvencio. Laŭ la supozo, ke la kandidato rajtas fidi la Unuan Amendon, ne estas argumentebla, ke ekstradicio kaŭzos realan riskon de evidenta neado de siaj rajtoj laŭ la artikolo 10.

¹² La indico rilate al tio estas prezentita en afidavito de Kellen Dwyer, Asistanto de Usono Advokato, farita en subteno de la origina ekstradicio-peto, ĉe paragrafoj 11 ĝis 48.

- ii) La kalkuloj 1 ĝis 14 kaj 18 koncernas konduton, kiu estas kontraŭa al la puna juro kaj kiu ne rekte koncernas liberesprimrajtojn. La procesigo de tia konduto ne implikas flagran neon de artikolo 10 de la Konvencio.
- iii) Kalkuloj 15, 16 kaj 17 koncernas la publikigon de la nomoj de homaj spionfontoj. Ekzistas forta publika intereso en protektado de la identecoj de homaj spionfontoj, kaj neniuj kompensa ĝeneralinteresa pravigo por publikigo estis identigita.
- iv) Ekzistis fortaj kialoj, kiel la juĝisto trovis, por konkludi ke la agadoj de la kandidato ne kongruas kun la "domoj de respondeca ĵurnalismo".

161. La kandidato serĉas fidi, per freŝa indico, sur deklaro de Alan Rusbridger datita 26 aŭguston 2022. S-ro Rusbridger estas la antaŭa redaktisto de The Guardian. Li atentigas pri deklaro de la Komitato por Protekti Ĵurnalistojn (kiu s-ro Rusbridger estas estrarano), novjorka organizaĵo, kiu konsideras la limojn de libera sinesprimo en cifereca epoko. En sia deklaro ĝi avertis pri la damaĝa precedenco kiun la procesigo de la kandidato povus starigi kaj la damaĝa efiko tio povus havi sur ĵurnalismo pli ĝenerale.
162. La principoj reguligantaj la akcepton de freŝa indico sub parto 104 (4) de la Ago (2003) estis diskutitaj fare de Sir Anthony May, P. en Hungario v Fenyvesi [2009] EWHC 231 (Admin); [2009] 4 Ĉiuj ER 324. Devas esti montrite ke la freŝa indico estas indico kiu estis "ne havebla ĉe la ekstradiciodemandosesio", signifante ke ĝi estis indico kiu aŭ ne ekzistis dum la demandosesio, aŭ ne estis ĉe la disponon de la partio deziranta alporti ĝin kaj kiun li ne povis kun akceptebla diligento akiri. Krome, devas esti montrite ke la indico estintus decida en tio ke ĝi rezultintus en la juĝisto ordiganta la senŝargiĝon de la kandidato sub parto 87 (2).
163. Kun la plej granda respekto al s-ro Rusbridger, ni ne konsideras, ke lia deklaro sumiĝas al freŝa indico, ĉar ĝi estas indico ke la kandidato povus esti alportita antaŭ la juĝisto. Ni ankaŭ ne konsideras, ke ŝi estus atinginta alian decidon, se la indico estus produktita antaŭ ŝi. Ĝi estas esence la sama kiel granda kvanto da indico, kiun la kandidato fidis malsupre.

Temo v) Ĉu la kandidato povus esti antaŭjuĝita ĉe sia proceso pro sia nacieco

164. Kiel dirite supre, sekcio 81 (b) provizas ke la ekstradicio de persono estas malpermesita se ĝi ŝajnas ke li eble estos antaŭjuĝita ĉe sia proceso pro lia nacieco.
165. La kandidato fidis, en ĉi tiu kunteksto, sur la deklaro de s-ro Kromberg ke la usona procesigo povas argumenti ĉe testo ke "eksterlandaj ŝtatoj ne rajtas protektojn sub la Unua Amendo". Plue, en aprilo 2017, Mike Pompeo (tiam la direktoro de la CIA, kaj dum la ekstradicio, la Usona Ŝtata Sekretario) asertis, ke la kandidato "havas neniujn liberecojn de la Unua Amendo"
- ĉar "li ne estas usona civitano". Ĝi sekvas, diras la kandidato, ke li eble estos antaŭjuĝita ĉe sia proceso pro sia nacieco, signifante ke ekstradicio estas malpermesita sub parto 81 (b).

166. La respondinto submetas, unue, ke ĉiuj malutilaj deklaroj faritaj de politikistoj povus, se necese, esti traktitaj dum la proceso por certigi justecon; kaj due, la fakto ke argumentoj povus esti antaŭenigitaj de la procesigo koncerne la statuson de la kandidato kiel eksterlanda ŝtatano, ne pruvas ke li estos antaŭjuĝita ĉe lia proceso aŭ ke li estus punita pro sia nacieco.

167. La juĝisto rigardis ambaŭ la komentojn de S-ro Pompeo, kaj tion, kio povas esti levita de la procesigo, kiel negravajn. Koncerne ĉi-lastata ŝi diris (en la kunteksto de temo koncerne la Kvina- Amendon):

"la procesigo povas aŭ ne povas fari ĉi tiun argumenton antaŭ la tribunalo. Se ili faras, ĝi ŝajnas rilati al la apliko de la Unua Amendo prefere ol al la ĝenerala apliko de la Usona Konstitucio; la argumento povas esti limigita al la aplikado de la Unua Amendo nur tiom kiom ĝi validas por nacidefendaj informoj; kaj ĉiuokaze, ĝi estos al tribunalo determini laŭ siaj meritoj. Nenio el ĉi tio levas realan riskon, ke tribunalo trovu, ke sinjoro Assange ne estos protektita de la Usona Konstitucio ĝenerale aŭ de la konvena proceza klaŭzo de la Kvina Amendo aparte."

168. La juĝisto diris, ke estus al la (Usono) tribunalo determini la aplikon de la leĝo al la kandidato, kaj fari tion laŭ objektivaj kriterioj. La kandidato baziĝis sur decido de la Usona Supera Kortumo en *Agentejo por Internacia Evoluo v Alliance for Open Society International* (2020) 140 SC 2082. En tiu kazo, juĝisto Kavanaugh, donante la opinion de la tribunalo, diris "ĝi estas longa. rilate al usona konstitucia juro, ke eksterlandaj civitanoj ekster la usona teritorio ne posedas rajtojn laŭ la usona konstitucio."

169. La juĝisto atentigis, ke Open Society koncernas la eksterlandajn filiojn de la akuzanto, kiuj funkciis eksterlande. Kontraste, la kandidato, tiutempe li asertas ajnaj rajtojn laŭ la Usona Konstitucio, "estos sur usona grundo alfrontas kriman proceson antaŭ usona tribunalo". La juĝisto diris al ŝi ne estis montrita ajnan aŭtoritaton apogi la noción ke persono en la pozicio de la kandidato ne havus la protektojn de la Usona Konstitucio. Ŝi diris ke ŝi rigardis tian noción kiel surpriza, ĉar ĝi ebligus usonan tribunalon forigi konvenajn procezrajtojn ĉe proceso, nur pro la kialoj de la nacieco de la akuzito.

170. Antaŭ ni, la kandidato ripetas la argumentojn, kiujn li eldiris antaŭ la juĝisto. La respondanto submetas ke s-ro Kromberg aludis al eblaj argumentoj de leĝo, kiuj povas esti fiditaj ĉe proceso en Usono por difini la eksterajn limojn de la rajto de la kandidato fidi je la Unua Amendo en iu procesigo. La akuzito ankaŭ submetas ke la juĝisto estis rajtigita trovi, kiel demandon, ke tio ne estis indico ke la kandidato estus senigita de ĉiuj konstituciaj rajtoj en Usono. Ĝi diras:

"[t] tie estas evidenta diferenco, ĉi-rilate, inter jura procezo kiu juĝos la haveblecon de certaj rajtoj al akuzitoj kaj tiuj rajtoj estantaj forigitaj pro subpremaj aŭ malutilaj kialoj".

171. Pri ĉi tiu afero, ni konsideras, ke la kandidato identigis ĝuste argumenteblan grundon de apelacio.
172. La kandidato deziras argumenti, ĉe iu proceso en Usono, ke liaj agoj estis protektitaj per la Unua Amendo. Li asertas ke se li ricevas Unuan Amendo-raĵojn, la procesigo estos ĉesigita. La Unua Amendo estas do de centra graveco al lia defendo al la ekstradicio-akuzo. Plue, se li estas kondamnita, li eble volas alvoki la Unuan Amendon pri la demando de frazo. Se li ne rajtas fidi la Unuan Amendon pro sia statuso kiel eksterlanda ŝtatano, li per tio estos antaŭjuĝita (eble tre multe antaŭjuĝita) pro sia nacieco.
173. Nenio en la Usona Konstitucio, inkluzive de la Unua Amendo, diras ke la rajtoj preskribitaj de la Usona Konstitucio (tiom kiom ili povus validi por krima proceso) estas haveblaj nur al usonaj civitanoj kaj eble ne estas alvokitaj de ne. -civitanoj.
174. La demando ĉu la Usona Konstitucio povas esti alvokita de la kandidato estas demando de fremda juro. Ĝi estas do afero de fakto, pri kiu fakpruvo kutime estus postulata. Ne ekzistas spertaj pruvoj pri ĉi tiu afero. Anstataŭe, la kandidato dependas de la aserto de s-ro Pompeo, ke li ne profitus el la protekto de la Usona Konstitucio, kaj la raporton de s-ro Kromberg pri la indico, kiu povus esti prezentita ĉe la proceso.
175. La aserto de s-ro Pompeo en 2017 ne konsistigas fakpruvon pri demando de fremda juro kaj ĝi ne rilatas al ĉi tiu afero. La juĝisto prave rigardis ĝin kiel negravan.
176. Koncerne s-ro Kromberg, en la kunteksto de traktado de la kapablo de la kandidato defii la akuzon antaŭ sendependaj federaciaj juĝistoj kaj ĵurio, s-ro Kromberg identigis kelkajn argumentojn kiuj povus esti antaŭenigitaj de la kandidato. Tiuj inkludis ke lia konduto estis protektita per la liberesprimprovizaĵoj de la Unua Amendo, aŭ ke la subestaj deliktoj je kiuj li estis akuzita estis kontraŭkonstitucie neklaraj, kontraŭe al la Kvina Amendo. Li klarigis la malsamajn manierojn en kiuj tiaj argumentoj povus esti antaŭenigitaj. Li tiam diris:
- "Por esti klara, Usono havas argumentojn kontraŭ ĉi tiuj eblaj defioj al la anstataŭa akuzo, kaj ne kredas ke ili havas ajnan meriton; alie, ĝi ne daŭrigus kun la akuzoj. Sen ligado de Usono al iu ajn pozicio ĉi tie, ni tamen povus antaŭenigi kelkajn argumentojn en respondo al tiuj defioj. ... Koncerne ajnan defion de la Unua Amendo, Usono povus argumenti, ke eksterlandaj ŝtatanoj ne rajtas al protektoj laŭ la Unua Amendo, almenaŭ ĉar ĝi koncernas informojn pri nacia defendo, kaj eĉ se ili tiel rajtus, ke la konduto de Assange estas senprotekta pro lia kunkulpeco. en kontraŭleĝaj agoj kaj en publikigado de la nomoj de senkulpaj fontoj al ilia grava kaj baldaŭa risko de damaĝo ... Koncerne ajnan malplenecan aserto, Usono povus substreki ke tribunaloj ne devas atendi statutojn havigi "[p]perfektan klarecon. kaj preciza gvidado." Williams, 553 Usono ĉe 304; vidu ankaŭ Usono v

Saunders, 828 F.3d 198, 207 (4-a Cir. 2016) ("[A] statuto ne devas literumi ĉiun eblan faktan scenaron kun "ĉiela precizeco" por eviti esti frapita malsupren pro neklaraj kialoj. ").

... Sendepende de la argumentoj kiujn Usono finfine asertos, tamen, kio estas grava ĉi tie estas, ke Assange havos ŝancon defii la kvazaŭajn faktojn antaŭ sendependa ĵurio, kaj defii la leĝon apogantan la akuzon en la anstataŭa akuzo antaŭ sendependa Usono. tribunaloj. Tiuj tribunaloj estas plej konataj kun la nuancoj de usona juro, kaj plej taŭgas por trakti ajnajn laŭleĝajn aŭ konstituciajn defiojn kiujn Assange povas havi al sia procesigo." [Emfazo aldonita].

177. La juĝisto enkalkulis ĉi tiun indicon, kaj atingis faktan konkludon ke la kandidato ne estus antaŭjuĝita pro sia nacieco. Kvankam tio estis fakta trovo farita fare de la juĝisto, ĝi estas "demando de fakto de stranga speco" (t.e. kiel al fremda juro) kun kiu apelacia kortumo povus pli facile interrompi: Parkasho v Singh [1968] P 233 per Cairns J ĉe 250.

178. S-ro Kromberg estas usona Prokuroro kaj federacia prokuroro kun respondeco pri ĉi tiu speciala procesigo. Li faris formalan ĵuran deklaron nome de la respondanto kaj en subteno de la ekstradiciopeto. Li prezentis sin kiel kapabla disponigi aŭtoritatan asistadon koncerne la aplikon de la Unua Amendo. Oni povas ĝuste supozi, ke li ne dirintus, ke la procesigo "povus argumenti, ke eksterlandaj ŝtatoj ne rajtas al protektoj sub la Unua Amendo" krom se tio estis tenebla argumento, ke la procesigo rajtis deploji kun reala perspektivo de sukceso. Se tia argumento sukcesus, ĝi (almenaŭ verŝajne) kaŭzus al la kandidato antaŭjuĝon pro lia ne-usona civitaneco (kaj tial, pro lia nacieco).

179. Eblas, ke s-ro Kromberg aludis al la principo kiu estas emfazita en Malferma Societo koncerne la foreston de eksterteritoria protekto por eksterlandaj ŝtatoj. Tio ne nepre respondas la sekcion 81(b) temo. Kvankam la kandidato estos en Usono dum sia proceso, la konsiderataj eventoj okazis kiam li ne estis en Usono. Eblas, ke tio influos la aplikon de la Unua Amendo al li en maniero kiel kiu diferencas de ĝia apliko al usona civitano en alie identaj cirkonstancoj.

180. Ĝi sekvas ke estas argumentebla ke la kandidato povus esti traktita alimaniere ĉe proceso pro sia nacieco. Konsiderante la demandon ĉu tio povus esti traktita per certigo de la respondanto, ni donus permesilon apelacii sur tero v).

Grundo vi) Ekstradicio nekongrua kun artikolo 6 de la Konvencio (rajto al justa proceso)

181. La kandidato defiis sian ekstradicion sur la bazo, ke ĝi estis nekongrua kun la artikolo 6 de la Konvencio, kiu provizas rajton al justa proceso. Artikolo 6 diras:

"Ĝusta al justa proceso

1. En la determino de... ajna krima akuzo kontraŭ li, ĉiu rajtas al justa kaj publika demandosio en akceptebla tempo fare de sendependa kaj senpartia tribunalo establita perleĝe...

2. Ĉiu akuzita pri krima delikto estas supozata senkulpa ĝis la leĝo pruviĝas kulpa.

..."

182. La kazo de la kandidato estas ke lia proceso estos maljusta konsiderante la sekvajn faktorojn. Unue, truda plednegocado ("fortigita per svingaj eblaj frazoj kaj troŝarĝitaj akuzoj"); due, ĵurio elektita el naĝejo situanta en areo kun alta koncentriĝo de defendaj kaj spiondungitoj (ĉar la juĝejo estas nur 15 mejlojn for de CIA-ĉefsidejo); trie, neo de la supozo de senkulpeco (pro malutilaj denuncoj de la kandidato faritaj fare de altrangaj publikaj figuroj, inkluzive de la prezidanto), kaj kvare, makulita indico (pro dependeco de indico akirita de s-ino Manning kiu estis submetita al nehoma traktado). La juĝa procezo ankaŭ estus evidente maljusta pro la sekvaj kialoj. Li estus aŭ povus esti juĝita pro konduto, kiun li ne estis akuzita (kaj, eble, konduto rilate al kiu li estis malkondamnita) post jura faktserĉa ekzerco pri la ekvilibro de verŝajnecoj, surbaze de indico kiun li ne vidos kaj kiu eble estis kontraŭleĝe akirita.

183. La kandidato submetas ke la juĝisto erare temigis la fakton ke ekzistas proceduraj reguloj kiuj postulas tribunalojn esti kontentigitaj ke pledinterkonsentoj estas enigigitaj libervole. La evidenteco estas, ke kiam alfrontitaj kun svinga frazo post juĝo, akuzitoj volonte kaj libervole faras pledinterkonsentojn "ĉar Hobson's Choice ne estas vera". La pledprocento estas pli ol 97 procentoj, kiu laŭdire estas pli alta ol iu ajn alia lando en la mondo. La trovo de la juĝisto rilate al la traktado de s-ino Manning estas subfosita de la trovoj de la Speciala Raportisto de UN kiu diris, en novembro 2019, ke la aresto de s-ino Manning "ne konsistigas limigitan sankcion por specifa delikto, sed nelimigita, laŭstadie severa mezuro de devigo plenumanta ĉiujn konsistigajn elementojn de torturo aŭ aliaj kruelaj, nehomaj aŭ degradanta traktado aŭ puno".

184. Joel Smith por la respondanto, submetas ke la juĝisto ne estis verŝajne malĝuste malakcepti ĉiun el la plendoj faritaj fare de la kandidato koncerne la justecon de krimaj procedoj en Usono. Koncerne la plendon pri la ekzercado de juĝpovoj, li submetas ke en foresto de valida speciala argumento la plendo ne alproksimiĝas al la flagracia sojlo necesa sub artikolo 6 de la Konvencio. En la kimra lingvo kaj alia v ministro por eksteraj aferoj [2006] EWHC 156 (Admin); [2007] 1 WLR 1281, Ouseley J klarigis ke la juĝproceduroj pri kiuj la kandidato plendas estis en loko ekde antaŭ 1776, kiam Usono iĝis sendependaj, kaj ili neniam estis trovitaj funkcii kiel drinkejo. Krome, artikolo 6(2) de la Konvencio (la supozo de senkulpeco) ne validas por la juĝa stadio

de kazo. Sekvas, ke ne povas ekzisti valida artikolo 6 objeto kontraŭ la ŝarĝo aŭ normo de pruvo aplikita de la tribunaloj de Usono sur frazo.

185. La juĝisto diris ke la temo estis ĉu la kandidato montris ke ekzistas reala risko ke li suferos flagran neon de justa proceso en Usono: Soering. Ŝi rilatis al la Sesa Amendo al la Usona Konstitucio kiu garantias justan procesrajtojn, sed ne sugestis ke tio estis sufiĉa respondo al la temoj kiujn la kandidato levis.

186. La juĝisto malakceptis la argumentojn de la kandidato en respekto de publikaj denuncoj de li kaj la verŝajna konsisto de la ĵuriogrupo. Ŝi montris al indico kiel al la proceduraj garantioj modloko por certigi la nepartiecon de la ĵurio. Tiuj iris preter la proceduroj kiuj estas modloko en Anglio kaj Kimrio: ĵurianoj povas esti pridubitaj singarde koncerne kion ili scias pri la kazo kaj ĉu ili povas juste eligi siajn ĵuriajn ĵurojn; la kandidato havas rajton al 10 devigaj defioj al ĵurianoj sen devi montri ajnan kialon. Koncerne la sistemon de plednegocado, la juĝisto montris al la konkludo de la Eŭropa Kortumo pri Homaj Rajtoj en Babar Ahmad v Unuiĝinta Reĝlando (2010) 51 EHRR SE6 ĉe para 168:

"...ŝajnus ke plednegocado estas pli ofta en Usono ol en Britio aŭ aliaj Kontraktantaj Ŝtatoj. Tamen, estas ofta trajto de eŭropaj krimjursistemoj por akuzito ricevi redukon en sia aŭ ŝia puno por kulpa pledo antaŭ testo aŭ por disponigado de granda kunlaboro al la polico aŭ procesigo (por ekzemploj de plednegocoj, en la propra jurisprudenco de la Kortumo vidu Slavcho Kostov v Bulgario (28674/03) la 27-an de novembro 2008 ĉe [17] Ruciński v Pollando (33198/04) la 20-an de februaro 2007 ĉe [12] Albo v Italio (2006) 43 EHRR; 27 ĉe [22], la 17-an de februaro 2005 Erdem v Germanio (2002) 35 EHRR 15). Ofte, fruaj kulpaj pledoj postulos la procesigon kaj la defendon konsenti la bazon de

tiu pledo. Tial, la fakto ke la procesigo aŭ procesjuĝisto indikas la punon kiun la akuzito ricevus post deklaro sin kulpa en frua stadio kaj la punon la akuzito ricevus se kondamnite ĉe testo ne povas per si mem sumiĝi al subprema konduto. Tial, estas nenio kontraŭleĝa aŭ nedeca en tiu procezo, kiu levus problemon sub art.6 de la Konvencio."

187. La juĝisto konsideris ke ekzistis neniu kredinda indico por sugesti ke la akuzo estis intence troŝarĝita por meti premon sur la kandidato por deklari kulpa kiel parto de plednegoco:

"229. ... D-ro Eric Lewis donis raporton pri la usona plednegoca sistemo, konkludante "la kombinaĵo de la potenco de individuaj prokuroroj redukti aŭ ŝveligi akuzopunktojn kaj la barilon de severaj punoj disponeblaj ĉe testo signifas ke akuzitoj kiuj elektas ne rezigni sian rajton al testo. alfrontas multe pli altajn frazojn ol tiuj, kiuj akceptas kulpajn pledaranĝojn".

...

232. S-ro Kromberg konfirmis la rolon de la tribunalo en kontrolado de ĉi tiu procezo. Li deklaris ke la Usona Konstitucio postulas ke kulpa pledo estas libervola esprimo la elekto de akuzito.

Laŭ Regulo 11 (b) (2) de la Federal Rules of Criminal Procedure (FRCP), urba tribunalo estas postulata por certigi ke kulpa pledo estas farita libervole kaj regulo 11 (b) (3) de la FRCP malpermesas Usonon. federacia tribunalo de enirado de juĝo sur kulpa pledo sen determini ke ekzistas fakta bazo por ĝi. Mi ne scias pri iu ajn provo de prokuroroj eniri diskutojn kun s-ro Assange pri juĝo en ĉi tiu frua etapo kaj estas neniuj indico ke pledinterkonsento estis ofertita al li.

233. Rilate al la submetado ke la akuzo estas troŝarĝita, la defendo dependas de la indico de Eric Lewis kiu deklaris:

"Sed la ĝisnuna indico pruvas, ke la DOJ intencas puni sinjoron Assange kiel eble plej severe kaj ke ĝi havas la povon fari tion. La DOJ iniciatis ununuran kvinjaran maksimuman akuzon kontraŭ s-ro Assange dum sep jaroj post la kvazaŭa delikto (akuzo kiu restis sub sigelo ĝis aprilo 2019), kaj poste ĝi aldonis 17 kalkulojn de malobservoj de la Spionado-Leĝo por la sama subesta konduto kiel la originala ununura ŝargo. Efektive, ĝuste en la lasta monato, la DOJ prezentis duan anstataŭan akuzon kiu aldonis novajn konspirajn akuzojn. Supozeble tiaj informoj por subteni la ne-Spionado-Leĝo-kalkulojn estis inkluditaj por havi kroman "trafa konduto" (vidu malsupre) kiu povus esti utiligita por plifortigi juĝadon pri kalkuloj pri kiuj s-ro Assange povas esti kondamnita, eĉ se li estas malkondamnita pri aliaj".

234. Tamen ne ekzistas kredinda provo por subteni ĉi tiun opinion. Pro kialoj jam donitaj, mi trovis neniun kialon trovi ke federaciaj prokuroroj havas nedecajn motivojn por alporti ĉi tiujn akuzojn aŭ trovi ke ili agis kontraŭe al siaj devoj kaj respondecoj de nepartieco kaj justeco."

188. La juĝisto konsideris ke ekzistis neniuj prova fundamento por la defenda submetado ke la indico certigita de Ms Manning estis akirita kiel rezulto de malhoma traktado aŭ torturo.

189. Koncerne la juĝan praktikon de usonaj tribunaloj, la juĝisto rilatis al la decido de Ouseley J en kimra lingvo ĉe paragrafoj 112 ĝis 113:

"112. Certe ŝajnas fremda al angla krima proceduro, ke la puno por unu delikto povas esti plibonigita per referenco al

aferoj tiel seriozaj kiel tiuj engaĝitaj ĉi tie sen testo, kaj tio estas afero kiu koncernis la kasacian kortumon, en la kunteksto de devigaj pliigoj super la norma laŭleĝa intervalo.

113... Eblas malkonsenti kun ĝiaj meritoj aŭ efikoj, sed la aliro estas legitima al tio, kio konsistigas punon por la delikto pro kiu iu estis kondamnita. En hejma usona kazo, en kiu la sama proceduro estas adoptita, ili klare celas puni la akuziton pro la krimo, pro kiu li estis kondamnita. La fakto ke ili povas preni pli larĝan aliron al kio rilatas al juĝado ol la UK-Tribunaloj povus fari, kaj adopti malsaman proceduron por determini faktojn ne signifas ke ekzistas rompo de specialaĵo. Ili daŭre punas la akuziton, kaj certe laŭ sia legitima percepto, pro la delikto pro kiu la akuzito estis juĝita, la ekstradiciodelikto en ekstradicia kazo."

190. La juĝisto observis ke se la kandidato pravis en sia disputo ke tiu juĝa praktiko igis teston maljusta, ĝi sekvus ke ĉiuj ekstradiciopetoj de Usono estis kondamnitaj al fiasko. Ŝi diris: "[tio] ne povas esti la kazo."

191. Ni, kiel la juĝisto, konsideras ke la artikolo 6 objetoj levitaj de la kandidato havas neniun argumenteblan meriton, el kio sekvas, ke ne estas argumentebla, ke lia ekstradicio kaŭzus flagran neon de liaj justaj juĝrajtoj.

192. La deirpunkto ĉi tie estas ke ekstradicio implikas rekonon ke malsamaj jurisdikcioj laŭleĝe prenas malsamajn alirojn al krimproceduro. La fakto ke aliaj jurisdikcioj devias de tiu jurisdikcio en sia procedura aliro al krimprocesoj ne signifas en si mem ke iliaj (malsamaj) proceduroj estas maljustaj aŭ evidenta rompo de artikolo 6 de la Konvencio. En Anglio kaj Kimrio, ekzemple, indiko de la frazo kiu eble estos trudita sekvante kulpan pledon povas nur ricevi kie striktaj sekurigiloj estas uzitaj: vidu R v Goodyear [2005] EWCA Crim 888; [2005] 1 WLR 2532. La sistemo de plednegocado en Usono estas malsama, sed ne maljusta en la kunteksto de ekstradicio: vidu la trairejon de Barbar Ahmad fiksita supre.

Ni ne estis raportitaj al iu ajn aŭtoritato kontraŭe, des malpli kie ajn ĝeneralaj plendoj de ĉi tiu naturo – ĉu ĉi tie aŭ en Strasburgo – estis akceptitaj.

193. Ni prenas la objetojn sub ĉi tiu kapo unu post la alia. Ni unue turnas nin al la submetaĵo, ke la akuzo estis intence troŝarĝita por premo sur la kandidaton deklari sin kulpa kiel parto de plednegoco. Ĉi tiu aserto ne estas daŭrigebla laŭ la indico. S-ro Kromberg klarigis la kialon de la akuzoj (inkluzive de la pligrandigo de la akuzo) en siaj deklaroj en subteno de la ekstradiciopeto. Kiel ni diris, la kandidato ne akuzas sinjoron Kromberg pri malbona kredo.

194. Poste, ĵurioselektado, kaj la ebla efiko de publikaj deklaroj pri la kandidato.

Ĉi tiu objeto ankaŭ ne estas daŭrigebla laŭ la indico. La indico estas ke la sistemo en la loko en Usono por ĵurioselektado, kaj aparte certigi ke ĵurianoj estas justaj kaj senpartiaj estas almenaŭ same rigora kaj justa kiel tiu en Anglio kaj Kimrio. La fakto

ke multaj CIA aŭ registaraj dungitoj loĝas en la ĝenerala areo de la tribunalo, aŭ ke la kandidato estis la temo de publikaj vortaj atakoj de politikistoj, ne signifas ke estos neeble trovi dek du ĵuriulojn kiuj ne laboras por (aŭ havas ajna rilato kun) la CIA kaj kiu povos plenumi sian ĵurioĵuron; tio estas, fidele juĝi la akuziton kaj resendi verajn verdiktojn laŭ la pruvoj. Kiel la juĝisto ankaŭ indikis ĉe paragrafo 227 de ŝia decido, la ebla ĵurio-grupo ĉi-rilate estas grandega. Nur en Kantono Fairfax vivas 1,100,000 homoj; kaj la ĵurio povus esti tirita de iuj da ses distriktoj en la signifa areo (la Aleksandria Dividado de la Orienta Distrikto de Virginio). Koncerne publikajn deklarojn, la juĝisto pravis fidi je la fakto ke ĉiuj eventualaj ĵurianoj estos pridubitaj singarde koncerne kion ili vidis, legis aŭ aŭdis pri la kazo, kiel parto de la ĵurio-elektoprocezo. Nek estas argumentebla ke ekzistus flagra neo de la justa proceso-raĵtoj de la kandidato ĉar la indico de Ms Manning estis "mafektita" en la maniero kvazaŭa. Ĉar la juĝisto ĝuste identigis, ekzistis neniuj pruvbazoj por tiu akuzo, kiu tial sumiĝis al nura aserto. La kandidato ne identigis kian indicon de ŝino Manning estus avancita, des malpli kiel ĝi estis akirita per torturo; nek li diris

kial li ne povus defii ĝian akcepteblecon sur tiu bazo, en usona tribunalo.

195. Poste, kondamno. La kandidato ne identigis ajnan aŭtoritaton por apogi la proponon ke, ĝenerale, ekstradicio estas malkongrua kun artikolo 6 de la Konvencio pro la (malsama) aliro al juĝado en Usono. Konfirmi ĝeneralan submetiĝon al tiu efiko havus la sekvon, kiel la juĝisto substrekis, ke neniuj ekstradicioj al Usono povus okazi. Tamen okazis multaj ekstradicioj al Usono inkluzive en kazoj kie tiaj ekstradicioj estis defiitaj en la tribunaloj. Vidu ekzemple *Barbar Ahmad*, *Harkins* kaj aliaj kontraŭ Usono

[2011] EWHC 920 (Admin), *McKinnon v Registaro de la Usono de Ameriko*

[2008] UKHL 59; [2008] 1 WLR 1739, *Shaw v Government of the United States of America* (Registaro de la Usono de Ameriko) [2014] EWHC 4654 (Admin), kaj paragrafo 441 el la Lordĉambro Select Committee on Extradition Law.

196. Unu afero rilate la juĝan proceson akiris pli grandan eminentecon antaŭ ni ol ĝi havis antaŭ la juĝisto. Ĝi koncernas la eblecon ke la kandidato povus esti juĝita pro konduto kiu estis intence ekskludita de la amplekso de la dua anstataŭanta akuzo. La potencialo por frazo- "pliigo" estas ilustrita fare de Usono de Ameriko v *Garcia* (2000) 208 F 3d 1258, decido de la Usona Tribunalo de Apelacioj, Dekunua Cirkvito. En tiu kazo, la akuzito estis ekstradiciita al Usono pro akuzoj de posedo de kanabo, komploto provizi kanabon, kaj uzo de pafilo. Li deklaris sin kulpa al la akuzoj. Kondamnante lin, la tribunalo konsideris alian kanabprovizon preter tiu al kiu li deklaris sin kulpa. La tribunalo ankaŭ enkalkulis, ke laŭ la trovo de la tribunalo, la akuzito murdis distribuiston de kanabo, kiu ne pagis al li ŝuldon. La frazo estis konfirmita apelacie.

Ĉefa juĝisto *Watson* diris: "La mallonga respondo estas, ke akuzito ne estis punita pro krimoj krom tiuj por kiuj li estis ekstradiciita ĉar laŭ nia leĝo, la konsidero de alia konduto en la juĝa procezo estas laŭleĝe kaj koncipe parto de la puno por la akuzitaj krimoj kaj ene de la limoj fiksita por tiuj krimoj".

197. La unua afero por noti estas ke ĉi tiu aspekto de la kazo de la kandidato apenaŭ prezentita en la argumentoj faritaj al la juĝisto malsupre. Kaj kie la kandidato adoptis kio ŝajnis esti vasta aliro al la kazo, estas ne surprize, ke la punkto povas havi

estis perdita. La referenco de la kandidato al "maljusta juĝa proceduro" estis enhavita en unu mallonga paragrafo en ĝiaj fermaj submetadoj (de 252 paĝoj). Sed tiu alineo ne identigis iun apartan trajton de ĉi tiu kazo, kiu povus okazigi artikolon 6-temon.

Nek la finaj submetadoj identigis iun apartan konduton, kiu aŭ povus rezultigi pliigon (aŭ "plibonigon") al la puno de la kandidato. En tiuj cirkonstancoj, ne estas surprize, ke la juĝisto diris, ke la defendo ne identigis ajnan apartan konduton ekster la konduto en la peto, kiu "rezultus en tribunalo "supren plifortiganta" la punon de sinjoro Assange."

198. Tiu ĉi afero tamen ricevis pli da atento antaŭ ni. Kaj la kandidato raportis al indico, kiu povas esti materiala en ĉi tiu kunteksto (ne aludita en siaj finaj submetadoj al la juĝisto, sed kiun la juĝisto precize resumis en la aneksaĵo al ŝia decido). En sia atestanto, Dr Lewis diris:

"...Aliaj publikaĵoj de Wikileaks povus formi parton de ĉi tiu 'trafa konduto' inkluzive de publikigo de la Politikoj pri Arestitoj en 2012, revelacioj de usona spionado kontraŭ eŭropaj gvidantoj inkluzive de Kanceliero Merkel kaj Prezidanto Sarkozy, la 2015 malkaŝoj de spionado kontraŭ la Eŭropa Komisiono. , la Eŭropa Centra Banko kaj franca industrio, kaj la publikigo (2017) de usona spionado dum la franca prezidant-elektokampanjo. La publikigo de la retpoŝtoj de DNC dum la usona prezidant-elekto en 2016 ankaŭ povas esti pripensita. Se la usona registaro opinias, ke publikigo de likitaj dokumentoj estas krimo, kiel evidentiĝas el ĝia akuzo kontraŭ s-ro Assange, tiam ŝajnas sufiĉe verŝajne ke ĝi klopodos plifortigi lian punon per pruvoj de simila konduto...".

199. Unue, en substanco tio estas plendo ke la kandidato povus esti "traktita" en Usono por deliktoj krom tiuj koncerne kiuj li estis ekstradiciita.

Ni konsentas kun la respondanto, ke tio sumiĝas al speciala plendo, kiu devas esti traktita laŭ sekcio 95 de la 2003-datita Akto. La kandidato ne nun traktas specialan plendon, sendube rekonante, ke la aŭtoritatoj montras, ke tia plendo estas senvalora.

200. Due, ne estas defio al la bona fide de la prokuroro. Kiel ni klarigis, s-ro Kromberg emfazis, ke la dua anstataŭanta akuzo estis specife limigita por ekskludi de la akuzo, ajna nacia sekureca materialo publikigita de la kandidato krom tio, kiu enhavis la nomojn de kaŝitaj homaj fontoj. Estus malkonsekvenco kun tiu aliro por la usona tribunalo konsideri tian materialon kiam temas pri juĝo. Dum ekzistas teoria ebleco ke usona tribunalo povus trudi plifortigitan frazon, ekzistas neniuj indicoj ke ĝi farus tion en la specialaj cirkonstancoj de ĉi tiu kazo, kie la akuzo estis intence limigita laŭ la maniero kiel ni klarigis.

201. Trie, la kerno de la objeto ĉi tie povus esti dirita esti la maljusteco kiu ekestus se la kandidato estus juĝita pro konduto kiun la procesigo specife kaj intence ekskludis de la ekstradicipo (en rekono sen dubo de la objetoj kiuj povus alie esti farita sub artikolo 10 se la procesigo

ampleksis la tutan spionmaterialon publikigitan de la kandidato). Konsiderante la aplikon de artikolo 6 de la Konvencio tamen, ni povas procedi sur la bazo, ke la kandidato ne estos juĝita en maniero kiel kiu kaŭzas riskon de flagra neo de siaj artikolaj 10-raĵoj. Se la certigo, kiun ni aludis ĉe paragrafo 180

supre estas donita, tiam la rajtoj de la Unua Amendo de la kandidato estos konsiderataj dum la procedo, inkluzive de frazo. Se la asekuro ne estas donita, kaj la afero estas pripensita de la plena tribunalo, ĝi restas la kazo (kiu ajn vidu la plena tribunalo prenas de la punkto kiun ni konsideras kiel argumentebla) ke la plena tribunalo nur permesos al la ekstradicio de la kandidato daŭrigi se ekzistas neniuj riskoj de flagra neo de liaj liberesprimrajtoj, ĉu en la procesigo mem aŭ en iu juĝa procezo. .

202. Kvare, estus necese ĉe substantiva apelacia demandosio por la kandidato montri ke ekzistas reala risko de evidenta neo de liaj justaj juĝrajtoj se li estas ekstradiciita. La fakto ke, en frazo, povas ekzisti la ebleco de argumento pri la aferoj kiuj devas esti enkalkulitaj, konsiderante la Unua Amendo-raĵojn kaj la cirkonstancojn kondukantajn al la ekstradicio, ne komencas renkonti la flagrandan sojlon.

203. Ni do rifuzas permeson apelacii pro ĉi tiu motivo.

Temo vii) Ekstradicio nekongrua kun artikoloj 2 kaj 3 de la Konvencio (rajto je vivo; malpermeso de malhoma aŭ degradanta traktado aŭ puno)

204. La kazo de la kandidato estas tiu nova indico (la artikolo de Yahoo News de septembro 2021, kaj la konsekvenca indico de s-ro Dratel kaj atestanto 2: vidu para 72 supre) montras ke lia ekstradicio estus malkongrua kun la rajto al vivo laŭ artikolo 2 de la Konvencio kaj/aŭ la malpermeso de malhoma aŭ degradanta traktado aŭ puno laŭ artikolo 3 de la Konvencio.

205. La kandidato ne apogis la artikolojn 2 kaj 3 de la Konvencio kiel motivaĵon por protesti kontraŭ ekstradicio pri ĉi tiu afero ĉe la malsupra demandosio. Li ja fidis je la akuzoj pri Usona enmiksiĝo en la ekvadora ambasado en subteno de lia aserto ke la procesigo de la kandidato estas saĝe motivita. La juĝisto konsideris la pruvojn metitajn antaŭ ŝi de la partioj. Ŝi decidis, ke ne taŭgas fari konstatojn de faktoj pri ĉi tiuj akuzoj pro kelkaj kialoj: la afero estas esplorita en Hispanio; la materialo antaŭ ŝi sumiĝis al parta informo; estis bezono de singardo, kaj ŝi ne havis aliron al la subesta indico.

Kritike, ŝi trovis ke se Usono estis implikita en gvatado de la ambasado, ekzistis neniuj kialoj supozi ke tiu gvatado estis rilata al ĉi tiuj procedoj.

206. La kandidato nun fidis sur la artikolo de Yahoo News de septembro 2021, kaj la indico de s-ro Dratel kaj atestanto 2 kiel freŝa indico por subteni argumenton ke lia ekstradicio estus malkongrua kun artikoloj 2 kaj 3 de la Konvencio. Li argumentas ke "[I] la Strasburgo Tribunalo eble antaŭvideble prenos malsaman vidon de kio povas konvene esti konkludita por la estonteco en ŝtato kie, de indico de iamaj usonaj registaroficistoj, la sesanta usona Prezidanto povas esti partio al/respondeca por planoj. pro la eksterjuĝa murdo de la kandidato". Li serĉas alporti la freŝan indicon kaj renovigi sian peton por forpermeso apelacii tiel ke li elĉerpis

liaj hejmaj rimedoj rilate la artikolojn 2 kaj 3 de la Konvencio.

207. La respondanto submetas ke la artikolo de septembro 2021 de Yahoo News estas simple alia deklamado de opinio de ĵurnalistoj pri aferoj kiuj estis pripensitaj de la juĝisto. La artikolo simple ripetas la aserton ke la CIA pripensis prezentadon de la kandidato de la ambasado, aserton ke la kandidato jam fidis je antaŭ la juĝisto. La juĝisto estis kontentigita ke tiaj aferoj ne disponigis bazon por rifuzado de ekstradicio. Plue, la afidavito de s-ro Dratel, kaj la dua deklaro de atestanto 2, estas neakcepteblaj kaj sensignifaj ĉar ili nur provizas komentaĵon pri la Yahoo-artikolo.

208. Ĉi tiu apelacio dependas de apliko por alporti indicon kiu ne estis antaŭ la juĝisto. Ni resumis ĉe paragrafo 162 supre la principojn reguligantajn la akcepton de freŝa indico sub sekcio 104 (4) de la 2003-datita Ago, kiel klarigite en Fenyvesi. En ĉi tiu kunteksto, oni devas montri, ke se ĉi tiu materialo estus estinta antaŭ la juĝisto, ŝi estus decidinta ke la ekstradicio de la kandidato estus nekongrua kun la artikolo 2 aŭ 3 de la Konvencio.

209. La freŝa indico estas simila al la indico kiu estis antaŭ la juĝisto, inkluzive de atestanto 2, kaj ekspansiigas sur tiu indico en certaj rilatoj (sur la bazo ke ĝi asertas ke la CIA planis kidnapi kaj/ aŭ murdi kaj/aŭ transdoni la kandidato, ne nur por veneni lin). Klare, ĉi tiuj estas akuzoj de la plej granda seriozeco. Ni estas kontentaj tamen ke la Fenyvesi- testo ne estas plenumita. La koncerna demando ĉi tie estas ĉu la juĝisto maldungus la kandidaton pro artikolo 2 kaj/aŭ 3 kialoj se la freŝa indico estus antaŭ ŝi. Laŭ nia opinio, ne estas disputebla, ke ŝi estus farinta tion.

210. La juĝisto ne malaprobis la indicon ke la kandidato alportis al simila efiko kiel malveraj kaj la originaj akuzoj estis (laŭ iom da marĝeno) sufiĉe seriozaj por malpermesi ekstradicion, se la kvazaŭa miskonduto estis iel ajn ligita al la ekstradicioproceduroj. La kritika trovo de la juĝisto tamen estas ke ekzistis nenio por montri ke la konduto rilate al la Ambasado estis ligita al la ekstradicioproceduroj . La nova pruvo ne ŝanĝas tion. Fronte al la akuzoj (pri la indico antaŭ la juĝisto kaj la freŝa indico) la kontemplado de ekstremaj iniciatoj kontraŭ la kandidato (ĉu veneniĝo ekzemple aŭ transdono) estis respondo al la timo ke la kandidato eble fuĝos al Rusio. La mallonga respondo al ĉi tio, estas ke la raciaĵo de tia konduto estas forigita se la kandidato estas ekstradiciita. Ekstradicio rezultigus ke li estu laŭleĝe en la gardinstitucio de la usonaj aŭtoritatoj, kaj la kialoj (se ili povas esti nomitaj tiel) por transdono aŭ kidnapo aŭ atenco tiam malaperas.

211. Sekvas, ke ni rifuzas akcepti la freŝan pruvon. Ekde tio proponis novan grundon baziĝas nur sur tiu indico, ni rifuzas permeson apelacii pro ĉi tiu tereno.

La apelacioj laŭ sekcio 108 el la 2003-datita Ago

Grundo viii) Decido de ministro por eksteraj aferoj: UK-US Ekstradicia traktato

212. Kiel dirite supre, sekcio 70 el la Ago (2003) faras zorgaĵon por la ministro por eksteraj aferoj. atesti ekstradician peton kiel validan.

213. S-ro Fitzgerald asertas, ke la ekstradiciopeto estas malkongrua kun la Traktato. ĉar ĝi serĉas la ekstradicion de la kandidato por "politika delikto", male al

artikolo 4 de la Traktato. Li diras, ke la Ŝtata sekretario estis do postulata de la Traktato malakcepti la peton. La respondo de la ministro por eksteraj aferoj dum decidado de la peto por ekstradicio estis ke la Ago (2003) ne faras kondiĉon por la ministro por eksteraj aferoj por malkreski ordigi ekstradicion en tiuj cirkonstancoj. S-ro Fitzgerald submetas, ke estus surprize kaj kontraŭe al la jurŝtato se la Traktato povus esti anstataŭita tiamaniere. La Akto de 2003 ne diras eksplicite, ke la Traktato eble ne estas konsiderata.

La ministro por eksteraj aferoj antaŭe rekonis ke ekzistas resta jurisdikcio: sekvante la decidon en *McKinnon v Government of the United States of America* (Registaro de la Usono de Ameriko) [2008] UKHL 59; [2008] 1 WLR 1739, la ekstradicio de Mr McKinnon estis rifuzita fare de la ministro por eksteraj aferoj pro homaj-raĵtoj-kialoj, eĉ se la Ago (2003) ne permesis al la ministro por eksteraj aferoj enkalkuli homajn rajtojn. Tiel ankaŭ ĉi tie, estas libere al la Ŝtata Sekretario rifuzi ekstradicion sur la tereno ke ekstradicio estas nekongrua kun la Traktato.

214. Ben Watson KC, por la Ŝtata sekretario, adoptis la submetadojn antaŭenigitajn de la respondanto sur la tero i). Li diras, ke la Traktato funkcias sur la internacia ebena kaj ne estas justiciable en la tribunaloj. La Ago (2003) disponigas kompletan kodon por determini ĉu la kandidato devus esti ekstradiĉita. La ministro por eksteraj aferoj devas observi la kondiĉojn de la Ago de 2003, kaj tiuj kondiĉoj ne donas al ŝi ajnan potencon konsideri la Traktato. Eĉ se la ministro por eksteraj aferoj konsideras ke ekstradicio peto klare malobservas la Traktato, kaj eĉ se ekstradicio peto de Britio en ekvivalentaj cirkonstancoj klare estus rifuzita de Usono, la ministro por eksteraj aferoj ankoraŭ estas postulata de la 2003 Ago por deklari ke la ekstradicio peto estas "valida" kaj por ordigi ekstradicion.
215. La malfacilaĵo por la kandidato rilate al ĉi tiu aspekto de la kazo estas ke la Traktato ne estas integrita en la leĝoj de Britio kaj ne estas plenumbla de la tribunalo: vidu paragrafojn 86 ĝis 89 supre. Kaj la devo de la tribunalo estas plenumi la leĝon preskribitan de la Parlamento en la Ago de 2003. La laŭleĝa skemo ne permesas al la ministro por eksteraj aferoj rifuzi ekstradicio peton pro tio, ke ĝi estas malkongrua kun la Traktato. Sub esceptoj, kiuj ĉi tie ne validas, sekcio 70 postulas, ke la ministro por eksteraj aferoj atestu ekstradicio peton kiel "validan" se ĝi estas farita laŭ la aprobata maniero kaj enhavas la postulatan deklaron. Ĉi tiu peto estis farita laŭ la aprobata maniero. Ĝi enhavas la postulata deklaro. La malo ne estas sugestita. La ministro por eksteraj aferoj estis tial postulita, per primara leĝaro, atesti la peton kiel "validan". Ŝi havis neniun restan diskretecon. Ŝi ne havis povon rifuzi la peton eĉ se ŝi konsideris, ke ĝi ne konformas al la Traktato.
216. La decido de la ministro por eksteraj aferoj, post kiam la kazo estis sendita al ŝi sub sekcio 87 (3), estis reguligita per parto 93. Nenio en sekcio 93 permesis al la ministro por eksteraj aferoj konsideri la kondiĉojn de la Traktato. Nenio en sekcio 93 permesis al la ministro por eksteraj aferoj rifuzi ekstradicion sur la tereno ke ĝi estas malkongrua kun la Traktato. La ministro por eksteraj aferoj havis devon pripensi (kaj konsideri nur) ĉu ŝi estis malpermesita de ordigado de la ekstradicio de la kandidato sub sekcioj 94, 95, 96 kaj 96A. En la okazaĵo ke ŝi ne estis malpermesita de ordigado de la ekstradicio de la kandidato sub iuj da tiuj provizaĵoj tiam ŝi estis postulata por ordigi sian ekstradicion (kondiĉigita de la esceptoj en sekcio 93 (4), kiuj ne validas ĉi tie).
217. La jurisdikcio kiu estis ekzercita en *McKinnon* devenis de la Homaj Rajtoj-Leĝo 1998. La ministro por eksteraj aferoj estas publika aŭtoritato, kaj (kondiĉigita de kontraŭa primara leĝaro) estas postulata por agi laŭ Konvenrajtoj kiam faras

ekstradiciodecido: sekcio 6 (1) de la 1998-datita Ago. Do ekzistis primara leĝaro (kvankam ne la Ago de 2003) kiu kaŭzis restan devigon rifuzi ekstradicion.

Tiu jurisdikcio jam ne ekzistas, ĉar parto 70 (11) de la Ago (2003) (enigita fare de la Krime kaj Tribunaloj-Leĝo 2013) nun disponigas ke "[l]i ministro por eksteraj aferoj ne devas pripensi ĉu la ekstradicio estus kongrua kun [Konvencio. rajtoj]". S-ro Fitzgerald ne identigis ajnan leĝdonan dispozicion, kiu permesus al la ministro por eksteraj aferoj konsideri la traktatajn dispoziciojn.

218. Ni do rifuzas permeson apelacii sur la tero viii).

Grundo ix) Ekstradicio malpermesita ĉar nesufiĉa specialaĵo/mortpuna protekto

219. Parto 93 (2) de la Ago (2003) (vidu para 31 supre) postulis la ministron por eksteraj aferojn decidi ĉu ŝi estis malpermesita de ordigado de la ekstradicio de la kandidato sub parto 94 (mortpuno) aŭ sekcio 95 (specialaĵo). Se ŝi estis tiel malpermesita, la ministro por eksteraj aferoj estis postulata por ordigi la senŝargiĝon de la kandidato. Se ne (kaj kondiĉe de esceptoj kiuj ne validas) ŝi estis postulata ordoni la ekstradicion de la kandidato al Usono.

220. Sekcio 94 diras:

"Mortpuno

- (1) La Ŝtata Sekretario ne rajtas ordoni la ekstradicion de persono al kategorio 2 teritorio se li povus esti, estos aŭ estis mortkondamnita pro la koncerna delikto en la kategorio 2 teritorio.
- (2) Subsekcio (1) ne validas se la ministro por eksteraj aferoj ricevas skriban certigon, kiun li opinias adekvata, ke mortkondamno-
 - (a) ne estos trudita, aŭ
 - (b) ne estos efektivigita (se trudite)."

221. Sekcio 95 diras:

"Specialaĵo

- (1) La ministro por eksteraj aferoj ne devas ordigi la ekstradicion de persono al kategorio 2 teritorio se ne ekzistas specialaĵaranĝoj kun la kategorio 2 teritorio.
- ...
- (3) Ekzistas specialaĵaranĝoj kun kategorio 2 teritorio se (kaj nur se) laŭ la leĝo de tiu teritorio aŭ aranĝoj faritaj inter ĝi kaj Britio persono kiu estas ekstradiciita al la teritorio de la

Unuiĝinta Reĝlando povas esti traktita en la teritorio pro delikto farita antaŭ lia ekstradicio nur se:

- (a) la delikto estas unu falanta ene de subsekcio (4), aŭ
- (b) li unue ricevas ŝancon forlasi la teritorion.

(4) La ofendoj estas—

- (a) la delikto pri kiu la persono estas ekstradiciita;
- (b) ekstradiciodelikto malkaŝita per la samaj faktoj kiel tiu delikto, krom unu respekto de kiu mortkondamno povus esti trudita;
- (c) ekstradicia delikto pri kiu la Sekretario de ŝtato konsentas pri la persono traktita;
- (d) delikto pri kiu la persono rezignas la rajton ke li havus (krom ĉi tiu paragrafo) ne esti traktita por la delikto.

..."

222. Artikolo 7 de la Traktato diras:

"Mortpunon

Kiam la delikto por kiu ekstradicio estas serĉata estas puninda per morto laŭ la leĝoj en la Petanta Ŝtato kaj ne estas puninda per morto laŭ la leĝoj en la Petita Ŝtato, la plenuma aŭtoritato en la Petita Ŝtato povas rifuzi ekstradicion krom se la Petanta Ŝtato donas garantion. ke la mortpuno ne estos trudita aŭ, se trudita, ne estos efektivigita."

223. La kandidato akceptas ke neniu el la deliktoj por kiuj ekstradicio estas serĉata portas la mortpunon. Li asertas, aliflanke, ke la faktoj kiuj estas asertitaj kontraŭ li povis konduki al akuzo de helpado kaj instigado de ŝtatperfido sub 18 USC-paragrafo 2381 aŭ spionado sub 18 USC-paragrafo 794, kiuj ambaŭ estas mortdeliktoj. Li montras al indico ke usonaj registaroficistoj, inkluzive de iama usona prezidanto (kiu ankaŭ estas ebla kandidato por la venontaj prezidant-elektoj) petis, ke li estu submetata al mortopuno:

i) La 2-an de decembro 2010, s-ro Donald Trump (antaŭ sia elekto kiel prezidanto en 2017) estis intervjuita kaj demandis en la kunteksto de diskuto pri WikiLeaks, ĉu li havas ion rilaton kun la liko de la dokumentoj. Li respondis "Ne, sed mi pensas, ke ĝi estis hontinda... mi pensas, ke devus esti kiel mortopuno aŭ io."

Estis sugestite ke tio eble estis diskuto pri impostoj. Ni rigardis la videon. Estas sufiĉe klare (almenaŭ por la celoj de ĉi tiu forpermesa peto) ke temis pri diskuto pri la filtrado de dokumentoj de WikiLeaks.

ii) Artikolo en The Telegraph la 30an de novembro 2010 raportis ke Sarah Palin, iama Vicprezidenta kandidato, opiniis ke la kandidato "devus esti ĉasata same kiel Al-Kaida kaj talibanaj gvidantoj".

iii) Artikolo en The Guardian la 1an de decembro 2010 raportis ke Mick Huckabee, la Respublikana kandidato por la prezidant-elekto en 2010 "volas ke la persono respondeca por la WikiLeaks-kabloj alfrontu mortpunon por ŝtatperfido".

iv) Artikolo en The Telegraph la 10an de januaro 2011 raportis "[I]-ĉefajn usonajn politikajn figurojn postulis ke la mortopuno estu trudita al la persono kiu likis sentemajn dokumentojn al fajfil-retejo WikiLeaks".

224. La ministro por eksteraj aferoj diras ke la argumento de la kandidato estas konjekta kaj atentigas ke li ne argumentis antaŭ la juĝisto ke ekstradicio estis malkongrua kun artikolo 3 de la Konvencio pro la potencialo por la altrudo de la mortopuno. Li ne estas nuntempe akuzita je iu delikto kiu portas la mortopunon. Kvankam kelkaj publikaj figuroj sugestis ke li devus esti akuzita je mortopuno, tio ne havigas bonordan bazon por sugesti ke li estas sub risko de la mortopuno. Plue, la mortopuno estus kontraŭa al la spirito de la certigo kiu jam estis disponigita: ke la respondanto, se petotite, konsentus ke la kandidato servu sian punon en Aŭstralio.

13.

225. Ni konsideras, ke ĉi tiu apelacio estas argumentebla.

226. La Ŝtata Sekretario pravas ke la kandidato ne asertis antaŭ la juĝisto ke ekstradicio estis malpermesita pro risko de altrudo de mortopuno, kontraŭe al artikoloj 2 kaj 3 de la Konvencio. Artikolo 2 protektas la rajton al vivo, sed estas kondiĉigita de escepto por "la plenumo de puno de tribunalo post lia konvinkigo pri krimo por kiu ĉi tiu puno estas disponigita per leĝo." Artikolo 1 de la Dektria Protokolo ja malpermesas la mortopunon. Verŝajne, ĝi havas la efikon de nuligo de la mortpuna escepto en artikolo 2 (1): Oclan v Turkio (2005) 41 EHRR 45 ĉe para 164.

Artikolo 1 el la Dektria Protokolo estas, ĉiuokaze, sin Konvenciorajto en la signifo de la Homaj Rajtoj-Leĝo 1998 (sekcio 1(1)(c)) kiu povas tial esti rekte alvokita kiel objeto kontraŭ ekstradicio sub parto 87 el la 2003. Akto. De ajna maniero, ni konsentas kun s-ro Watson, ke la kandidato povus esti levinta tion kiel problemon antaŭ la juĝisto.

227. Ni tamen ne konsentas kun la submetaĵo de Mr Watson ke la fakto ke la kandidato ne faris tion malhelpas defion al la decido de la Ŝtata Sekretario. La ministro por eksteraj aferoj havis eksplicitan laŭleĝan devontigon ne ordigi la ekstradicion de la kandidato se li povus esti mortkondamnita pro la koncernita delikto, aŭ se li povus esti akuzita je

¹³ Vidu supran paragrafon 49.

ekstradiciodelikto malkaŝita per la samaj faktoj rilate al kiuj mortkondamno povus esti trudita: sekcioj 93(2) (a), 93(2)(b), 94(1), 95(3)(a), 96(5)(b). La kandidato havas (kondiĉe de forpermeso) rajton apelacii kontraŭ la decido de la Ŝtata Sekretario: sekcio 108(1), (3). La tribunalo povas permesi la apelacion se la ministro por eksteraj aferoj estis devigita ne ordigi la ekstradicion de la kandidato: sekcio 109 (1), (3). Nenio el tio estas kondiĉigita de ke la kandidato levis la punkton antaŭ la juĝisto.

228. Artikolo 7 de la Traktato antaŭvidas ke ekstradicio povas okazi por kapitaldeliktoj, sed nur kie certigo estas modloko ke la mortopuno ne estos trudita (aŭ, se trudite, ne estos efektivigita). Ne tia certigo ekzistas en ĉi tiu kazo, sed malobservo de la Traktato ne disponigas motivon por rifuzi ekstradicion (pro la kialoj klarigitaj sub grundoj i) kaj viii)); kaj post kiam la ekstradicio okazis, estas neniel klare, ke la kandidato povus fidi la Traktato por malhelpi la aldonon de kapitalŝarĝo.

229. La kritika temo estas ĉu, verŝajne, la mortopuno "povus esti" trudita, tia ke ekstradicio estas kontraŭa al sekcio 94 (1) kaj/aŭ 95 (3) (a) kaj (4) (b). La fakto ke politikaj gvidantoj postulis la mortopuno ne signifas, en si mem, ke la mortopuno povus esti trudita, aŭ ke ekstradicio estus verŝajne malkongrua kun sekcioj 94 kaj 95.

230. Paragrafo 2 de la ekzistanta certigo diras:

"Laŭ la kondiĉoj de la Konvencio de la Konsilio de Eŭropo pri Transdono de Kondamnitaj Personoj (Konvencio COE), al kiu kaj Usono kaj Aŭstralio estas partioj, se s-ro Assange estas kondamnita en Usono, li estos elektebla, post kondamno. , juĝado kaj la konkludo de iuj apelacioj, peti pri kaptitotranslokigo al Aŭstralio por plenumi sian usonan punon. Se s-ro Assange prezentus tian translokigpeton, Usono ĉi konsentas konsenti pri la translokigo. Translokigo tiam sekvos, kiam Aŭstralio donas sian konsenton por translokiĝi sub la Konvencio de COE."

231. Ni konsentas kun S-ro Watson, ke la altrudo de la mortopuno estus kontraŭa al la "spirito" de ĉi tiu certigo. Estas, tamen, penseble ke la asekuro eble estos mallarĝe interpretita de la respondanto, por ne malhelpi la altrudon de la mortopuno. Parto 95(4)(b) validas por la altrudo de la puno prefere ol la efektivigo de la mortopuno, tiel ke protekto estas postulata se la puno povus esti trudita eĉ se ĝi ne povus esti aranĝita. Nenio en la ekzistanta asekuro eksplicite malhelpas la altrudon de la mortopuno.

232. En la kurso de argumento, kaj en respondo al rektaj demandoj de la tribunalo, S-ro Watson akceptis tion:

i) La faktoj akuzitaj kontraŭ la kandidato povus subteni akuzon de helpado aŭ instigado de ŝtatperfido, aŭ spionado.

ii) Se la kandidato estas ekstradiciita, nenio malhelpas akuzon pri helpado aŭ instigado de ŝtatperfido, aŭ akuzon pri spionado, esti aldonita al la akuzo.

iii) La mortopuno disponeblas pro kondamno pro helpado aŭ instigado de ŝtatperfido, aŭ spionado.

iv) Ne ekzistas aranĝoj por malhelpi la altrudon de la mortopuno.

v) La ekzistanta certigo ne eksplicite malhelpas la altrudon de la morto puno.

233. Ne estas necese, por la celoj de ĉi tiu forpermesdecido, identigi la precizan rilaton inter sekcioj 94 (1) kaj sekcioj 95 (3) (a) kaj (4) (b), la precizan amplekson de ilia protekto, aŭ la sojla risko kiu devas ekzisti antaŭ ol ili estas engaĝitaj. Sufiĉas registri, ke s-ro Summers priskribis ilin kiel "duoblan seruron" kontraŭ la mortopuno. Tio ŝajnas al ni justa priskribo. Estas (almenaŭ) argumenteble ke ili postulas ke la ministro por eksteraj aferoj rifuzu ekstradicii ĉiukaze kie la mortopuno "povus esti" trudita (ĉu por la ekstradiciodelikto aŭ por delikto malkaŝita per la samaj faktoj kiel la ekstradiciodelikto). Estas (almenaŭ) argumenteble ke tiu testo estas renkontita ĉi tie, pro ĉi tiuj akumulaj kialoj: la potencialo, sur la faktoj, por kapitalŝarĝoj esti metita; la alvokoj por la altrudo de la mortopuno fare de ĉefaj politikistoj kaj aliaj publikaj figuroj; la fakto ke la Traktato ne malhelpas ekstradicion por mortopuno-akuzoj, kaj la fakto ke la ekzistanta asekuro ne eksplicite kovras la mortopunon.

234. La decidletero de la ministro por eksteraj aferoj diras ke la ministro por eksteraj aferoj konkludis "[post] zorgema konsidero de la aferoj levitaj ... ke ŝi ne estas malpermesita ordigi [la ekstradicion de la kandidato] laŭ [sekcio 93(2), legita kun sekcioj 94 kaj/aŭ 95 de la Ago]. La rezonado estis ke la "koncernitaj deliktoj... ne portas la mortopunon" kaj ĉar "ekzistas specialaĵaranĝoj kun la Usono de Ameriko" ĉar "la "Regulo de Specialaĵo" estas fiksita en Artikolo 18 de la ekstradicia traktato inter la Unuiĝinta Reĝlando kaj Usono." Tiu rezonado ne engaĝiĝas kun la maltrankvilo de la kandidato pri la potencialo por la aldonado de kapitalpagoj. Ne sufiĉas venki la peton por forpermeso apelacii.

235. Sekve, kondiĉe de provizo de taŭgaj certigoj, ni donus forpermeson apelacii sur tiu ĉi tereno.

Asekuroj

236. Pro la supraj kialoj donitaj, kialoj iv), v) kaj ix) estas ĉiu argumenteblaj kialoj de apelacio.

237. La zorgoj kiuj ekestas sub ĉi tiuj kialoj povas esti traktataj per certigoj (ke la kandidato estas permesita fidi je la Unua Amendo, ke la kandidato ne estas antaŭjuĝita ĉe testo (inkluzive de frazo) pro sia nacieco, ke li ricevas la samajn protektojn de la Unua Amendo kiel usona civitano, kaj ke la mortopuno ne estas trudita). En *Government of the USA v Assange Lord Burnett CJ* kaj *Holroyde LJ* diris, ĉe paragrafo 42:

"kortumo aŭskultanta ekstradician kazon, ĉu en unua petskribo aŭ apelacie, havas la potencon ricevi kaj pripensi asekurojn kiam ajn ili estas ofertitaj fare de petanta ŝtato ... Se, tamen, tribunalo rifuzus akcepti oferton de asekuroj nur pri la grundo ke la asekuroj estis ofertitaj en malfrua stadio, la rezulto eble estos bonŝanco al kvazaŭa aŭ kondamnita krimulo, kiu venkus la ĝeneralan intereson en ekstradicio.

Krome... rifuzo akcepti la asekurojn en ĉi tiu kazo, pro tio, ke ili estis proponitaj tro malfrue, verŝajne kondukus nur al prokrasto kaj duoblo de procedoj: se la apelacio estus malakceptita sur tiu bazo, ĝi estus malfermita al Usono fari novan peton por ekstradicio kaj prezenti dekomence la garantiojn nun ofertitajn en ĉi tiu apelacio, kondiĉe, kompreneble, de taŭge disponeblaj mistraktadoj."

Rezulto

238. Ni akceptas la peton de la kandidato por ŝanĝi la apelaciojn. Ni rifuzas la la peto de la kandidato por alporti freŝajn pruvojn.

239. Krom se kontentigaj asekuroj estas disponigitaj de la respondantoj, ni donos permeson apelacii pro kialoj iv) (eksterdicio nekongrua kun la rajto al esprimlibereco laŭ artikolo 10 de la Konvencio), v) (ekstradicio malpermesita de sekcio 81(b) de la Ago (2003) ĉar la kandidato eble estos antaŭjuĝita pro nacieco) kaj ix) (eksterdicio malpermesita fare de sekcioj 93 ĝis 95 el la Ago (2003) pro neadekvata specialaĵo/ mortpuno protekto).

240. Ni prokrastas la renovigitan peton por permeso apelacii pro kialoj iv), v) kaj ix). La paŭzo estas por periodo de 55 tagoj ĝis 20 majo 2024, kondiĉe de la sekvaj indikoj:

- i) La respondantoj havas permeson prezenti ajnajn garantiojn ĉe la tribunalo antaŭ 16 Aprilo 2024.
- ii) En la okazo, ke neniuj asekuroj estas registritaj ĝis tiam, permeso apelacii estos donita pro kialoj iv), v) kaj ix).
- iii) En la okazo, ke certigoj estas registritaj antaŭ la 16-a de aprilo 2024, la partioj havas permeson prezenti pliajn skribajn prezentojn pri la temo de permeso apelacii, en la lumo de la asekuroj, tiajn prezentojn depontajn de la kandidato antaŭ la 30-a. April 2024, kaj de la respondanto kaj la ministro por eksteraj aferoj antaŭ 14 majo 2024.
- iv) En la okazo, ke certigoj estas prezentitaj antaŭ la 16-a de aprilo 2024, ni konsideros la demandon pri permeso por apelacii ĉe aŭdienco la 20-an de majo 2024.

241. Ni rifuzas la renovigitan peton por permeso apelacii pro kialoj i) kaj viii) (ekstradicio malkongrua kun la Traktato), ii) (ekstradicio malpermesita per parto 81 (a) ĉar ĝi estas por la celo de procesigo por politika opinio), iii) (ekstradicio nekongrua kun artikolo 7 de la Konvencio), vi) (ekstradicio nekongrua kun la rajto al justa proceso laŭ artikolo 6 de la Konvencio) kaj vii) (ekstradicio nekongrua kun artikoloj 2 kaj 3 de la Konvencio).